

[8th August 1960

VIII. DISCUSSION THE GOVERNOR'S ADDRESS

MR. SPEAKER : Now we shall have the discussion on the Governor's Address.

I propose to allot 15 minutes to the hon. Member who will move the motion of Thanks to His Excellency the Governor and 10 minutes for the Member seconding the motion. Sri P. S. Chinadurai will participate in the debate to-day and I allot 20 minutes for him and I propose to allot 10 minutes each for the rest of the Members participating in the debate to-day.

SRI S. LAZAR : Sir, I beg to move—

“ That an humble Address be presented to the Governor that the Members of the Madras Legislative Assembly thank him for the Address^a delivered to the Members of the Legislature on the 5th August 1960.”

SRI P. S. K. LAKSHMIPATHI RAJ : Sir, I second the motion.

SRI S. LAZAR : The Hon. Speaker said that I will be given 15 minutes only. I shall try to finish my speech within the time allotted. If I am not able to finish it within the time allotted, I request the Hon. Speaker to allow me one or two minutes more.

MR. SPEAKER : I fixed the time only tentatively. If hon. Members furnish me a list of names of those who will participate in the debate, it will be helpful to me to allot the time.

THE HON. SRI SUBRAMANIAM : The mover of the motion may be given thirty minutes.

MR. SPEAKER : I have no objection.

SRI S. LAZAR : கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த ஆகஸ்ட் 5-ம் தேதியன்று மதிப்பிற்குரிய கவர்னர் அவர்கள் இங்கே வந்திருந்து—தேரிலேயே இருந்து—இந்த சட்டசபையின் கூட்டத் தொடரை ஆரம்பித்து வைத்தமைக்கு இந்தச் சபையின் சார்பாக நான் மகிழ்ச்சியையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதை இந்தச் சபையும் ஏகோபித்து ஏற்றுக் கொள்ளும் என்று நம்புகிறேன். மூன்றாவது ஆண்டாக கவர்னர் அவர்கள் தொடர்ந்து உரை நிகழ்த்திய போதும்கூட, இந்த ஆண்டு உரை நிகழ்த்தும்போது அவரது தொனியில் நல்ல தெளிவும், அதோடுகூட மிகவும் சிறந்த ராஜ்யத்தை ஏற்று நடத்துகிறோம் என்ற கம்பீரமும் இருந்ததை நாம் பார்க்க முடிந்தது. இப்போது இந்தத் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபிக்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தமைக்கு நான் பெரிதும் பெருமைப்படுகிறேன். இந்தப் பெருமை என்னைச் சேர்ந்தது அல்ல—எனது தொகுதியாகிய லால்குடி பொது மக்களைச் சேர்ந்தது என்று நான் எடுத்துக்கொள்கிறேன். அதோடு திருச்சி மாவட்டத்திற்கு தனிப்பட்ட பெருமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் எடுத்துக் கொள்கிறேன். காரணம், கவர்னர் பேருரையில்கூட குறிப்பாக திருச்சி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு சில நல்ல திட்டங்கள் இருப்பதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். உதா

8th August 1960]

[Sri S. Lazar]

ரணமாக உலகத்திலே எந்த நாட்டிலே எண்ணெய் அதிகமாக இருக்கிறதோ அதுதான் வல்லமை பொருந்திய நாடாக இருக்க முடியும் என்ற நிலைமை இருக்கும்போது நமது நாட்டிலே, அதுவும் குறிப்பாக சென்னை மாநிலத்திலே, அதிலும் குறிப்பாக திருச்சி மாவட்டத்திலே, காவேரி பேசினில் எண்ணெய் இருக்கிறது என்று நிபுணர்கள் கண்டுபிடித்து, அதைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்வதற்காகத் தனிப்பட்ட ஒரு குழு ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. அதற்காக மத்திய சர்க்கார் தொகைகூட ஒதுக்கி யிருக்கிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டவரைவில் பார்க்கும்போது, அதைப்பற்றி கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பாக எடுத்துச் சொல்லும்போது, நிச்சயமாக திருச்சி மாவட்டத்துப் பொது மக்கள் இதைப் பெரிதும் வரவேற்பார்கள். ஆகையால், அவர்கள் சார்பாக இந்தத் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபிப்பதும் மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கிறது.

அதோடு மட்டுமல்ல. இன்னும் திருச்சி மாவட்டத்திலே—கவர்னர் பேருரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்—நமது மாநிலத்தில் ஆரம்பிக்கப்படவிருக்கிற சர்க்கரைத் தொழிற்சாலைகளில் ஒரு தொழிற்சாலையை லால்குடி வட்டத்தில் ஆரம்பிக்க இருக்கிறார். அதற்கும் அனுமதி கொடுத்திருக்கிறது இந்த அரசாங்கம். ஆகவே, லால்குடி வட்டாரத்திலிருந்துவரும் எனக்கு இந்த வாய்ப்புக் கிடைத்தமைக்கு நானும் மிகவும் பெருமை அடைகிறேன்.

சென்ற ஆண்டு கவர்னர் உரை நிகழ்த்திய பிறகு பல சம்பவங்கள் இங்கே ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதிலே குறிப்பாக திருத்தணி மக்களும், திருத்தணியைச் சார்ந்திருக்கக்கூடிய கிராம மக்களும் நமது மாநிலத்திற்கு இப்போது வந்திருக்கிறார்கள். அதை வரவேற்று அந்த மக்களுக்கு நல்வரவு கூறியிருக்கிறார் கவர்னர் அவர்கள் இந்தப் பேருரையிலே. அதிலே நாமும் பங்கு கொள்கிறோம். நல்வரவு கூறும்போது இந்தச் சபையில் இருக்கும் கனம் அங்கத்தினர் விநாயகம் அவர்களை நாம் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. இதை இந்தச் சபையும் ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று நான் நினைக்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் விநாயகம் மட்டும் அல்லாமல் அவர்களைச் சேர்ந்த நண்பர்களும், யார் யார் அக்கரை எடுத்து திருத்தணியும் அதைச் சார்ந்து இருக்கக்கூடிய பகுதியும் சென்னை மாநிலத்தோடு சேர உழைத்தார்களோ அவர்களுக்குக்கூட நமது நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கவர்னர் உரைக்கு நன்றியறிவிப்புத் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபிக்கின்ற நபரும், ஆதரித்துப் பேசும் நபரும், பொதுவாக ஏகோபித்த அபிப்பிராயம் இருக்கக்கூடிய விஷயங்களைப்பற்றித்தான் பேசுவது என்ற ஒரு சம்பிரதாயம் அங்கு உண்டு. அது மட்டுமல்லாமல் அவர்கள் பேசிய பிறகு கனம் எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எழுந்து பாராட்டிப் பேசுவது என்ற சம்பிரதாயமும் உண்டு. அப்படிப்பட்ட ஒரு சம்பிரதாயம் இங்கே இருக்குமோ இருக்காதோ என்றாலும்கூட என்னைப்

[Sri S. Lazar]

[8th August 1960]

பொருத்தவரையில் இந்தச் சபையில் ஏகோபித்த அபிப்பிராயம் இருக்கக்கூடியவைகளைப் பற்றி மட்டும் இந்த உரையின்மீது பேச முற்படுகிறேன்.

கவர்னர் பேருரையில் குறிப்பாக அகில இந்திய மொழிக் கொள்கை பற்றி எடுத்துச் சொல்லி நல்ல வேளையாக இந்த நாட்டிலே ஏகோபித்த அபிப்பிராயம் இருக்கின்ற அளவுக்கு நிலைமை வந்துவிட்டது. அதைப்பற்றி நாம் பெருமைப்படுகிறோம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நானும் குறிப்பாகச் சொல்வேன், அகில இந்திய மொழிக் கொள்கை பற்றி இந்த அரசாங்கத்திற்கும், மத்திய அரசாங்கத்திற்கும், நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய எல்லாவிதமான அரசியல் கட்சிகளுக்கும் இருக்கக்கூடிய கொள்கைகளுக்குள் எந்த விதமான வித்தியாசமும் இல்லை என்று நான் கண்டிப்பாகச் சொல்வேன். மத்திய அரசாங்கம் மொழிக் கொள்கைப்பற்றி திட்ட வட்டமாக இப்போது எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறது. அதை நமது அரசாங்கமும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது, மற்ற கட்சிகளும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. இதிலே குறிப்பாக கவனிக்க வேண்டியது, அகில இந்திய ரீதியில் இந்தி மொழி தெரியவில்லை என்று சொன்னால் அது ஒரு தடையாக இருக்கக்கூடாது. 1966-வது ஆண்டுக்குப் பிறகும் மத்திய சர்க்கார் அலுவலகங்களிலே—பணி மன்றங்களிலே—ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருக்கவேண்டும் என்று எல்லாக் கட்சிகளும் விரும்புகிறது. அதைத்தான் அரசாங்கமும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி நமது கவர்னர் அவர்கள்கூட எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இதைப்பற்றி எந்த விதமான கருத்து மாறுபாட்டுக்கும், அபிப்பிராயப்பேதத்திற்கும் இடமில்லை. ஆனால் ஒரு எச்சரிக்கையை மட்டும் எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன். இதிலே அதி தீவிரக் கொள்கை வைத்திருப்பது யாராக இருந்தாலும் நல்லதல்ல. அதி தீவிரக் கொள்கையை அரசாங்கமே கையாண்டாலும் அல்லது வேறு யார் கைக்கொண்டாலும் பின்னால் தொந்தரவு ஏற்படக்கூடிய நிலைமைதான் உருவாகும் என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1965-க்குப் பிறகு இந்தி தெரியவில்லையென்று சொன்னால் அது மத்திய அரசாங்க அலுவலகங்களில் வேலை செய்வதற்கு முட்டுகட்டையாக இருக்கக்கூடாது என்பதை ஏற்றுக் கொண்டாலும் 'இந்தியே படிக்கக்கூடாது' என்ற வாதம் இந்த நாட்டு மக்களின் பொது நன்மையைக் கருத்தில் வைத்துப் பார்த்தால் நல்லதல்ல என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த நாடு என்றும் தனித்திருக்கக் கூடிய நாடல்ல. உலகமே சுருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. நாட்டுக்கு நாடு மாகாணத்திற்கு மாகாணம் தொடர்பு அதிகமாக ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஒரு மாகாணத்தையோ, அல்லது ஒரு நாட்டையோ எதிர்பார்த்து லேரோரு மாகாணமோ நாடோ இருக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. பெரிய நிபுணர்களெல்லாம் உலகம் பூராவும் ஒரே நாடாக இருந்தால் நல்லது என்று நினைக்கக்கூடிய நிலைமை உருவாகிக்கொண்டிருக்கிறது. நம் தமிழ் நாட்டு மக்கள் வேறு மாகாணங்களுக்குச் சென்று பணி புரியவோ, வியாபாரம் செய்யவோ, பள்ளிகளில் படிக்கவோ சந்தர்ப்பம் ஏற்படக்கூடும். இப்போதே மற்றைய

8th August 1960] [Sri S. Lazar]

மாகாண சர்வகலாசாலைகளில் நம்முடைய மாணவர்கள் படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது இந்தச் சபைக்கே நன்றாகத் தெரியும். இந்த நிலைமைகள் எல்லாம் தொடர்ந்து நீடித்து நல்ல சுழுகமான நிலைமை இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் 'இந்தியைப் படிக்கக்கூடாது' என்ற வாதம் நம்முடைய பொது நன்மையைக் குறித்து நல்லதல்ல. பொதுவாக ஒரு காரியத்தைச் செய் என்று சொல்வது கஷ்டம். சட்ட ரீதியாகப் பார்த்தால்கூட ஒரு காரியத்தைச் செய்யாதே என்று சொல்வதற்கு நீதி மன்றங்களிலேகூட தீர்ப்பு கிடைக்கக்கூடும். இந்தியைப் படிக்காதே என்று சொல்வது மிகச் சுலபம். "கன்ஸ்ட்ரக்டிவ்" ஆகச் சொல்வது மிகக் கஷ்டம். பொதுமக்கள் ஒரு மொழியைப் படிப்பதிலே தவறில்லை. அதற்கு ஊக்கத்தை ஊட்டவேண்டுமே தவிர அதற்கு முட்டுக்கட்டையாக இருப்பது நல்லதல்ல என்ற கருத்தினை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல் கவர்னர் பேருரையில், "பல இடங்களில் மழை சரிவரப் பெய்யவில்லையானாலும் புஞ்சை பயிர் விளையக் கூடிய அளவில் மழை பெய்திருக்கிறது" என்றும் 'நீர்த் தேக்கங்களில் நீர் வரவில்லை' என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. உரையிலே மிக அழகாக "நீர்த் தேக்கங்களில் எல்லாம் வழக்கப்படி நீர் வரவில்லை என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. மழை பெய்யவில்லை, அதனால் நீர் வரவில்லை என்று சொல்லவில்லை. மதிப்புக்குரிய திரு ஸ்ரீநிவாச அய்யர் அவர்கள்கூட இதைப்பற்றி ஒரு கடிதத்தில் எழுதியிருக்கிறார். சென்ற ஆண்டு மேட்டூர் நீர்த் தேக்கத்தில் தண்ணீர் வழிந்து வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து ஓடியிருக்கும்போது இந்த ஆண்டு சென்ற ஆண்டைவிட நான்கே அங்குலம் குறைவாக மழை பெய்திருக்கும்போது ஏன் ஒரேயடியாகத் தண்ணீர் குறைந்து 72 அடியிலே இருக்கிறது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்த்துக்கொண்டும். இதில் எல்லோருக்கும் இருக்கக்கூடிய சந்தேகம் என்ன என்பதை அவர் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். உள்ளபடியே மழை பெய்யாத காரணத்தினால் நீர் வரவில்லையா அல்லது வரக்கூடிய நீர் மேல் பக்கத்திலே திருப்பி விடப்பட்டிருக்கிறதா? இது பற்றிய சந்தேகம் ஏற்படுவதற்குக் காரணம், ஏற்கெனவே சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இது போன்ற ஒரு நிலைமையை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்தபோது, மைசூர் அரசாங்கம் தண்ணீரை வேறு பக்கத்தில் திருப்பி விட்டிருக்கிறது என்பதைக் கண்டு கொண்டார்கள். அதற்குப் பிறகு அதிகப்படி தண்ணீர் வருவதற்காக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இந்த ஆண்டு தண்ணீர் குறைவாக இருப்பதற்குக் காரணம் அது போன்று ஏதாவது இருக்குமோ என்று சந்தேகப்படுகிறோம். ஆகவே, அரசாங்கம் இது குறித்து நன்றாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டியது அவசியம் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதோடுகூட மழை அதிகமாகப் பெய்து வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து ஓடும்போது அதைத் தேக்கப் பயன்படுத்துவதற்கான திட்டங்களையும் தீட்ட வேண்டும். இதில் மைசூர் அரசாங்கம் குறுக்கே நிற்பதாக அடிக்கடி சொல்லப்படுகிறது. இதைப்பற்றி நாம் பேச வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. கவர்னர்

[Sri S. Lazar]

[8th August 1960]

உரையில்கூட, பரஸ்பர எண்ணமும், நல்ல மனப்பான்மையும் இருக்கும் வரைக்கும் எந்தப் பிரச்சனையையும் பேசித் தீர்த்துக் கொள்ளலாம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதேபோல் பேசி இதில் ஒரு முடிவு காணவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ் இந்த அரசாங்கம் அதிகப்படியான அளவுக்குத் திட்டங்களைத் தயார் செய்து ஏறக்குறைய 36 கோடி ரூபாய் மதிப்புக்கு மேல் திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் இந்த அரசாங்கத்தைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. நான் மட்டுமல்ல, அகில இந்தியாவே பாராட்டுகிறது. சென்னை மாகாணத்தில் மிகவும் திறமையான முறையில் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன என்பதை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நல்லமுறையில் நிறைவேற்றுவதற்காக சர்வ கட்சியினரும் அடங்கிய குழு ஒன்றை ஏற்பாடு செய்து கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தொடர்ந்து அதை பரிசீலனை செய்கிறார்கள் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆகையால் இதிலே வரக்கூடிய திட்டங்கள் நல்ல முறையிலே நிறைவேற்றப்பட்டு நாட்டுக்கு உதவுவதாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கலாம். இந்தத் திட்டங்களைத் தயார் செய்யும்போது இரண்டு கருத்துக்களை மனதிலே வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். எவ்வளவுதான் திட்டங்களைத் தயார் செய்த போதிலும்கூட, இவைகள் திறமையான முறையில் நடக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் திறமையான நிர்வாக இயந்திரம் தேவை. நிர்வாக இயந்திரம் சுயேச்சையாக இயங்க வாய்ப்பு அளிக்கப்பட வேண்டும். நிர்வாக இயந்திரம் துரிதமான முறையில் வேலை செய்யவேண்டுமானால் இப்போது இருக்கக்கூடிய விதிகளை மாற்றியமைக்கவேண்டும். இந்த கருத்தினை மனதிலே கொண்டு சரியான “Efficient Administrative Machinery” ஏற்படுத்த வகை செய்யவேண்டும். ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இப்போது இருக்கக்கூடிய ஏகோபித்த அபிப்பிராயம், ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகு விலை வாசிகள் உயருகிறது என்பதாகும். சென்ற இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் காலத்தில் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு முன்பு இருந்ததைவிட திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகு விலை வாசிகள் நூற்றுக்கு இருபது சதவீதம் உயர்ந்திருக்கிறது. அப்பேர்ப்பட்ட நிலைமையையும், மூன்றாவது திட்டத்தினுடைய அளவையும் பார்க்கும்போது, சரியான முறைகளைக் கையாளாவிடில் இந்த விலைகள் உயர்ந்து கொண்டேதான் போய்க்கொண்டிருக்கும் என்று நிபுணர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அதைப் பொறுத்து மத்திய சர்க்கார் ஒரு சில நடவடிக்கைகளை எடுப்பார்கள் என்று கவர்னர் பேருரையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. சில ஆலோசனைகளை இந்த மாநில சர்க்காரும் தேசிய அபிவிருத்திக் கூட்டத்திற்கு முன்னால் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றும் அதைப்பற்றித் தனிக் குழு ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டு இருக்கிறது என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. என்ன ஆலோசனை கூறப்பட்டது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை? இந்த வித

8th August 1960]

[Sri S. Lazar]

நிலைமை இங்கிலாந்து நாட்டில் ஒரு சமயம் ஏற்பட்டது. விலைவாசிகள் நாளுக்கு நாள் அதிகமாக ஏறிக்கொண்டே சென்றது. அப்பொழுது அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட ஒரு முடிவு இப்பொழுது நாம் நினைக்கின்ற அளவிலே அல்ல. இந்த சட்டசபையிலே அடிக்கடி எடுத்துப் பேசக்கூடிய முறையில், உணவுத் தானியங்களின் விலையை முதன் முதலாகக் கட்டுப்படுத்துவது என்பது சரியான முடிவு ஆகாது என்று அடிக்கடி பேசப்படுகிறது. விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்றால் உணவுப் பொருள் விலையை நிர்ணயிக்க வேண்டும், கட்டுப்படுத்தவேண்டும், அதனால் விவசாயிகளுக்குக் குறைந்தபட்ச ஊதியத்தைக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற கருத்து அடிக்கடி தெரிவிக்கப்படுகிறது. ஆனால், நான் சொல்ல விரும்புகிறேன், அது அல்ல சரியான கருத்து என்று.

உள்ளபடியே விவசாயம் பெருகவேண்டும், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே. இப்பொழுது இருப்பதைவிட 35 சதவிகிதம் அதிகமாக எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. உணவுப் பொருள்களின் விலையைக் கட்டுப்படுத்துவதினால் விவசாயிகளுக்கு உற்சாகம் இருக்க முடியாது. அவர்களுக்கு நல்ல உற்சாகம் இருக்கவேண்டுமானால், நல்ல விலை அவர்கள் விலைவாசிக்கும் பொருள்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டும். பொருள்களுடைய விலையைக் கட்டுப்படுத்தவேண்டுமென்று சொன்னால், அது உணவுத் தானியங்களின் விலையைக் கட்டுப்படுத்துவதினால் ஏற்பட்டுவிடாது. அதற்குப் பதிலாக, உணவுத் தானியங்களுக்குக் குறைந்தபட்ச விலையை நிர்ணயப்படுத்தோடுகூட, ஆங்கிலேய நாட்டில் செய்ததுபோல, பொதுவாக விலைகளைக் கட்டுப்பாடு செய்து, அதற்கு உபரிப் பணம் தேவைப்படுகிறது என்றால், அரசாங்கமே அதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். பொதுவாக, எல்லாப் பொருள்களின் விலையையும் கட்டுப்பாடு செய்து, கட்டுப்பாட்டுக்குத் தகுந்தவாறு எந்த அளவு நட்டம் ஏற்படுகிறதோ அதை அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்வது என்ற கொள்கையை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். இதுதான் ஆங்கிலேய நாடு ஏற்றுக்கொண்ட கொள்கை. இதைக் கடைப்பிடித்தால் நாம் நிச்சயமாக வெற்றி காண முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத்தும் கவர்னர் உரையில் விரிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத் திற்குக் கொடுத்திருக்கும் 'ட்ராப்ட் ப்ளானிங்'-ல் எதற்கு முதல் இடம் கொடுக்கவேண்டும், எதற்கு இரண்டாவது இடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று அதில் கண்டிருக்கிறது. பொதுவாக, நாட்டிலே மூன்றாவது திட்டத்திலே விவசாயத்திற்கு முதல் இடமும், தொழில்களுக்கு இரண்டாவது இடமும் கொடுக்கவேண்டும் என்று கண்டிருக்கிறது. ஆனால், நமது மாகாணத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும் நான் சொல்வேன், விவசாயத்திற்கு அல்ல நாம் முதல் இடம் கொடுக்கவேண்டியது. தொழில்களுக்கு நம் மாகாணத்தில் முதல் இடம் கொடுக்கவேண்டும் என்று நான்

[Sri S. Lazar]

[8th August 1960]

கருதுகிறேன். இதைப்பற்றிக்கூட கவர்னருடைய பேருரையின் மீது அங்கத்தினர்கள் கருத்துத் தொர்விக்கவேண்டுமென்று எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறார்கள். நமது மாகாணம் மற்றைய மாகாணங்களில் இருக்கும் நிலைமையைவிட நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்கிறது என்று புள்ளிவிவரங்கள் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இந்தியாவிலேயே மற்ற மாகாணங்களைவிட ஒரு ஏக்கரில் அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்யக்கூடியது சென்னை மாகாணம் என்று கண்டிருக்கிறது. ஏதோ ஓரளவுக்குத்தான் நமது மாகாணத்தில் உற்பத்தியை எதிர்பார்க்க முடியுமே தவிர, விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும். அதிகமான அளவுக்கு அபிவிருத்தியை நாம் எதிர்பார்க்கமுடியாது. அதே சமயத்தில் மற்ற மாகாணங்களைவிட நமது மாகாணத்திலே ஜனப் பெருக்கம் அதிகம்; 'டென்ஸிடி' அதிகமாக இருக்கிறது. அதே சமயத்தில், இருக்கும் நிலப் பரப்பும் மிகவும் குறைவு. கவர்னருடைய பேருரையில் ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட மனிதனுடைய சராசரி வருமானத்தையும் அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உள்ளபடியே சென்னை மாகாணத்திலுள்ள பொதுமக்களுடைய தனிப்பட்ட வருமானத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்றால், விவசாயத்தில் மட்டும் அக்கறை காட்டினால் போதாது; தொழிற்சாலைகளுக்கு முதல் இடம் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். அந்த முறையிலேதான் தொழிற்சாலைகள் ஏராளமாக ஏற்படவேண்டும்; பரவலாக ஏற்படவேண்டும். சென்னை மாகாணம் ஏற்கனவே பின் தங்கியிருக்கிறது என்று நாம் தெரிந்துகொண்டிருக்கும் காரணத்தினால், அது நன்றாகப் புரிகின்ற காரணத்தினால், இன்னும் அதிகமான தொழிற்சாலைகள் ஏற்படவேண்டும் என்று கவர்னர்கூட அதைப்பற்றி வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள்.

அப்படிச் சொல்கிறபோது, குறிப்பாகச் சொல்லக்கூடிய ஒரு சில கருத்துக்கள் அதற்குத் தேவைப்படக்கூடிய ஆதாரப் பொருள்கள் (Basic Raw Materials) இங்கே இல்லை என்று அடிக்கடி சொல்லப்படுகிறது. அதைக் குறித்தாங்கூட, நமது அரசாங்கம் இப்பொழுது பரிசீலனை செய்திருக்கிறது. கனரகத் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்த முடியாது என்றாலுங்கூட, உப தொழில்களைப் பல இடங்களில் ஏராளமாகச் செய்ய முடியும். இங்கிருந்து ஜப்பானிய நாட்டுக்கு இரும்புக் கனியைக் கொண்டு சென்று, அங்கே பொருள்கள் செய்து இந்தியாவுக்குக் கொண்டு வந்து, இங்கு லாபகரமாக விற்க முடியும் என்ற நிலைமை இருக்கும் போது, அதுபோல் மற்ற இடங்களிலே தயாரிக்கின்ற கனிகளை நமது மாகாணத்திற்குக் கொண்டுவந்து உப பொருள்களைத் தயாரிப்பதிலே நாமும் ஈடுபடமுடியும் என்ற வாதத்தை நமது அரசாங்கம் செய்துகொண்டு வருகிறது. அந்த வாதம் நல்ல முறையிலே நடந்து, நமது மாகாணத்தில் ஏராளமான தொழிற்சாலைகள் நிறுவப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தினை இந்தச் சபை முழு மனதுடன் ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று நான் எதிர்பார்க்கின்றேன்.

8th August 1960]

[Sri S. Lazar]

அதோடு கூட இன்னும் ஒரு முக்கியமான கருத்தினை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். மாகாணத்தில் அதிகப்படியான தொழில்கள் ஏற்படவேண்டுமென்றால், அதற்கு நிதி தேவைப்படுகிறது. நமது மாகாணத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும், நிதியைத் தாராளமாக உபயோகிக்கக்கூடிய அளவுக்கு வைத்திருக்கும் நபர்களின் எண்ணிக்கை மிக மிகக் குறைவு. ஆகையால் தான், அரசாங்கம் இதிலே துனிவான முடிவு எடுக்கவேண்டும். தொழில்களை யார் ஆரம்பித்தாலுங்கூட அதில் அதிகப்படியான ஷேர் காபிட்டலை அரசாங்கமே போடவேண்டும் என்ற முடிவை எடுப்பதோடு கூட, ஒருசில தொழில்களை அரசாங்கமே எடுத்து நடத்தவேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வந்தாகவேண்டும். இது போன்று மற்றைய மாகாணங்களிலும் இப்பொழுது நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒருசில தொழில்களை அரசாங்கமே தங்களுடைய உபரித் தொகையை அதிலே மூலதனமாகப் போட்டு, அந்தத் தொழில்களைச் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். நமது மாகாணத்திலே முதலீடு (Capital) செய்வதற்கு சற்று அச்சப்படும் காரணத்தால், அரசாங்கமே முன் நின்று, அதற்கான பொருள்களை முதலீடு செய்து, சில தொழில்களை ஆரம்பிக்க முடியும் என்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. கவர்னருடைய பேருரையிலே தொழில்களைப் பற்றிப் பேசும்போது, சேலத்திலே கிடைக்கும் இரும்பைப்பற்றி அதிலே சொல்லியிருக்கிறது. இதைப்பற்றி நான் அமைச்சர்களைப் பாராட்ட வேண்டியிருக்கிறது. நமது மதிப்பிற்குரிய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கென தனிப்பட்ட முயற்சிகள் எடுத்து, கிழக்கு ஜெர்மனி நாட்டிலிருந்து அந்த நாட்டின் அமைச்சரையே பிப்ரவரி மாதத்திலே கொண்டு வந்தார்கள். அவர்கள் பரீட்சை செய்தார்கள். பரிசீலனை செய்ததற்குப் பிறகு இங்கே கிடைக்கும் இரும்புக் கனிப் பொருள்களைக் கொண்டு இரும்பு தயார் செய்யமுடியும் என்ற முடிவை அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை மேலும் பரிசீலனை செய்வதற்கு இப்பொழுது மத்திய சர்க்கார் ஒரு குழுவை நியமித்துள்ளது. அந்தக் குழுவிலே நமது மாகாண சர்க்காரிலுள்ள தொழில் காரியதரிசிகூட இடம் வகிக்கின்றார். இரும்புக் கனியை உபயோகப்படுத்தி, இரும்பு தயார் செய்யக்கூடிய தொழிலை நிச்சயமாக நமது மாகாணத்தில் ஏற்படுத்த நல்லதொரு முடிவு செய்து, முன்னுவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்ப்பதற்கும் அமைச்சர் அவர்களும் இந்த அரசாங்கமும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்திச் சொல்கிறேன்.

ஏற்கனவே சொல்லியதுபோல், பெட்ரோலியம் ஏராளமாக இருக்கிறது என்ற முடிவுக்கு வரக்கூடிய அரசாங்கம் அதற்கான ஒரு தனிக் குழுவை நியமித்து, கானிரி பேஸினில் பரிபூரண ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு முடிவு எடுத்திருப்பதாக உரையிலே கண்டிருப்பது எல்லோருக்கும் ஒரு மகிழ்ச்சியைத் தரக்கூடிய விஷயமாக இருக்கிறது.

தொழில் துறையிலே, தொழிலாளர் பற்றிய கொள்கை என்ன என்பதைப்பற்றி வரையறுத்துப் பேசக்கூடிய கவர்னர், குறிப்பாக நூல் தொழிற்சாலைகளிலும், பீடித் தொழில்களிலும் இருந்த சச்சரவைத் தீர்த்து நல்லதொரு நிலைமையை ஏற்படுத்தி

[Sri S. Lazar]

[8th August 1960]

யிருப்பதுபற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதேபோல் சிமெண்டுத் தொழில்களைப் பொறுத்தும் கூட, அகில இந்திய ரீதியில் ஒரு 'வேஜ் போர்டு' நியமிக்கப்பட்டு அவர்களும் தீர்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. நமது மாகாணத்திலே மூன்று சிமெண்டுத் தொழிற்சாலைகள் இருந்தும், ஒன்றில்கூட அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரவில்லை. ஆகவே, சீக்கிரமே நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருவதற்குச் சாதகமான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்ற கருத்தினைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விவசாயப் பெருக்கைப்பற்றி ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுச் சொன்னேன். விவசாயம் பெருகவேண்டும் என்பதிலே எல்லோருக்கும் அக்கரை இருக்கிறது. அதிலும் நமது மாகாணம் முதல் இடம் பெற்றிருக்கிறது, என்று பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ள முடியும். 'பாக்கேஜ் ப்ரொக்ராம்'-ஐப் பற்றி கவர்னர் பெருமான் உரையில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். அதுவும் நல்ல முறையிலே நடந்துகொண்டு வருகிறது. உரம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், மற்றைய மாகாணங்களிலே விவசாயிகளுக்குத் தேவைப்படும் அளவுக்கு உரம் கிடைக்கவில்லை என்ற நிலைமை இப்பொழுது இருக்கிறது. குறிப்பாக, திருச்சி ஜில்லாவில் சொல்லவேண்டுமானால், ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 32 பவுண்டு அமோனியம் சல்பேட்டும், 14 பவுண்டு யூரியாவும் தான் கிடைத்திருக்கிறதே தவிர, அதற்குமேல் அதிகமாகக் கிடைக்கவில்லை. ஒரு ஏக்கரில் நல்ல சாகுபடி செய்யவேண்டுமானால், சராசரி குறைந்தது 100 பவுண்டு உரமாவது கிடைக்கவேண்டும். ஆகையால், இந்த நிலைமையை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து அதிகப்படியான அளவுக்கு மாகாணங்களுக்கு உரத்தை அனுப்ப நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது.

மின்சாரத்தைப் பற்றி பெருமைப்படக்கூடிய நிலையில் நமது மாகாணம் இருக்கிறது. 19,000 கிராமங்களிலே மின்சாரம் அகில இந்திய ரீதியில் இருக்கிறது என்று சொன்னால், நமது மாகாணத்தில் 10,000 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கிடைத்திருக்கிறது. இதைவிடப் பெருமைப்படக்கூடிய காரியம் வேறு எதுவுமே இருக்க முடியாது. இந்தியா பூராவுக்கும் இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவிலே 19,000 கிராமங்கள் மின்னொளி பெறும் என்றால், நமது மாகாணத்தில் 10,000 கிராமங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கும். இதை இன்னும் அதிகப்படுத்த முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டுவருகின்றன. அதைப்பற்றிக் கவர்னர் உரையிலே நன்றாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட 'ட்ராப்ட் பிளானை'-ப் பார்க்கும்போது, தர்மல் ப்ளாண்ட், அட்டாமிக் ப்ளாண்ட் ஏற்படுத்துவதுபற்றி அதிலே குறிப்பிடப் பட்டவில்லை. நமது மாகாணத்திலே அட்டாமிக் ப்ளாண்ட் ஏற்பட வேண்டுமென்று எல்லோரும் விரும்புகிறோம்; அடிக்கடி இங்கே எடுத்துப் பேசப்பட்டிருக்கிறது. இதையும் வற்புறுத்தி, ட்ராப்ட் ப்ளானிலே இப்பொழுது சேர்க்கவில்லை. அதைச் சேர்ப்பதற்கான நடவடிக்கையும் நாம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது.

8th August 1960]

[Sri S. Lazar]

கவர்னருடைய உரையில் எல்லாவிதமான நல்ல அம்சங்களும் ஏராளமாக அமைந்திருக்கின்றன. அவருடைய உரையை மனமாரப் பாராட்டி, வாழ்த்தி, அதோடு கூட, அந்த உரையை நிகழ்த்திய கவர்னர் அவர்கள் இன்னும் பல்லாண்டு வாழ்ந்து, சீரும் சிறப்புடன் இருக்கவேண்டுமென்று ஆண்டவனைப் பிரார்த்தித்துக்கொண்டு, நான் கொடுத்திருக்கும் தீர்மானத்தை ஏகமனதாக நிறைவேற்றிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சபையையும் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன்.

* SRI N. MAHALINGAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய பேருரைக்காக நன்றி கூறுவதை ஆமோதிக்கும்பொருட்டு நான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். முதலாவதாக, நமது ராஜ்யத்தின் மிகப் பெரிய விவசாய மின்சார திட்டமாகிய பாம்பிக்குளத் திட்டத்தைப்பற்றி கேரள ராஜ்யத்தோடு வெற்றிகரமாக முடிவான ஏற்பாடுகள் செய்ததுபற்றி நம்முடைய ராஜ்ய அமைச்சர் அவைக்கும், மத்திய சர்க்காருக்கும் என்னுடைய பாராட்டுதலை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பாம்பிக்குளத் திட்டத்தைப்பற்றி பல ஆண்டுகளாக நம்முடைய பி. டபிள்யூ. டி. இலாகாவினால் கணக்கு எடுக்கப்பட்டு அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படக்கூடிய திட்டம் என்று இறுதியாக இருந்த நிலைமையிலும், சமீபத்திலே கேரள ராஜ்யத்தினுடைய முட்டுக்கட்டையினாலே சில மாதங்களுக்கு முன்னாலேயே ஆரம்பிக்கப்படவேண்டிய திட்டம் தடைப்பட்டிருந்தது நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் தமாகு இருக்கக்கூடிய அப்பேர்ப்பட்ட ஒரு பெரிய முக்கியமான திட்டம் நமது ராஜ்ய சர்க்காருடைய முயற்சியினாலும், மத்திய சர்க்காருடைய தலையீட்டாலும் அதிகமாக மாறுதல்கள் இன்றி முடிவுற்றது நம் எல்லோருக்கும், முக்கியமாக கோவையில் இருக்கக்கூடிய விவசாய மக்கள் எல்லோருக்கும் அதிக சந்தோஷத்தை அளிக்கிறது. ஆரம்பத்தில் 12,000 மிலியன் கன அடி தண்ணீர் கேரளத்திற்கு கொடுப்பதாக இருந்தது. இப்பொழுது 12,300 மிலியன் கன அடி தண்ணீர்தான் கொடுப்பது என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக ஒரு சிலர் தவறாக நாம் கேரளாவுக்கு அதிகமாக தண்ணீர் கொடுத்து விட்டோம் என்று தப்பு அபிப்பிராயம் கொண்டிருப்பதை நீக்கிக் கொள்ளுவது அவசியம் என்று நான் இந்த சமயத்தில் கூற விரும்புகிறேன்.

பாம்பிக்குளத் திட்டத்தை தவிர, இரு ராஜ்யங்களுக்கும் பயன்படக்கூடிய மற்றொரு நதி ஒன்று பாக்கி இருக்கிறது. பாம்பிக்குளப்பகுதியில் ஆளமலையாறு என்ற ஒரு நதி இருக்கிறது. அந்த நதியில் அணை கட்டுவதுபற்றி பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தி ஓக்கிரம் முடிவு எடுப்பது அவசியம். அந்த நதியில் அணை கட்டுவது என்று முடிவு செய்தால் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இன்னும் 50,000 ஏக்கருக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கும். 40,000 கிலோவாட் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்பதை நான் அமைச்சர் அவைக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த ஆற்றின் தண்ணீரை

[Sri N. Mahalingam]

8th August 1960

நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு திருப்பினால் கேரள ராஜ்யத்திலுள்ள மேட்டுப் பக்கமான பிரதேசத்திற்கு தண்ணீர் கொடுக்கக்கூடிய வசதியும் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த ஆற்றுத் தண்ணீரை திருப்பு வதன்மூலம் கேரள ராஜ்யத்திற்கும் பல சௌகரியங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, இது சம்பந்தமாக சீக்கிரத்தில் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தவேண்டுமென்று நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சமீபத்தில் நம்முடைய தேசம் எங்கிலும் எல்லோருடைய, முக்கியமாக மக்கள் எல்லோருடைய கவனத்தையும் கவர்ந்தது மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களின் வேலை நிறுத்தம். அது சம்பந்தமாக நமது சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட மிக தீவிரமான நடவடிக்கைகளை இந்த சமயத்தில் நான் பாராட்ட விரும்புகிறேன். மத்திய சர்க்காருடைய சிப்பந்திகள் மாகாண சர்க்காருடைய சிப்பந்திகளைவிட அதிகமாக சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மேலும் அதிக சம்பளம் மத்திய சர்க்காரிலே கொடுப்பது சரியல்ல. மாகாண சர்க்காருடைய சிப்பந்திகளுடைய சம்பளத்தை ஒரு கால கட்டத்திற்குள்ளாவது மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்திகளுடைய சம்பள அளவுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்பதை இந்த சபையிலே நாம் பல முறை வற்புறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறோம். பே கமிஷன் குறிப்பிட்ட சம்பள விகிதத்தை அப்படியே பூரணமாக அமல் செய்ய நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்கார் ஒப்புக்கொண்டிருந்தும் கூட, இன்னும் ராஜ்ய சர்க்காருடைய சம்பள விகிதங்கள் மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கக்கூடிய சம்பள அளவுக்கு வந்து சேரவில்லை. நிலைமை அப்படியிருக்கும்பொழுதுகூட, மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்திகள் சில தொழிற்சங்க தலைவர்களின் தூண்டுதலின் பேரிலும் மேலும் மத்திய சர்க்காருடைய சிப்பந்திகளுக்கு அதிகச் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டுமென்பதற்காக ஒரு பெரிய கிளர்ச்சியும் வேலை நிறுத்தமும் செய்ய முற்பட்டனர். இது மிகவும் வருந்தத் தக்கது, கண்டிக்கத்தக்கது என்று நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன். நல்ல வேளையாக இந்த வேலை நிறுத்தத்திற்கு பொது மக்களுடைய ஆதரவு இல்லை பல் வேறு இடங்களிலே இந்த வேலை நிறுத்தத்தின் போது, பொது மக்கள், அவர்களே முன்வந்து சில பணிகளை செய்து மக்களுடைய சிரமங்களை குறைத்ததன் பயனாக, இதை அவர்கள் உணர்ந்து வேலை நிறுத்தத்தை வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டார்கள். இந்த மாதிரி சந்தர்ப்பத்தில் தேசத்தில் இருக்கக்கூடிய கஷ்டமான நிலையில் அரசாங்கம் உறுதியுடன் இருக்கவேண்டியது அவசியம். மக்கள் எப்பொழுதுமே அரசாங்கத்தினுடைய நியாயமான நடவடிக்கைகளுக்கு பூரண ஆதரவு கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதற்குத்தான் மத்திய சர்க்காருடைய சிப்பந்திகளின் வேலை நிறுத்தம் ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறது. ஆகவே, இனிமேலாவது இம்மாதிரி தேசத்திற்கு பல துன்பம் கொடுக்கக்கூடிய செயல்களில் ஈடுபடும்பொழுது சம்பந்தப்பட்ட அரசியல் கட்சித் தலைவர்களும், தொழிற் சங்கத் தலைவர்களும் கொஞ்சம்

8th August 1960] [Sri N. Mahalingam]

நல்ல முறையில் யோசித்து எதிர்கால நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதற்கு இப்பொழுது நடந்த வேலை நிறுத்தம் எப்பொழுதும் ஒரு எடுத்துகாட்டாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் சம்பந்தமாக நமது ராஜ்யத்தில் எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் கொண்ட கமிட்டியானது பல கூட்டங்கள் கூடி முன்னேற்றத்திற்கு வேண்டிய கவனம் செலுத்திவருகிறது. மேல் நாடுகள் எவ்வளவு தூரம் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு நம்முடைய தேசமும் முன்னேற வேண்டும், சுயமாக முன்னேறக்கூடிய பொருளாதாரம் இயங்க வேண்டும், அதாவது 'செல்ப் ஜெனரேஷன் எகானமி' என்ற அளவிலே நம்முடைய தேசம் சீக்கிரமாக விளங்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தயார் செய்யப்படுகிறது. தயார் செய்யப்படுகிற இந்தத் திட்டமானது மிக அதிகம் என்று ஒரு சிலர் குறிப்பிடுகிறார்கள். இம்மாதிரி பெரிய திட்டம் போடுவதற்கு நம்மிடத்தில் பணம் இல்லையே, அயல் தேசங்களுக்குச் சென்று கடன் வாங்கவேண்டியிருக்கிறதே என்றெல்லாம் இதுபற்றி ஒரு சிலர் குறை கூறுகிறார்கள்.

(ஸ்ரீமதி பி. கே. ஆர். லக்ஷ்மிகாந்தம் தலைமை வகித்தார்.)

மற்றொரு கட்சியினர் நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு மட்டும் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 1,000 கோடி ரூபாய் செலவில் திட்டம் தயார் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். திட்டம் பெரிது என்று சொல்லக்கூடியவர்களும் இன்னும் பெரிய திட்டமாக போடவேண்டும் என்று சொல்லக்கூடியவர்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்துகொண்டு நம்முடைய அரசாங்கம் போடும் திட்டங்களை குறை கூறிக் கொண்டிருப்பதை நாம் பல இடங்களிலே பார்க்கிறோம். இது மக்களுக்கு மிக ஆச்சரியத்தை கொடுக்கிறது. திட்டம் பெரியதாகப் போட வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடியவர்களும், திட்டமே கூடாது என்று சொல்லக்கூடியவர்களும் எவ்வாறு ஒன்றாக இயங்குகிறார்கள், எவ்வாறு ஒரே முறையிலே பல சந்தர்ப்பங்களில் அரசாங்கத்தை குறை கூறுகிறார்கள் என்பது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுடைய நோக்கம் அரசாங்கத்தை ஏதோ குறை கூறவேண்டும் என்பதாக இருக்கிறதே தவிர, நியாயமான உண்மைகளை கருத்து ஊன்றி கவனித்து அபிப்பிராயம் கூறுவது இல்லை என்று நினைப்பதற்கு இடம் கொடுக்கிறது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சமீபத்தில் நம்முடைய தேசத்தின் ராஷ்டிரபதி அவர்கள் நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு வரக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தில் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய ஒரு அரசியல் கட்சியானது அவருக்கு கருப்புக் கொடி காட்டவேண்டுமென்று தீர்மானம் செய்திருந்தது நம்முடைய மாகாண மக்கள் எல்லோருக்கும் பெரிய வருத்தத்தைக் கொடுத்தது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நல்ல வேளையாக அவர்கள் கடைசி நிமிஷத்திலாவது

[Sri N. Mahalingam] [8th August 1969]

ஒரு சரியான முடிவு செய்து இந்த இயக்கத்தை வாபஸ் வாங்கிக் கொண்டதுபற்றி நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். மொழிக் கொள்கை சம்பந்தமாக நம்முடைய பிரதம மந்திரி அவர்கள் மிக விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1965-ம் வருஷத்திற்கு பிற்பாடும் ஆங்கிலம் தொடர்ந்து தேசிய மொழியாக இந்தியுடன் இணைந்திருக்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறார். இந்தியை தேசிய மொழியாக ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டியது அவசியம்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : தேசிய மொழி அல்ல, நிர்வாக மொழி.

SRI N. MAHALINGAM : இந்தியை நிர்வாக மொழியாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம் என்று வற்புறுத்த வேண்டிய காரணம், நமது தேசத்தில் பெருவாரியான மாகாணங்களில் இருக்கக்கூடிய அதிகப்படியான மக்கள் பேசக்கூடிய மொழி இந்தி என்பது நாம் எல்லோரும் அறிந்ததே. ஆனால் இப்பொழுது இந்தி பேசாத மற்ற மாநிலக் குழந்தைகள், மூன்று பாஷைகள், லிபிகள், படிக்க வேண்டியிருக்கிறது. தாய்மொழி அல்லது பிராந்திய மொழி, தேசிய மொழியாகிய இந்தி, ஆங்கிலம். இந்தக் குழந்தைகளின் சிரமத்தைக் குறைக்கவேதான், இந்தியை ரோமன் லிபியில் வைக்க வேண்டும் என்பது. முன்பு சேனையில், ரோமன் லிபியில்தான் இந்தி போதிக்கப்பட்டது. ரோமன் லிபியாகச் செய்யும்போது, அதற்கேற்ப, தற்கால அவசியத்திற்கேற்ப, டைப்ரைட்டர்கள், மற்றும் பல இயந்திரங்கள், ரோமன் எழுத்துக்களிலேயே ஏற்படுத்திக் கொண்டால், நிர்வாகத்தை சுலபமாக நடத்த முடியும். தேசிய மொழியைப் பற்றியவரை ஒரு கட்சியார் அபிப்பிராயபேதம் கொண்டிருப்பது, அவர்களுக்கு இன்னமும் பூரணமான, விசாலமான சிந்தனை வரவில்லை என்பதைத்தான் காட்டுகிறது. அவர்களும் தேசியமொழியின் அத்தியாவசியத்தை ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

தாய் மொழியின்மூலம் கல்லூரிப் போதனைகள் செய்ய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் பாராட்டுகிறேன். அந்த நடவடிக்கைகளை கூடிய சீக்கிரம் எல்லா இடங்களிலும் அமுலுக்கு கொண்டு வரவேண்டும் என்றும், அந்தத் துறையில் அரசாங்கத்திற்கு மக்கள் ஆதரவு கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். நம் பிராந்திய மொழியாகிய தாய் மொழி, சட்ட மன்றங்களிலும், கல்லூரிகளிலும் மற்ற விஷயங்களிலும், அமுலாக்கப்பட வேண்டிய திட்டம் ஒன்றைத் தயாரிக்க வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம் இராஜ்ய சர்க்கார் சென்ற இரண்டாவது திட்ட காலத்தில் செய்திருக்கும் பல காரியங்களைப் பார்த்தால், தேசத்திலேயே நாம் முதல் இடம் வகிக்கிறோம் என்பது தெரியும். சிலர் நாம் பிற்போக்காக இருக்கிறோம் என்கிறார்கள். பிற்போக்கு என்று சொல்வதே சிலருக்குப் பொழுதுபோக்காக இருக்கிறது. அவர்கள்

5th August 1960] [Sri N. Mahalingam]

வாதத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை; புள்ளிவிவரங்கள் மாறுதலாக இருக்கின்றன என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். நம் ராஜ்யத்திலே இருக்கக்கூடிய 'தார் ரஸ்தாக்கள், மைல் கணக்கை எடுத்துக்கொண்டால், நம் ராஜ்யம் முதல் இடம் வகிக்கிறது. கனம் லாஸர் அவர்கள் சொன்னார்கள், மின்சார வசதியளிக்கப் பட்ட கிராமங்களை எடுத்துக்கொண்டால், நம் ராஜ்யம் முதல் இடம் வகிக்கிறது என்று. அதேபோல், தொழில் கல்வியை எடுத்துக்கொண்டாலும், எஞ்ஜினியரிங் காலேஜ், பாஸிடெக்னிக் இவைகள் நம் ராஜ்யத்தில் அதிகமாக இருந்துவருகிறது என்பதை எல்லோரும் அறிவோம். அப்படி பல துறைகளிலும் முன்னேற்றம் கண்டிருக்கும் அளவுக்கு நம் ராஜ்ய அமைச்சரவை நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்காக அவர்களை இந்த சமயத்தில் பாராட்ட விரும்புகிறேன். அதே சமயத்தில், இன்னும் சில விஷயங்கள் அதிக அவசியமாக இருக்கின்றன. அவற்றையும் அமைச்சரவை கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மூன்றாவது திட்டத்தில் முதலாவதாகச் செய்யவேண்டியது ஒன்று இருக்கிறது. அதாவது நம் ராஜ்யத்தில் இப்பொழுது இரண்டே சர்வகலாசாலைகள் தான் இருக்கின்றன, ஒன்று சென்னை சர்வகலாசாலை, மற்றொன்று அண்ணாமலை சர்வகலாசாலை. இன்னமும் இரண்டு சர்வகலாசாலைகள், மதுரையில் ஒன்றும், கோவையில் ஒன்றும், ஏற்படுத்த வேண்டும். சர்வகலாசாலை நிதிக் கமிஷன் புது சர்வகலாசாலைகளுக்கு எல்லா வசதிகளும் கொடுக்க இருக்கிறது. அப்படி நாம் புது சர்வகலாசாலைகளை ஏற்படுத்தாவிட்டால், மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கும் பணத்தையும், யுனிவர்சிட்டி கிரான்ட்ஸ் கமிஷன் கொடுக்கும் பணத்தையும் நாம் பூர்ணமாகப் பெறமுடியாது. ஆகவே, சீக்கிரமாக அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கோவையில் ஒரு சர்வகலாசாலை வைக்க, அங்கு ஒரு வைத்தியக் கல்லூரிதான் பாக்கி. அதையும் சர்க்கார் சீக்கிரமாக ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம் ராஜ்யத்தில் பல பெரிய நகரங்கள் ஏற்பட்டுவிட்டன. மதுரை, திருச்சி, சேலம், கோயம்புத்தூர் போன்றவைகள் பெரிய நகரங்களாகிவிட்டபோதிலும், அங்கு எல்லாம் நகர சபைகளே இருக்கின்றன. அவைகள் அதிக வளர்ச்சியடைந்துவிட்ட காரணத்தினால், அங்கெல்லாம் கார்ப் பொரேஷன்கள் அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நம் ராஜ்யம் தொழில் வளர்ச்சியில் முன்னேறியிருக்கும் காரணத்தால், அவற்றிற்கு பூரணமாக மின்சாரம் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். அதற்கு இங்கே ஒரு அடாமிக் ப்ளாண்ட் வேண்டும்.

ரேணிகுண்டா முதல் சென்னை வரை, ப்ராட் கேஜ் இரண்டு லைன்கள் இருக்கும்படி அமைக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் கனிப் பொருள்கள், 'ரா மெடிரியல்ஸ்', பல பிராந்தியம்

[Sri N. Mahalingam]

[8th August 1960]

களிலிருந்தும் இங்கே வந்து சேர வசதியாக இருக்கும். இத்துடன் கவர்னர் பெருமான் உரையை ஆமோதித்து, என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய சபைத் தலைவியவர்களே, கவர்னர் பெருமான் உரையில் மக்களது அத்தியாவசியமான பண்டங்களின் விலைவாசிகள் நியாயமான முறையில் வைக்க திட்டமான நடவடிக்கை ஏதாவது எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று குறிப்பிடவில்லை என்பதற்காக வருந்துகிறேன். சமீபத்தில் நடைபெற்ற மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களின் வேலை நிறுத்தம் மிகவும் சுழுகமாக முடிந்துவிட்டது என்பது குறித்து கவர்னர் உரையில் மகிழ்ச்சி தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அப்படித்தான் ஒரு பெரியான மகிழ்ச்சியிலே (தூறுக்கீடு)—தவறான மகிழ்ச்சி என்று மாற்றிக்கொள்ளுகிறேன்—நம்மை நாமே ஏமாற்றிக்கொண்டு இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்த மாதிரித் தவறான மகிழ்ச்சியிலே நாம் ஆழ்ந்திருப்பது எத்தனை காலத்திற்கு நடக்கும் என்று நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். மத்திய சர்க்காரின் ஊழியர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தது, விளையாட்டாகவோ, அல்லது பொழுதுபோக்காகவோ, அல்லது அரசியல் சூழ்ச்சியோ அல்ல. ஏன் வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள், அவர்கள் குறைகள் எதுவாக இருந்தது என்பதை ஆழ்ந்து பார்க்க வேண்டும். அப்படி அவர்கள் என்ன கோரினார்கள்? அவர்கள் கோரிக்கைகள் மிகவும் நியாயமானவை. விலைவாசி ஏற்றத்திற்குத் தக்கவாறு, விலைவாசிப் புள்ளிகளோடு கிராக்கிப் படியை இணைக்க வேண்டும் என்பதுதான். விலைவாசி ஏறாது என்ற ஆறுதலைச் சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே அந்த ஆறுதலில் நம்பிக்கை வைத்திருந்தால், விலைவாசிகளோடு இணைக்கச் சம்மதித்து இருப்பார்கள். ஆனால் ஏன் அதை மதிக்கவில்லை? அது அவர்களுக்கே தெரியும், விலைவாசிப் புள்ளிகள் உயர்ந்துகொண்டேதான் போகும் என்று. இரண்டாவது திட்டத்தில் அப்படித்தான் நடந்தது. மூன்றாவது திட்டத்திலும் விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டேதான் போகும் என்று அவர்களுக்குத் தெரியும். ஆகவேதான் விலைவாசிப் புள்ளிகளோடு கிராக்கிப் படியை இணைக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை ஏற்க மறுத்து விட்டார்கள். மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களின்பேரில் அவர்கள் வேலை நிறுத்தத்திற்கு காரணமாக இரண்டு குற்றச் சாட்டுக்களைச் சுமத்தினார்கள். ஒன்று, அது மக்களுக்கு எதிரான போராட்டம் என்பது. மற்றொன்று, சினர்கள் ஆக்ரமித்திருக்கும் வேளையிலே, பீதிகொண்டிருக்கும் வேளையிலே, மறைமுகமான துண்டுதலால், செய்கிறார்கள் என்று சொல்லத் தயங்கவில்லை. உண்மையிலேயே, சினர்கள் ஆக்ரமிப்பதற்கு யார் காரணம்? அது நம் நாட்டிலே நேர்ந்ததற்கு யார் பொறுப்பு? இந்த நாட்டை ஆட்சி புரியும் காங்கிரஸ்காரர்களே இந்த ஆக்ரமிப்பிற்கு பொறுப்பே அன்றி வேறு யாரும் இல்லை. அவர்கள்தான் சொன்னார்கள், “இவர்கள் நம் சகோதரர்கள், நம் நண்பர்கள்; இந்தி—சினி பாய் பாய்,” என்று கோஷம் போட்டு, நாட்டிலே

8th August 1960]

[Sri P. S. Chinnadurai]

அவர்கள் நம் நட்பைச் சந்தேகிக்காதவாறு, மக்கள் நடந்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கூறிய இந்திய அரசாங்கம், காங்கிரஸ் கட்சியே சீனர்கள் ஆக்ரமிப்பிச் செய்வதற்குக் காரணம், பொறுப்பாளிகளே அன்றி வேறு யாரும் இல்லை என்பதைத் திட்டவாட்டமாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இவர்கள் திறமைக்கு எடுத்துக்காட்டாக, சபைத்தலைவி அவர்களே, தங்கள் மூலமாக, இதைச் சமர்ப்பிக்க விரும்புகிறேன்; 1947-ல் இவர்களிடம் ஒப்புவிக்கப்பட்ட நிலப் பரப்பின் அளவு என்ன, இப்பொழுது 1960-ல் இவர்கள் வைத்திருக்கும் நிலப் பரப்பின் அளவு என்ன? 1947-ல் இருந்த, ஒப்படைக்கப்பட்ட நிலப்பரப்பில் 12,000 சதுர மைல்கள் அன்னியருக்கு இழந்து விட்டிருக்கிறார்கள். தங்கள் திறமையைக் குறித்து மக்களிடத்தில் எடுத்துச் சொல்லி, தங்கள் முகத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு முன்னால் இந்த 12,000 சதுர மைல் நிலத்தையும் திருப்பிக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்து நான் சொல்ல விரும்புவது மக்களுக்கு எதிராக போராட்டத்தை நடத்துகிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. சமீபத்தில் மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்கள் நடத்திய போராட்டம் ஒரு மாபெரும் போராட்டமாகும். விலைவாசிகள் அதிகரித்துவிட்டது என்று அவர்கள் போராடினார்கள். விலைவாசி உயர்வைத் தடுக்க வேண்டும் என்றும், விலைவாசி உயர்வுக்கேற்றபடி அவர்களுடைய கிராக்கிப்படியை உயர்த்த வேண்டும் என்றும் அவர்கள் பெரிய போராட்டத்தை நடத்தினார்கள். அப்படிப்பட்ட விலைவாசியின் உயர்வால் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டார்கள். அப்படி உயர்ந்து போய் விட்டது என்று அவர்கள் கூறிக்கொண்டேதான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த சர்க்காரோ அல்லது மத்திய சர்க்காரோ அதைத் தடுக்க என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டார்கள் என்பது தெரியவில்லை. இதைப்பற்றி பல வருஷங்களாக மக்கள் கூறிக்கொண்டே வந்திருக்கிறார்கள். இந்த ராஜ்ய சர்க்காரும், மத்திய சர்க்காரும் சேர்ந்து அதைத் தடுத்து நிறுத்த என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அதைத் தடுக்க எடுத்துக்கொண்ட முயற்சி என்ன? அதன் பலன் என்ன என்பதையெல்லாம் என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. கனம் லால்குடி அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசும்போது விலைவாசிகள் இருபது சதமானம் உயர்ந்துவிட்டது என்று சொன்னார். அப்படிச் சொல்வதை என்னால் ஒத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. விலைவாசிகள் சாதாரணமாக ஐம்பது சதமானம் உயர்ந்திருக்கிறது என்றுதான் சொல்லவேண்டும். எல்லா பண்டங்களின் விலைவாசிகளும் கிட்டத்தட்ட ஐம்பது சதமானம் உயர்ந்திருக்கிறது. உணவு பண்டங்களும் சரி, தூல் விலையும் சரி, எல்லாம் ஐம்பது சதமானம் உயர்ந்திருக்கிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இந்த ஓரண்டு காலத்திற்குள் உள்ள நிலைமையைப் பார்த்தால் சுமார் ஐம்பது சதமானம் உயர்ந்திருப்பது நன்றாகத் தெரியவரும். அந்த ஏற்றத்தைத் தடுக்க இந்த ராஜ்ய சர்க்காரோ அல்லது மத்திய சர்க்காரோ என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அல்லது இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு என்ன ஆலோசனையைச்

[Sri P. S. Chinnadurai] [8th August 1960]

சொன்னார்கள் என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன். ஆனால் கனம் அமைச்சர் சொல்லுகிறார், நூல் விலை உயர்ந்துவிட்டது என்று. மில் முதலாளிகளைக்கூட்டி மகாநாடு கூட்டுகிறார். அப்படிக்கூட்டி அவர்களை விலைவாசியைக் குறைக்க வேண்டும் என்று கெஞ்சுவண்டியதாக இருக்கிறது. எப்படியாவது கொஞ்சம் குறைத்துக் கொள்ளுங்களேன் என்று கேட்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்படி அவர்களைக் கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொண்டதற்குப் பிறகு அவர்கள் பத்து சதமானம் குறைத்துக்கொள்ளுகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதைக் கண்டு சர்க்கார் மகிழ்ச்சி அடைகிறார்கள். ஆனால் உண்மை நிலைமை என்னவென்றால் சுமார் ஐம்பது சதமானம் உயர்ந்திருக்கும்போது பத்து சதமானம் குறைக்கிறோம் என்று சொல்வதை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் மகிழ்ச்சி அடைகிறார்கள். இதைக் கண்டு ராஜ்ய சர்க்காரும் மத்திய சர்க்காரும் தங்களுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவிக்கிறார்கள். இப்படி ஒவ்வொருவரும் தங்களுடைய மகிழ்ச்சியை பங்கிட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள். இது சரியானதுதான் என்பதை அறிய வேண்டும். இப்படிப்பட்ட மில் முதலாளிகளுக்கு அவசரச் சட்டம் போட்டு விலையைக் குறைக்க வேண்டும் என்று சொல்வதற்கு அவ்வளவு துணிச்சல் இந்த சர்க்காருக்குக் கிடையாது. ஆனால் மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தால் அதற்கு தடை செய்யும் அளவில் உடனே அவசரச் சட்டத்தைப் போடுவதற்கு முன் வருகிறார்கள். மில் முதலாளிகளுக்கு அவசரச் சட்டம் போடாமல் இருக்கிறார்கள். அப்படிப் போடுவதற்கு சர்க்காருக்கு துணிச்சல் கிடையாது. மக்களுக்கு நன்மை அளிக்கக்கூடிய அளவில் இருக்கக்கூடிய மில் முதலாளிகளுக்கு ஏன் அவசரச் சட்டம் போட்டு விலைவாசியைக் குறைக்கச் சொல்லக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். அப்படிப் போடாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் சர்க்காருக்கு அவ்வளவு துணிச்சல் கிடையாது. அவர்களைக் கண்டு பயப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. மில் முதலாளிகளுடன் இந்தச் சர்க்கார் ஒண்டிக்கொண்டிருக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதன் காரணமாக அவர்களுக்கு அவசரச் சட்டம் போட முடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆனால் மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்கள் என்றால் அவர்களுக்கு உடனே அவசரச் சட்டம் போட்டு அவர்களுடைய வேலை நிறுத்தப் போராட்டத்தை உடைத்து நிறுத்த அவசரச் சட்டத்தைப் போடுகிறார்கள். அவர்களுடைய சங்கத்திற்கு தடை விதிக்கிறார்கள். அவர்கள் சங்கம் வைத்துக்கொள்வதற்கு உரிமை அளித்துவிட்டும், அவர்கள் பேசுவதற்கு உரிமை அளித்துவிட்டும், தங்களுடைய குறைகளை எடுத்துச்சொல்வதற்கு உரிமைகளை அளித்துவிட்டும், பேச்சு வார்த்தைகளை நடத்துவதற்கு உரிமை அளித்துவிட்டும், அதன் பிறகு பேச்சு வார்த்தை நடத்தக்கூடாது என்றும் சங்கம் அமைத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்றும் சட்டம் போட்டு தடை செய்கிறார்கள். வேலை நிறுத்தத்தை தடை செய்ய திடீரென்று அவசரச் சட்டம் போடுகிறார்கள். இப்படிப் போடுவது ஜனநாயக நாட்டிற்குப் பண்பா என்பதை கவனிக்க வேண்டும். ஆனால் பண்டித நேரு என்ன சொல்கிறார் என்றால் இப்படி அரசாங்க ஊழியர்களை தடை செய்யக்கூடிய நிலைமை கம்யூனிஸ்ட் நாடுகளில் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார். இப்படிப்பட்ட சட்டம்

8th August 1960] [Sri P. S. Chinnadurai]

போடுவது என்பது அமெரிக்க நாட்டிலோ அல்லது இங்கிலாந்திலோ கிடையாது. அங்கு இப்படிப்பட்ட சட்டம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் பண்டித நேரு என்ன சொல்லுகிறார் என்றால் கம்யூனிச நாடுகளில் அரசாங்க ஊழியர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்வதைத் தடை செய்ய சட்டங்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்லுகிறார். இது ஜனநாயக நாட்டிற்கு ஏற்ற பண்பா என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: On a point of order, Madam. The hon. Member is thinking that this House is the Central Parliament and he is speaking on the action of the Central Government. But this House forms part of the State Legislature and it has nothing to do with the Ordinance passed by the Central Government.

Temporary Chairman SRIMATHI P. K. R. LAKSHMIKANTHAN: மத்திய அரசாங்கத்தைப்பற்றி பேசக்கூடாது, ராஜ்ய சர்க்காரைப் பற்றியே பேசுங்கள். இந்த சர்க்கார் விஷயமாகப் பேசுங்கள்.

SRI P. S. CHINNADURAI: மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுடைய வேலை நிறுத்தத்தைப்பற்றி கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் தன்னுடைய உரையில் குறிப்பிட்டிருப்பதால் அந்த விஷயத்தை எடுத்துப் பேசுகிறேன். அப்படிப் பேசுவது தவறு என்று கருதினால் அதைப்பற்றி தீவிரமாக முடிவு கூறும்வரையில் நான் பேசுவதை நிறுத்திக்கொள்ளுகிறேன்.

Temporary Chairman SRIMATHI P. K. R. LAKSHMIKANTHAN: நீங்கள் தொடர்ந்து பேசலாம்.

SRI P. S. CHINNADURAI: இப்படிப்பட்ட உரிமைகளை யெல்லாம் அமெரிக்க நாட்டிலும் இங்கிலாந்திலும் பரிப்பது இல்லை. இந்தியாவில் மட்டும் பரிசுப்படுவதற்கு என்ன நியாயம் இருக்கிறது என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன். கம்யூனிஸ்ட் நாடுகளில் இருக்கிறது என்றால் அதை ஏன் பின்பற்ற வேண்டும்? பண்டித நேருவுக்கு ஜனநாயக பண்பு வேண்டாமா? உண்மையிலேயே இப்படிப்பட்ட ஒரு நடவடிக்கையை கையாளுவது என்பது நியாயம் அல்ல. காங்கிரஸ் கட்சியும் சரி, அதைச் சார்ந்த தலைவர்களும் சரி இப்படிப்பட்ட காரியங்களை செய்வது சரியல்ல என்பதை இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். வேலை நிறுத்தத்தை முறியடிக்க வேண்டும் என்று இந்த முறையைக்கையாளுவது சரியல்ல. அது இந்த நாட்டிற்கு உகந்தது அல்ல. இதனால் தொழில் சங்க இயக்கம் நாளடைவில் பாதிக்கப்படும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். தடை செய்யும் அதே நேரத்தில் அடக்குமுறை அனுசரிப்பது அவ்வளவு சரியல்ல. போலீஸ் பலத்தை வைத்துக்கொண்டு வேலை நிறுத்தத்தை தடை செய்வதும் முறியடிப்பதும் அவ்வளவு நல்லதல்ல. இதனால் தொழில் சங்கம் பாதிக்கப்படும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இப்படிப்பட்ட கொள்கையை அனுசரித்தால் தொழில் சங்கங்கள் நாட்டில் எப்படி முன்னேற்றமடையும் என்பதையும் கொஞ்சம் சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும். அதே சமயத்தில் 'வாலண்டரி ஆர்பிட்டேஷன்' இஷ்டபூர்வமான மத்தியஸ்தம் வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த முறையை அவர்கள்

[Sri P. S. Chinnadurai] [8th August 1960]

கையாண்டார்களா என்று கேட்கிறேன். இப்படிப்பட்ட கொள்கையை அனுசரித்து வந்தால் அதனால் நாட்டிற்கு நன்மை அல்ல, தீமையைத்தான் விளைவிக்கும். நாடு எந்த விதத்திலும் பயனடையப்போவதில்லை. நம்முடைய அரசாங்கம் மிகவும் மோசமான நிலைமையில் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. போலீசாளைக் கொண்டு அடக்குவதற்கு முற்படுகிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தபோது போலீஸ்காரர்களை வைத்துக்கொண்டு அவர்களை உருட்டி மிரட்டி பயமுறுத்தி வேலை நிறுத்தத்தை முறியடித்திருக்கிறார்கள். அப்படி முறியடித்துவிட்டு வேலை நிறுத்தத்தை முறியடித்துவிட்டோம் என்றும் சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். அதைக்கண்டு மகிழ்ச்சி அடைகிறார்கள். அதைக் கண்டு சில அங்கத்தினர்களும் மகிழ்ச்சியை தெரிவித்தார்கள். அடக்கு முறையால் அடக்கினால் மகிழ்ச்சி அடையக் கூடியது அல்ல. அடக்கு முறை என்பது மிகவும் மோசமானது. மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களுடைய குடும்பங்களை மிகவும் கேவலமாக நடத்தியிருக்கிறார்கள். ஆயிரக்கணக்கானவர்களை கைது செய்திருக்கிறார்கள். அவர்களை எல்லாம் கேவலமாக நடத்தியிருக்கிறார்கள். பயமுறுத்தி இருக்கிறார்கள் இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்வது என்பது ஜனநாயக முறைக்கு உகந்தது அல்ல. இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகளின் மூலம் ஜனநாயக பண்பைக் கெடுத்து விட்டார்கள். இப்பொழுது வெற்றி கண்டுவிட்டோம் என்று நினைக்கலாம். ஆனால் இந்த நாட்டின் தொழில் சங்கச் சரித்திரத்தில் இதைப்பற்றி போன்னொழுத்தால் எழுதப்படும். அவர்களுடைய தியாகத்தால் அவர்கள் பட்ட கஷ்டங்கள் எல்லாம் அந்த சரித்திரத்தில் எழுதப்படும். அது ஒரு உண்மையான சரித்திரமாக இருக்கும் என்பதை இங்குள்ள மந்திரிகளுக்கும், தலைவர்களுக்கும் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

விலைவாசி கொடுமையைக் குறித்து நாட்டுமக்கள் மிகவும் அல்லலப்பட்டு வருகிறார்கள். அந்த அல்லலைப் போக்குவதற்குரிய ஒரே ஒரு மார்க்கம் உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும்தான் என்று நான் கருதுகிறேன். விவசாய உற்பத்தியாகட்டும், இதர பண்டங்களுடைய உற்பத்தியாகட்டும் கணிசமாகப் பெருகினால் தான் விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த முடியும். புத்தத்தினால் சீர்திருத்திப்போன நாடுகளைப் பாருங்கள். ஜெர்மன் நாடு, இதாலி நாடு, பிரான்சு நாடு முதலிய ஐரோப்பிய நாடுகள் எல்லாம் இன்றைய தினம் இந்தியா போன்ற ஒரு நாட்டுக்குப் பல வகையிலும் உதவி செய்ய முன்வருகிறார்கள். அப்படி இருக்க நாம் ஏன் முன்னேறவில்லை என்றால் முன்னேற வேண்டும் என்று போதிய அக்கறையோடு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளாத ஒரு கட்சி இங்கே இருப்பதுதான் என்று நான் சொல்வேன். முன்னேற வேண்டும் என்பதில் அக்கறை காட்டக்கூடிய ஒரு கட்சி இங்கே இல்லை. அல்லது அப்படி அக்கறை காட்டுகிற கட்சிகள் எல்லா வற்றையும் ஒன்றாகச் சேர்த்துக்கொண்டுள்ள தேசிய சர்க்கார் இந்த நாட்டில் இல்லை. அதுதான் நாம் முன்னேறாமல் இருப்பதற்குக் காரணம். சுதந்திரம் அடைந்தது முதல் கடந்த பதினான்கு ஆண்டுகளாக ஒரு கட்சி பதவியில் இருந்து வருகிறது.

8th August 1960] [Sri P. S. Chinnadurai]

அவர்கள் நாட்டை சீர்குலைத்து வரும் உணவுப் பிரச்சனையைத் தீர்த்தாரில்லை. வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்குப் பல தொழில்களையும் வளர்ப்பதற்கு மார்க்கத்தைக் கண்டாரில்லை. ஆகவே இப்படி முக்கியமான பிரச்சனைகளில் நம் சர்க்கார் தவறி இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

முன்பு மின்சாரத்தில் மிகவும் மகோன்னதமான நிலைமையில் இருப்பதாக கூறினார்கள். நம் ராஜ்யம் மின்சாரத்தைப் பொறுத்த வரையில், மின்சார உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையில் எந்த நிலைமையில் இருக்கிறது என்பதைப் பார்த்தால் ஒவ்வொரு குடிமகனுடைய உள்ளமும் திடுக்கிடும் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் இதற்கு முன்னால் 3-வது நிலையில் இருந்த நம் ராஜ்யம் ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்திற்குள் ஐந்தாவது நிலைக்குத் தள்ளப்படுகிறது. நீர்ப்பாசனத்தைப் பொறுத்தவரையில் 12-வது நிலைக்குத் தள்ளப்படுகிறது. இதுதான் முன்னேற்றம் அடைந்து வருகிறோம், முன்னேற்றம் அடைந்து வருகிறோம் என்று சொல்லிக் கொள்வதன் பயனா என்று கேட்கவிரும்புகிறேன். “நம் ராஜ்யம் மிகவும் பிற்போக்காக இருக்கிறதென்று சொல்லிக்கொள்வதில் சிலருக்கு ஆனந்தம்” என்று சொன்னார்கள். “முற்போக்காக இருக்கிறது, முற்போக்காக இருக்கிறது” என்று சொல்லி ஏமாற்றிக் கொள்வதில் சிலருக்குப் பிரமை என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். முற்போக்காக இருக்கிறோம் என்றால் முன்பு இருந்த நிலையைவிட ஒன்றாவதாக, இரண்டாவதாக நாம் மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையில் அடைந்திருக்க வேண்டும். விவசாய நீர்ப்பாசனத்தைப் பொறுத்தவரையிலாவது முன்னேற்றம் அடைந்து இருக்கவேண்டும். ஆனால் இந்த இரண்டிலும் பின்னேறி இருக்கிறோம் என்றால் இதற்குக் காங்கிரஸ் கட்சிதான் காரணம். இந்த ராஜ்ய சர்க்காருக்கு மத்திய சர்க்காரில் போதுமான அளவுக்குச் செல்வாக்கு இல்லை. செல்வாக்கு இருக்குமானால் அதை நாம் பலகையில் பார்க்கலாம்.

தூத்துக்குடி துறைமுக விஸ்தரிப்புக்கான ஏற்பாடுகள் இருக்கிறது என்று பார்த்தேன். காணவில்லை. என் இல்லை? இந்த சர்க்காருக்கு செல்வாக்கு இல்லை, அதனால் இல்லை என்று நான் பதில் கொடுக்கிறேன்? அப்படி இல்லையென்றால் அதற்கு அவர்கள் பதில் கொடுக்கவேண்டும். தொழில் கல்லூரிகளை, விவசாயக் கல்லூரிகளை அதிகப்படுத்தவேண்டும். ஒவ்வொரு ஆண்டும் பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை விவசாயக் கல்லூரியில் சேர்க்க முடியாமல், தொழில் கல்லூரியில் சேர்க்க முடியாமல், பாலிடெக்னிகில் சேர்க்க முடியாமல் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார்களே, இது கொடுமை என்று கூறவேண்டும். இந்தக் கொடுமையைப் போக்க என்ன மார்க்கத்தை கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். வைத்திய கல்லூரியைப் பொறுத்தவரையில் அதிக மாணவர்கள் படிக்க இடம் கண்டுபிடித்துவிட்டதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். எப்படிக்க கண்டுபிடித்தார்கள். இணைப்பு இந்திய வைத்தியக் கல்லூரியை எடுத்துவிட்டு அங்கே இந்த வைத்திய மாணவர்கள் படிக்க ஏற்பாடு செய்திருப்பதாக சொல்கிறார்கள். இணைப்பு இந்திய வைத்தியக் கல்லூரியை எதற்காக எடுக்கவேண்டும்? சித்த வைத்தியத்திற்கும், யுனானி

[Sri P. S. Chinnadurai] [8th August 1960]

வைத்தியத்திற்கும், ஆயுர்வேத வைத்தியத்திற்கும் தனித்தனியாக கல்லூரிகள் ஏற்படுத்த வேண்டும். வைத்திய கல்லூரி மாணவர்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகப்படுத்தியிருக்கவேண்டும்.

பரம்பிக்குளத் திட்டம் சம்பந்தமாக ஒரு வார்த்தை. பரம்பிக்குளத் திட்டம் நல்லபடியாக நிறைவேற்றப்படும் என்பதற்கான அறிஞர்கள் இப்போது தென்படுகின்றன. மேலும் அதை விஸ்தரிப்பதற்கு ஒரு மகத்தான யோசனையை ஸ்ரீ. மகாலிங்கம் அவர்கள் வெளியிட்டார்கள். ஏற்கனவே அரசாங்கம் இதனைக் குறித்து ஆலோசித்துக்கொண்டிருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். இந்தத் திட்டத்தின்மூலமாகத்தான் கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவின் பஞ்சப் பிரதேசம் வளம்பெறவேண்டும். ஆகவே இதனை நல்ல படியாக ஆலோசிக்கவேண்டும் என்றும், இந்தத் தாலுக்கா களுக்கு சரியானபடி விநியோகிக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பாசன வசதிகளுக்காகப் பல்வேறு குட்டைகளுக்கு தண்ணீர் கொடுக்கப்படுகிறது. பரம்பிக்குளம் திட்டத்தைக்கொண்டு இதைக் கொடுக்க ஆலோசிக்க வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடைசியாக ஒரே ஒரு வார்த்தை. பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள், முதலாளிகள் இடையே ஊதியம் சம்பந்தமாக எழுந்த ஒரு தகராறை சுமுகமான முறையில் தீர்த்து வைத்ததற்காக ராஜ்ய சர்க்காரையும், தொழில் அமைச்சர் அவர்களையும் பாராட்டி என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பி.அண்டு.வி. மில்தான் விதிவிலக்காக இருக்கிறது. அவர்களும் கூட அதைக் கடுமையாக எதிர்க்க முன் வந்ததற்குக் காரணம் மத்திய சர்க்கார் தன் சிப்பந்திகளை ஒடுக்க கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டதுதான். இந்த மனப்பான்மையை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டியது சர்க்காரின் கடமை. மேலும் மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்திகளின் ஸ்ட்ரைக் சம்பந்தமாக 4-வது செக்ஷன் 14-வது தொடரப்பட்ட வழக்குகள் வாபஸ் பெறப்பட்டது குறித்து என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த அனுதாபச் சலுகையை இன்னும் கொஞ்சம் விஸ்தரிக்க வேண்டும். ஏற்கனவே தண்டிக்கப்பட்டவர்களுடைய தண்டனையையும் ரத்து செய்து அவர்கள் வேலை பெறுவதற்குரிய வாய்ப்பையும் ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்போதுதான் தொழில் உறவு நன்கு சீரமையும் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI K. S. ARDHANAREESWARA GOUNDER : கனம் சபைத் தலைவி அவர்களே, இந்தச் சபை முன் நமது கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய உரைக்கு தெரிவிக்கப்பட்ட நன்றி அறிவிப்புப் பிரேரணை பின்மீது சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக எங்கள் சேலம் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் அங்கு ஒரு பெரிய அலுமினிய தொழிற்சாலையும், இரும்பு தொழிற்சாலையும் ஏற்படுத்துவதற்கு வேண்டிய திட்டங்கள் கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் இருப்பது பற்றி நான் வரவேற்கிறேன். திரு. எம். பி. சுப்பமணியம் அவர்கள் கையை விரிக்கிறார்கள். இருக்கக்கூடிய நிலைமையை சற்று நன்றாக உணரவேண்டும். ஒரு பெரிய திட்டம் நிறைவேற்ற

8th August 1960] [Sri K. S. Ardhanareeswara Gounder]

வேண்டுமென்றால் அது அவ்வளவு சலபத்தில் முடியக்கூடிய காரியம் அல்ல. கவர்னர் உரையில் எடுத்தவுடன் மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களின் வேலை நிறுத்தத்தைப்பற்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாமும் இதை நன்றாக உணரவேண்டும். வேலை நிறுத்தம் ஏற்படுவதன் காரணத்தினால் எவ்வளவு தொழில்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன, எவ்வளவு குந்தகம் ஏற்படுகிறது என்பதை உணரவேண்டும். அதுவும் தவிர நாட்டுக்கு எவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் உணரவேண்டும். எனக்கு முன் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ. சின்னதுரை அவர்கள் ஊழியர்களுடைய இயக்கத்தை சர்க்கார் நசுக்கி விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே ஒரு நல்ல பாடம் கற்பித்திருக்கிறார்கள், இந்தப் போலித் தலைவர்களுக்கு, ஜீவனத்திற்காக என்று தலைமை வகித்து வருகிற போலித் தலைவர்களை நாட்டுமக்கள் அம்பலப்படுத்தி நல்ல பாடம் கற்பித்து விட்டார்கள் என்றே சொல்லவேண்டும். பொதுமக்கள் தங்கள் கடமையை உணர்ந்து நடந்து கொண்டதற்குப் பாராட்ட வேண்டும். திரு. சின்னதுரை அவர்கள் தொழிற்சங்கம் முன்னேற வேண்டும் என்றார்கள். தொழிற்சங்கமானது நல்ல முறையில் நடந்து கொண்டால் இது வரவேற்கவேண்டியதுதான். அதிலும் தொழிற்சங்கங்களைப் பொறுத்தவரையில் சர்க்கார் நல்ல முறையில் 10-30 am சில திட்டங்களைத் தீட்டியிருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களுடன் தொழில் தகராறு ஏற்பட்டால் அதற்கு மத்தியஸ்தம் செய்ய டிரியூபனல் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இது தவிர தொழிலாளர்களுக்கு நீதி மன்றம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆகையால் தொழிலாளர்கள் நலன்களைப் பாதுகாக்கவும், தொழிலாளர்களுடைய குடும்பங்களைப் பாதுகாக்கவும் இவைகளையெல்லாம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் தங்கள் கட்சியைப் பலப்படுத்துவதற்காக தொழிலாளர்களை வேலை நிறுத்தத்திற்குத் தூண்டிவிடுகிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் ஊழியர் வேலை நிறுத்தத்திற்கு இதுதான் காரணம். இம்மாதிரி தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தால் நம் நாட்டிற்கு பெரும் பாதகம் ஏற்படும் என்பதை தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் உணரவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இனிமேலாவது தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் தூண்டுதலால் வேலை நிறுத்தம் ஏற்படுமாயின் அது நிச்சயம் வெற்றிபெறுவது என்பதை சமீபத்தில் நடந்த மத்திய சர்க்கார் ஊழியர் வேலை நிறுத்தத்திலிருந்து தெரிந்துகொண்டிருப்பார்கள். ஆகையால் கனம் அங்கத்தினர் திரு. சின்னதுரை அவர்களுடைய காலத்திலே மக்கள் நன்மையை கருதி இம்மாதிரி வேலை நிறுத்தத்தை நடைபெறாமல் பார்த்துக் கொள்வார் என்று நினைக்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக மேட்டூர் நீர்த்தேக்கத்தைப்பற்றி கவர்னர் பெருமான் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் திரு. ஸ்ரீனிவாச அய்யர் தெரிவித்தார்கள், காவேரி நதியில் உற்பத்தியாகும் கிளை நதியின் நீரை மைசூர் சர்க்கார் அணைக் கட்டி தேக்கி நம் மாகாணத்திற்கு தண்ணீர் வராமல் தடுத்து இருக்கிறார்கள் என்று. மைசூர் சர்க்கார், சென்னை—மைசூர் உடன் பாட்டிற்குப் புறம்பாக காவேரி நதியின் கிளை நதியின் தண்ணீரை

[Sri K. S. Ardhanareeswara Gounder] [8th August 1960]

திருப்பி தேக்க இருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. இதைப்பற்றி நிபுணர்களைக் கொண்டு பரிசீலித்து இதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தண்ணீர் மட்டம் குறைவாக இருப்பது கவலையாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் அநேக ஆண்டுகளில் மேட்டூர் நீர்த்தேக்கத்தில் செப்டம்பர், அக்டோபர் மாதங்களில் தண்ணீர் மட்டம் முழு அளவிற்கு வரும். கவர்னர் பெருமான் கூட அவர்கள் உரையில் இந்த நீர்த்தேக்கத்தைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சீக்கிரத்தில் தண்ணீர் நிரம்பியிடும் என்று தெரிவித்தார்கள். ஆனால் இன்றோ மேட்டூர் தேக்கம் 95 டிகிரி உயர்ந்து இருக்கிறது. அது பாராட்ட வேண்டிய விஷயம். தஞ்சாவூர் பிரதேசத்திற்கு மேட்டூர் அணைக்கட்டிலிருந்து தண்ணீர் வேண்டிய அளவு தண்ணீர் விடப்படுகின்றது. அதனால் மேட்டூர் வாய்க்காலில் தண்ணீர் குறைந்து அதாவது 1200 கன அடியிலிருந்து 600 கன அடிக்கு ஒடுகிறது. சேலம், கோயம்பத்தூர் முதலிய இடங்களில் உள்ள விவசாயிகள் நல்ல முறையில் அதிக உற்பத்தி செய்கிறார்கள். இம்மாதிரி 1200 அடியிலிருந்து, 600 அடிக்கு தண்ணீர் குறைந்திருப்பதால் அவர்களுடைய நஞ்சை பயிர்கள் பாதிக்கப்படுகிறது. அவர்கள் சரியான பருவத்தில் நூற்றுக்கால் நடமுடிவதில்லை. ஆகையால் பழயபடி தண்ணீர் 1200 கன அடிக்கு உடனடியாக உயர்த்த வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக உணவு உற்பத்தியைப்பற்றி கவர்னர் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு ரசாயன உரம் அத்தியாவசியமானது. ஆனால் அந்த ரசாயன உரம் எங்கு இருக்கிறது? ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் சர்க்கார் கிடங்கில் விநியோகிக்கப்படாமல் தேங்கியிருக்கிறது. இந்த உரங்களை விநியோகம் செய்வதற்கு கூட்டுறவு சொசைட்டிமூலமாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவைகள் பல இடங்களில் நல்ல முறையில் விநியோகம் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. சர்க்கார் உர விநியோகம் பெறுத்தவரையில் மாதத்திற்கு ஒரு முறை கொடுக்கவேண்டுமென்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், மூன்று நான்கு மாதத்திற்கு வேண்டிய கோட்டாவை உடனடியாக விவசாயிகளுக்கு கொடுத்தால் அவர்கள் சரியான பருவத்தில் பயிர்த்தொழில் செய்வதற்கு நலமாக இருக்கும். கனம் அங்கத்தினர் வாசர் அவர்கள்கூட அதிகமான உற்பத்தி பெருக்குவதற்கு உரம் அத்தியாவசியம், ஆகையால் அதை உடனடியாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே விவசாயிகள் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு உடனடியாக ஜில்லா கலெக்டர்கள் உரத்தை கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக அதிவிரைவில் விநியோகத்திற்கு ஏற்பாடு செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சிறு கைத்தொழில்களைப்பற்றி கவர்னர் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. சிறு கைத்தொழில்களைப் பொறுத்தவரையில் நமது மாகாணம் மற்ற மாகாணங்களைவிட மிகவும் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருக்கிறது. அதற்கு என்ன காரணம்?

8th August 1960] [Sri K. S. Ardhanareeswara Gounder]

பட்டரைகள் இல்லாத காரணம் அல்ல. சிறு தொழில் களுக்கு மூலப்பொருள் கிடைப்பதில்லை. சாதாரணமாக என் தொகுதியில் கொளத்தூரில் கொல் தச்சு கூட்டுறவு சங்கம் இருக்கிறது. ஒரு சிறு தொழில் ஆரம்பித் திருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிலுக்கு இரும்பும், மாமும் கிடைக் காததினால், அங்குள்ள மக்கள் மனம் உடைந்து உற்சாகம் காட்ட வில்லை. ஆகையால் சிறு கைத்தொழில்களுக்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்கள் கிடைக்கும்படி ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். மேல் இடத்தில் கொடுக்கும்படியாக உத்திரவு போட்டாலும், கீழுள்ள அதிகாரிகள் காலதாமதம் செய்கிறார்கள். ஆகையால் சிறு தொழில்களுக்கு வேண்டிய மூலப்பொருள்கள் நல்ல முறையில் விநியோகிப்பதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சேலத்தில் மோகனூரில் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை நிறுவுவதற்கு சர்க்கார் அனுமதி கொடுத்தது பற்றி பாராட்டுகிறோம். அதற்கு வேண்டிய இயந்திரம் வாங்க அனுமதி கொடுத்ததற்கு சர்க்காரை மிகவும் பாராட்டுகிறோம். அடுத்தபடியாக கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் இப்பொழுது பல இடங்களில் பள்ளிக்கூடங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஆரம்பப் பள்ளிகளும், உயர்தரப் பள்ளிகளும் ஆங்காங்கே அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அரசாங்கம் எங்கே பள்ளிகளை அமைக்கலாம் என்று இடங்களைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால் சாதாரண பள்ளிகளை விட தொழில் பள்ளிகளை அமைத்தால் நம் நாட்டில் தொழில் வளம் பெருகி தொழில் துறையில் அபிவிருத்தி அடைவார்கள் என்பதுதான். தொழிற்பள்ளிக்கூடம்—பாலிடெக்னிக் அமைத்தால் நம் நாடு தொழில் துறையில் முன்னேற முடியும். ஆகையால் நிறைய தொழிற்பள்ளிக்கூடங்கள் அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI R. CHIDAMBARA BHARATHI :

தலைவி அவர்களே, நல்லார் ஒருவர் உளரேல் அவர்பொருட்டு எல்லார்க்கும் பெய்யும் மழை என்று தமிழ் நாட்டில் ஒரு பழமொழி சதாகாலமும் சொல்லி வருகிறார்கள். கவர்னர் பெருமான் உரையிலே நீர்த் தேக்கங்களில் தண்ணீர் நிரம்பவில்லை என்று குறிப்பிட்டிருக் கிறார்கள். அவர் இந்த உரையை எழுத ஆரம்பித்த சமயத்தில் தண்ணீர் நிரம்பவில்லைதான். ஆனால் அவர்கள் பிரார்த்தித்துக் கொண்டதின் பேரில் மழை பெய்து எல்லாக் குளங்களிலும் தண்ணீர் நிரம்பவேண்டிய முழு அளவிற்கு நிரம்பி இருக்கிறது. அவர்களுடைய வேண்டுகோள் வினாகாமல் நிறைவேறியதற்கு விவசாயிகள் எல்லாரும் மகிழ்ச்சியடைந்திருக்கிறார்கள். அதனால் அவர்களைப் பாராட்டுவதோடு அவர்களுக்கு மரியாதை செலுத்த வேண்டும்.

அதேபோன்று அதில் யாராவது தவறு கண்டு பிடிக்க முற் பட்டால் கவர்னர் பெருமான் உரையைப் பற்றி தேசப் பற்று இல்லாத, தமிழ் அன்பில்லாத, தொழிலாளர் மீது அன்பில்லாத, அவர்கள் மீது இரக்கமில்லாத, ஏழைகள் பட்டம் கஷ்டங்களை உணராத யாராவது ஒரு சிலர்தான் கவர்னர் பெருமான் உரை பற்றி இந்த சபையிலே குறைகூற முடியும் என்று நினைக்கிறேன்.

[Sri R. Chidambara Bharathi] [8th August 1960]

இதை, வார்த்தையளவில் நான் கூறவில்லை. அவர்கள் கூறி இருக்கும் ஒவ்வொரு வார்த்தையையும், ஒவ்வொரு வரியையும் அலசிப் பார்த்தால் எதையெல்லாம் இந்த தமிழகம் விரும்ப வேண்டுமோ அதையெல்லாம் தமிழகம் விரும்பினால் தமிழகத்தின் மொழிச் செல்வம், வளர்ச்சி, பண்பாடு இவற்றிற்கு உகந்ததாக இருக்குமோ அத்தனையும் இந்த உரையில் இருக்கிறது என்பதை யாராலும் மறுக்க முடியாது. இவை பற்றி நான் விவரித்து கூற விரும்பவில்லை. அப்படி விருப்பம் ஏற்படுமானாலும் அதை பத்து நிமிடங்களில் விவரித்துக் கூற முடியாது. ஆதலால் சுருக்கமாக ஒன்றிரண்டு விஷயங்களை மட்டும் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். எங்கெல்லாம் தொழில் துறையில் பின் தங்கி இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் பரவலாக தொழில் துறை முன்னேற்றம் ஏற்பட வேண்டுமென்று நமது மாகாண சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு கூறிய ஏற்பாட்டிற்கு இணங்க இப்பொழுது மத்திய அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் கூறும்போது நமது தமிழகத்தின் மீது அவர்கள் எவ்வளவு அன்புடையவராக இருக்கிறார்கள், எவ்வளவு தூரம் நம் தமிழகம் தொழில் துறையில் சிறந்தோங்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள் என்று நோக்கும்போது நாம் அளவற்ற மகிழ்ச்சி அடைவது மட்டுமல்ல, அவர்களை நாம் எல்லோரும் வரவேற்க வேண்டியவர்களாகவும், மகிழ்ச்சியடைய வேண்டியவர்களாகவும் இருக்கிறோம். அதே சமயத்தில் இந்திய நாட்டிலே பரவலாக எல்லா மாநிலங்களிலும் தொழில் துறை வளர்ச்சி அடைய வேண்டுமென்று நமது மாகாண அரசாங்கத்தால் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு சொல்லப்படும்போது நமது சர்க்கார் தன் மாநிலத்தில் தொழில்துறையில் மிகவும் பிற்போக்கான மாவட்டங்களை அவர்கள் மனதில் கொண்டு தொழில் துறையை அமைக்கும் என்று கருதுகிறேன். அந்தக் கருத்தையும் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் மிக அழகாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். மூன்று மாவட்டங்களில் சர்க்கரை ஆலைக்கு அனுமதி கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இன்னும் சில மாவட்டங்களில் அவர்கள் சர்க்கரை ஆலை வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அதையும் சர்க்கார் யோசித்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நமக்கு முக்கியமான விவசாய உற்பத்தி, உணவு உற்பத்தி இவைகளோடு, அதே சமயத்தில் பொருளாதார வளர்ச்சியை உயர்த்துவதற்கு ஏதுவான சர்க்கரை தொழிற்சாலை நிறுவ கிழக்கு ராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலிருந்து கேட்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் சர்க்கார் அறியும். கிழக்கு ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் சிவகங்கை தாலுகாவில் ஒரு சர்க்கரை ஆலை கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. கிழக்கு ராமநாதபுரம் மாவட்டம், சுதந்திரம் அடைந்து பத்து, பன்னிரண்டு வருட காலமாகியும் எது காரணம் குறித்தோ, அவசரமான முக்கியமான திட்டங்கள் பல இருப்பதாலோ, அங்கு முன்னேற்றகரமான பல காரியங்கள் செய்யப்படாமல் விடப்பட்டு இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் மக்களின் பொருளாதார நிலை மிகவும் தாழ்ந்திருக்கிறது. அந்த இடத்தில் சர்க்கரை ஆலையை கூட்டுறவு முறையில் ஏற்படுத்த முற்படுகிறபோது பதினைந்து மைல்களுக்குள்ளாக அதன் பங்களர்கள் இருக்க வேண்டுமென்று இருக்கிற ஒரு சட்டத்தை தளர்த்தி பரவலாக

8th August 1960]

[Sri R. Chidambara Bharathi]

இன்னும் அதிகமாக மைல்கள் தூரத்திலிருந்து அதன் பங்காளர்கள் இருப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுமானால் பங்காளர்களைச் சேர்க்க முடியும். ஆகவே 50 மைல்களுக்குள் உள்ள பங்காளர்களைச் சேர்ப்பது என்று அந்த மாவட்ட கலெக்டர் அவர்களாலும், அந்த கூட்டுறவு சர்க்காரை ஆலை ஏற்படுத்த தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கும் பிரமுகர்களாலும் சர்க்காரை கேட்டுக் கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் அதற்கு அனுமதி கொடுப்பார்கள் என்பதற்கு கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ரூசகமாக குறிப்பிட்டிருப்பதற்காக சிவகங்கை மாவட்ட மக்கள் சார்பில் கவர்னர் பெருமானிற்கு நன்றியையும், விஸ்வாசத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்து, மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்கள் வேலை நிறுத்தம் பற்றி இங்கு விவாதிக்கப் போகிறோம். அதுபற்றி கவர்னர் பெருமான் கூறியிருப்பதால்தான் நாம் அதைப்பற்றி பேச வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி நாம் சிந்திக்க வேண்டும். அந்த நாட்டில் ஏழைகளுக்கு, அவர்கள் பொருளாதாரம், கல்வி போன்ற இதர வகைகளுக்கு முதல் இடம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதை நாம் நமது திட்டமாக அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இன்றைய தினம் ஏழைகள் மிகுதி என்றால், விவசாய வகுப்பு மக்கள்தான் இன்று மிகுதியான ஏழைகளாக இந்த நாட்டில் இருக்கிறார்கள். ஆனால் விவசாய மக்களால்தான் மற்றவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை ஆடம்பரமாகவும், சந்தோஷமாகவும் நடத்த முடிகிறது. இந்நிலையில் விவசாய மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம், மத்திய சர்க்கார் கொடுத்திருக்கும் வாழ்க்கைத் தர புள்ளியிலிருந்து எவ்வளவு குறைந்திருக்கிறது எவ்வளவு தாழ்ந்திருக்கிறது என்பது பற்றிய புள்ளி விவர கணக்கை இந்த சர்க்கார் வெளியிட வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் விலைவாசி உயர்வு மிகவும் உயர்ந்து விட்டது. 50 புள்ளி அதிகமாகி விட்டது என்று கூறும் அதே சமயத்தில் எந்தெந்த சாமான்களின் விலைகள் அதிகமாகியிருக்கிறது என்று பார்த்தால் புண்ணாக்கின் விலை அதிகமாகியிருக்கிறது. விவசாயி உபயோகிக்கும் புண்ணாக்கின் விலை உயர்ந்திருக்கிறது. உரப் பொடியின் விலை உயர்ந்திருக்கிறது. இரும்பின் விலை உயர்ந்திருக்கிறது. கல்ப்பைக்கு வேண்டிய மரத்தின் விலை அதிகமாகியிருக்கிறது. ஆனால் விவசாயிக்கு நாள் ஒன்றுக்கு ஒரு ரூபாய் கூட கிடைப்பதில்லை. அது கூட 365 நாட்களும் கிடைப்பதில்லை. விவசாய காலமாகிய இரண்டல்லது மூன்று மாதங்களுக்குத்தான் அதுவும் கிடைக்கிறது. இதுதான் விவசாயியின் நிலை. அப்படியிருக்கக் கூடிய விவசாயிகளின் நிலையை உயர்த்துவதற்கு வேண்டிய பல திட்டங்களைத் தீட்டி, அதை நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக்கும் போது, அந்தத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டால் சர்க்கார் செல்வாக்கு பெற்று விரும்பும் ஒரே காரணத்திற்காக அந்தத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப் படாமல் இருப்பதற்காக அரசியல் கட்சிக்காரர்கள், மாற்றுக் கட்சிக்காரர்கள் வேலை நிறுத்தம் போன்ற பல இடையூறுகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களின் வேலை நிறுத்தம் மக்களால் தோற்கடிக்கப்பட்டது. அது, சர்க்காரால் தோற்கடிக்கப்படவில்லை. மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்கள் வேலை நிறுத்தம்

[Sri R. Chidambara Bharathi] [8th August 1960]

செய்யவில்லை. இவர்களின் தூண்டுதலின் பேரில்தான் வேலை நிறுத்தம் ஏற்பட்டது என்பதை மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்கள் வேலைநிறுத்தம் ஆரம்பித்த அன்றே பத்திரிகைகளில் வந்த பல அறிக்கைகள் மூலம் பொது மக்கள் தெரிந்து கொண்டார்கள். ஆக, எதிர்கட்சிக்காரர்களை இந்த சபை சார்பில் மக்கள் சார்பில் அறைகூவி அழைக்கிறேன். ஒரு சில வருடங்கள் இந்த சர்க்காரை எதிர்க்கப்போவதில்லை, ஒரு சில மாதங்களாவது எதிர்ப்பதில்லை, சர்க்கார் திட்டங்களுக்கு ஒத்துழைக்கிறோம் என்று கூறினால், அவைகளை நிறைவேற்றிய பின்னர் இந்த நாட்டில் வறுமையிருந்தால், பண்புக் குறைவிருந்தால், ஒழுக்கக் குறைவு இருந்தால், இப்பொழுது இந்த சபையிலும் வெளியிலும் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்களே, அப்படி பேசினால் அதை யாரும் ஆட்சேபிக்க முடியாது. ஆகவே, நான் அரசியல் கட்சிக்காரர்களைக் கேட்பது என்னவென்றால், தமிழ் நாட்டுத் தொழிலாளர்கள் மீது உங்களுக்கு அன்பு இருக்குமானால், அவர்கள் உழைத்து உருக்குலைந்து நோய்வாய்ப்பட்டு மடிவதை மனதில் கொண்டு, அவர்களின் வருவாயை விட மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு ஊதியம் குறைவாக இருக்கிறது என்றெல்லாம் (மனித அடிக்கப்பட்டது) சொல்லி வேலை நிறுத்தம் போன்றவைகளை தூண்டி விடாமல் இருங்கள். அதோடு, விவசாயிகளுக்கு சரியான பங்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறீர்களா? ஆக, எதிர்கட்சிகள் ஒரு சில வருடங்களுக்காவது தங்கள் எதிர்ப்பை நிறுத்தி வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையை வரவேற்கிறேன்.

* SRI M. P. SUBRAMANIAM : சட்டமன்ற தலைவி அவர்களே, இன்றைய தினம் நம் கவனத்தை எல்லாம் பெரிதும் ஈர்த்து இருப்பதும், மேன்மை தங்கிய கவர்னர் பெருமான் வரையில் முக்கியமாக குறிப்பிட்டிருப்பதுமான ஒரு பிரச்சனை, இந்தியப் பிரதமர் நேரு அவர்களால் பாராளுமன்றத்தில் செப்டம்பர் 4-ம் தேதி இந்திய ஆட்சிமொழி பற்றி கொடுத்த வாக்குறுதியும், அதன் அடிப்படையில் பிறப்பிக்கப்பட்டதாக கூறப்படும் இந்தியக் குடியரசுத் தலைவரின் உத்தரவும் என்பதை நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

SRI R. CHIDAMBARA BHARATHI : ஆன் எ. பாயின்ட். ஆப் ஆர்டர். சபாநாயகர் அவர்கள் இன்று கேள்வி நேரத்தின் போது, மொழிப்பிரச்சனை பற்றி விவாதிக்க இரண்டு தினங்கள் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்பொழுது அதுபற்றி பேசலாம் என்று கூறினார்கள். ஆகவே, இப்பொழுதும் அதுபற்றி பேசி நேரத்தை வீணுக்க வேண்டாம்.

Temporary Chairman SRIMATHI P. K. R. LAKSHMIKANTHAN: பொது விவாதத்தில் பேசும்போது எதையும் பேசலாம். கனம் அங்கத்தினர் தொடர்ந்து பேசலாம்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் குறிப்பிட்டிருப்பது, செப்டம்பர் மாதம் 4-ம் தேதி நமது பிரதம மந்திரி தந்த கொள்கை விளக்கத்தின் அடிப்படையில் குடியரசுத் தலைவருடைய உத்தரவு அமைந்திருக்கின்ற

8th August 1960] [Sri M. P. Subramaniam]

காரணத்தினால் மொழியால் ஏற்படக்கூடிய தொல்லைகள் யாவும் மறைவது மகிழ்ச்சிகரமான செய்தி என்று குறிப்பிட்டிருப்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்பதை குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியவில்லை. குடியரசுத் தலைவருடைய உத்தரவில் ஏற்பட்ட சந்தேகத்தை, அல்லது அதன் உண்மையான நிலை என்ன என்பதை இங்கு எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினருக்கு மட்டும்தான் இந்த உண்மை புலப்பட்டதா, மற்றவர்களுக்குப் புலப்படவில்லையா என்று கேட்கக் கூடும். அது மட்டுமல்ல, இதைப்பற்றி நான் துருவிப்பார்த்துவிட்டேன். அதில் தவறு ஒன்றுமில்லை. அவ்விதம் ஏதாவது இருக்குமானால், தமிழகத்திலுள்ள எல்லாக் கட்சிகளையும் அழைத்துப்பேசி அதற்காகப் போராடலாம் என்று நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பத்திரிகைகளுக்கு விடுத்த செய்தியில் கூறியிருப்பதைப்பார்த்து உண்மையிலேயே நான் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் அதே நேரத்தில் உண்மை நிலை என்ன என்பதை உணர்வதற்கு தவறிவிடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான், அதை நான் சற்று விரிவாக எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். நாங்கள் கூறிய கருத்துப்படத்தான், மதிப்பிற்குரிய ராஜாஜி அவர்கள் குடியரசுத் தலைவருடைய உத்தரவில் பிரதமர் தந்த வாக்குறுதியைப்பற்றி தெளிவாகச் சொல்லப்படவில்லை. இந்தி புகுத்தப்பட மாட்டாது என்ற உறுதி தெளிவாக குறிப்பிடப்படவில்லை என்று சொல்லியிருப்பதை நான் இந்த சபையின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அதோடு மேற்கு வங்காளத்தில் அகில இந்திய மொழி பாதுகாப்புக் குழுவில் இருக்கக்கூடிய வல்லுநர்களும் அறிஞர்களும் இதே கருத்தைத் தான் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் தமிழகத்தில் இருக்கின்ற பத்திரிகைகளை எடுத்துக் கொண்டால் 'சுதேச மித்திரன்', 'தமிழ்நாடு', 'சுயராஜ்யா' போன்ற பத்திரிகைகள் இதே கருத்தையொட்டி தலையங்கங்கள் எழுதியிருக்கின்றன என்பதை இங்கே நாம் உணர வேண்டும். "இந்து" பத்திரிகையும் இதே சந்தேகத்தைச் செய்தித் தலைப்பாக கொண்டு செய்தியை வெளியிட்டிருந்தது. "மெயில்" பத்திரிகையின் டில்லி நிருபர், டெல்லி வட்டாரத்தில் அரசியல் தலைவர்களிடையே பிரதமர் கொடுத்த வாக்குறுதி குடியரசுத் தலைவரின் உத்தரவில் தெளிவாக குறிப்பிடப்படவில்லை என்ற அபிப்பிராயம் பரவலாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்று எழுதியிருக்கிறார். இவர்கள் எல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கண்ணோட்டத்தோடு இருப்பவர்களோ, விடுதலை உணர்ச்சியோடு இந்திய உபகண்டத் திலிருந்து பிரிந்து இருக்கவேண்டும் என்று எண்ணுபவர்களோ அல்ல என்பதை நாம் மனதில் வைத்துக்கொண்டு இந்தக் கருத்துக்களைப்பார்த்தால் இவைகளில் எவ்வளவு உண்மை இருக்கிறது என்பதை நம்மால் உணர்ந்து கொள்ள முடியும் என்பதை இங்கு நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இவைகளுக்கு எல்லாம் மேலாக நேரு அவர்கள் செப்டம்பர் 4-ம் தேதி கொடுத்த வாக்குறுதி என்ன என்பதை நாம் இந்த நேரத்தில் நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். அவர் அன்று சொன்னது . . .

"Even after 1965 English will continue as associate or additional or alternative official language of the Indian Union and it will

[Sri M. P. Subramaniam] [8th August 1960]

ultimately be the non-Hindi speaking people who will decide if and when Hindi can replace English as official language. In this regard Hindi speaking people have no right to say anything."

என்பதைத்தான் மிக தெளிவாக கூறியிருக்கிறார்கள். அதனுடைய பொருள் இந்தி பேசாத மக்களுக்குத்தான், இந்தி ஆங்கிலத்தின் உடைய இடத்தைப் பெறுவது எப்போது என்று நிர்ணயிக்கிற உரிமை உண்டு, இந்தி பேசாத மக்களுக்குத் தான் இதைப்பற்றி முடிவு செய்யக்கூடிய உரிமை உண்டு என்று வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறார். ஆனால் இவர் கொடுத்த வாக்குறுதி குடியரசுத் தலைவர் தந்த அறிக்கையில் அடங்கியிருக்கிறதா என்பதைத்தான் நாம் பார்க்க வேண்டும். எங்களுடைய சிறிய அறிவுக்கு எட்டிய வரையில் இதை ஆராய்ந்து பார்த்ததில், நேரு கொடுத்த வாக்குறுதி இதில் இல்லை என்றுதான் சொல்ல முடியும். குடியரசுத் தலைவரின் உத்தரவை இரண்டு பகுதியாகப் பிரிக்கலாம். ஒரு பகுதியை Preamble என்று சொல்லக்கூடிய முறையில் பிரித்துப்பார்க்கலாம்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : தலைவி அவர்களே இந்த வாக்குறுதி அடங்கி இருக்கிறது என்று சொல்லும்போது கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இம்மாதிரியான வாக்குறுதி இல்லை என்று மீண்டும் சொல்லுவதால் நிலைமை இன்னும் குழப்பமாகும். அவர்களே அதில் அடங்கி இருக்கின்றது என்று சொல்லும்போது நாம் ஏன் அதில் இல்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்க வேண்டும்? இதனால் காலம்தான் வீணாகும்.

SRI C. N. ANNADURAI : இதிலே அடங்கியிருக்கிறதா இல்லையா என்பதைப்பார்த்துவிட்டு, இல்லையென்று தெரிந்து கொண்டால், எங்களோடு சேர்ந்துகொண்டு இதற்காக வேலை செய்யலாம் அல்லவா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நான் இதைப்பற்றி விளக்கமாக பத்திரிகை நிருபர்களிடத்தில் சொல்லியிருக்கிறேன். நான் அதைப் பார்த்த வரைக்கும் அதில் ஜாதிபதி அவர்களுடைய உத்தரவுக்கும், பிரதமருடைய உத்தரவுக்கும் கொள்கையில் எந்தவிதமான முரண்பாடும் இல்லை என்பதை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேன். ஆகவே கொள்கை கைவிடப்பட்டுவிட்டது என்று சொல்வதற்கில்லை. அதோடு கொள்கை கைவிடப்படவில்லை என்று உறுதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே வாக்குறுதி விடப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பதில் காலம்தான் வீணாகும், வீணான குழப்பமும் ஏற்படும்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : அமைச்சர் அவர்கள் கொடுக்கிற ஆறுதல் மொழியை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். குடியரசுத் தலைவர் அவர்களுடைய அறிக்கையில் இல்லை என்று வாதாடுவது, இவ்விதமான உறுதிமொழி இருந்திருக்கவேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் கூறுவதற்காகத்தான். அதை எடு செய்கின்ற முறையில் பிரதமர் அளித்த உறுதியைப்பார்த்து உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இதைச் சரியாக புரிந்து கொள்ளவில்லை என்று சொல்வது சரியல்ல என்பதை சுட்டிக்காட்டுவதற்காகத்தான் இதை நான்

8th August 1960] [Sri M. P. Subramaniam]

இங்கு எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். அதை எடுத்துக்காட்டுவது என் கடமையும்கூட என்று நான் கருதுகிறேன். குடியரசுத் தலைவரின் உத்தரவை நான் முன்பு குறிப்பிட்டதுபோல் இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கலாம். முதலில் இந்திய ஆட்சி மொழி குழுவின் சிபார்சுகளைப் பரிசீலனை செய்வதற்காக முப்பது பார்லிமெண்ட் உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு குழுவை நியமித்தார்கள். அந்தக் குழு செய்த சிபார்சுகளைப்பற்றி முதலில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. “ஸ்டேட் மென்ட் ஆப் பாக்ட்ஸ்” என்ற முறையில் சிலவற்றை சொல்லி விட்டு இரண்டாவது பகுதியாக In exercise of the powers conferred by clause (6) of Article 344, the President issues the directions hereinafter appearing என்று ஆரம்பித்து அதற்குப் பின்னால் உத்தரவினுடைய உள்ளடக்கம் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அந்த உள்ளடக்கத்தில் நேரு அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதியைப்பற்றியோ அல்லது நேரு அவர்கள் குறிப்பிட்டபடி, அந்த வாக்குறுதிகள் எல்லாம் இன்னின்ன வகையில் செயல்படும் என்றோ, அதிலும் முக்கியமாக இதைப் பற்றி முடிவு செய்வதற்குத்தான் இந்தி பேசாத இடத்திலுள்ள மக்களுக்குத்தான் உரிமையுண்டு, அல்லது இதைப் பற்றி முடிவு செய்வதற்கு அவர்கள் தான் லாயக்கு என்பதைப்பற்றியோ ஒன்றும் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்படவில்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் இங்கு கூற விரும்புகிறேன். தெளிவாகக் குறிப்பிட்டு காட்டவில்லை என்ற சந்தேகம் எங்களுக்கு மட்டும் ஏற்பட்டதல்ல. ஏதோ இதில் விடுதல் (omission) ஏற்பட்டு விட்டது என்று வேண்டுமானால் திருப்திக்காகச் சொல்லலாம். அதோடு இதில் முரண்பாடு ஒன்றுமில்லை என்றும் நமது அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு ஒன்றை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அண்மையில் ஸ்ரீநகரில் மாநில சட்ட அமைச்சர்கள் மாநாடு நடந்தது. நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களும் அதில் கலந்து கொண்டிருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். அதில் கலந்துகொண்டு பேசிய மத்திய மந்திரி ஸ்ரீ சென் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதையும் நாம் கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும். சுப்ரீம் கோர்ட்டுகளில் இந்தி மொழியை கொண்டு வர வேண்டும். அவ்விதம் வரும்போது மாநிலங்களில் உள்ள உயர்நீதி மன்றங்களிலும் இந்தி மொழியை கொண்டு வர வேண்டியது அவசியமாகும் என்று வலியுறுத்திக் கூறியிருப்பதை நான் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அவர் குறிப்பிட்டிருப்பதாவது

“It will be a bad day for India when High Courts in the States begin to function in their respective regional languages.”

‘அதாவது, இந்தியாவுக்கு பெருங் கெடுங்காலம் எதிர்பார்த்து கொண்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் அந்தந்த மாநிலத்தின் தாய் மொழியிலோ அல்லது அந்தந்த வட்டார மொழியிலோ அந்தந்த உயர்நீதி மன்றங்கள் நடந்தால் அப்போது கெட்ட காலம் ஏற்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். குடியரசுத் தலைவர் அவர்கள் பிறப்பிக்கும் உத்தரவில் இவ்வாறுதான் இருக்கும் என்று தெரிந்துதான் இவ்விதம் பேசியிருக்கிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை, அதில் நமது நிதி அமைச்சர்

[Sri M. P. Subramaniam] [8th August 1960]

11
a.m.

அவர்களும் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கருத்து என்ன என்பதையும் எடுத்துக் கூறியிருக்க வேண்டும். குடியரசுத் தலைவர் அவர்களின் உத்தரவில் **Operative part** என்ற பகுதியில் நேரு அவர்களுடைய வாக்குறுதியைப்பற்றி ஒன்றும் குறிப்பிடப்படவில்லை என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆனால் நேரு அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதி எந்தவித முரண்பாடும் இல்லை என்று சொல்வதை நான் உண்மையில் ஒப்புக்கொள்வதற்கில்லை என்று இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உதாரணமாக ஒன்று சொல்லவேண்டுமானால் “Training of administrative personnel in Hindi medium” என்று குறிப்பிட்ட அந்தத் தலைப்பின் சீழ் “In accordance with the opinion expressed by the committee in service training in Hindi may be made obligatory for Central Government employees who are aged less than 45 years.” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 45 வயதுக்குக் கீழே இருக்கக் கூடியவர்கள், மத்திய சர்க்கார் அலுவலகங்களில் பணியாற்றக் கூடியவர்கள் இந்தியைக் கட்டாயம் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும். இதிலிருந்து என்ன வெளிப்படுகிறது? உறுதியாக மத்திய சர்க்கார் அலுவலகங்களில் பணியாற்றக் கூடிய 45 வயதுக்குக் குறைவாக உள்ளவர்கள் இந்தியைக் கற்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது என்பதை கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அது மட்டுமல்லாமல் இந்தியைப் பரப்ப ஆங்காங்கு தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்கள் இருந்து வருகின்றன. ஆனால் ஒனிமேல் ஒவ்வொரு மாநிலமும் அதிகார பூர்வமாக இந்தியைப் பரப்ப முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று தாக்கீது பிறப்பிக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டிருப்பதானது இந்தப் பேசாத இடங்களில் இந்தியைப் புகுத்த முயற்சியில்லையா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது இருக்கும் நிலையில் பார்க்கால இராஜாவத்தில் பயிற்சி கொடுப்பது முதற்கொண்டு இந்தியிலேயே நடைபெறுகிறது என்பதை நாமெல்லாம் உணர்வோம். அதோடு கூட இலாக்காக்களுக்கெல்லாம் ஒரு சுற்றறிக்கை கூட அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது என்று நாங்கள் கேள்விப்படுகிறோம். அதிலே, அரசாங்க அலுவலகங்களிலே வேலை செய்கின்றவர்கள் வேலை செய்கின்ற நேரத்திலே கொஞ்சம் நேரத்தை இந்தி கற்கப் பயன்படுத்தலாம், இந்தி கற்கும் நேரம் வேலை நேரமாகவே கருதப்படும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்தியைப் படித்து கற்றுத் தேர்ந்தால்தான் உத்தியோக நிரந்தரம் உயர்வு கிடைக்கும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. 1965-ஆம் ஆண்டுக்கு பின்னாலும் ஆங்கிலம் ஆட்சிமொழியாகத் தொடர்ந்து இருக்கும் என்று இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதற்கு நேர் மாறாக, அதற்கு எதிராக—அரசியல் சட்டத்திற்கு முரணாக—இப்போது இந்தி புகுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் உணர்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். இதைப்பற்றி பல நேரங்களில் இதே சட்டசபையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். ஆனாலும்

8th August 1960] [Sri M. P. Subramaniam]

தமிழ் நாட்டிலுள்ள மைல் கற்களில் எண்கள் இந்தியில் எழுதப் பட்டிருக்கின்றன. அதைப்பற்றி சட்டசபையிலே கேள்வி கேட்கப் பட்ட நேரத்தில் இங்கே இருக்கின்ற அமைச்சர் அவர்கள் நிச்சயமாக இது அவசியமில்லை, இந்தப் பற்றி மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எழுதுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். இதைப் பற்றி பாராளுமன்றத்தில் கேட்கப்பட்ட நேரத்தில் அப்படிப்பட்ட ஒரு “ரெபர்ஸெண்டேஷன்” சென்னை அரசாங்கத்திடமிருந்து வரவில்லை என்று உள்நாட்டு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடுவதானது இந்தியை எந்த விதத்தில் இந்த மாநிலத்தில் புகுத்த இவர்கள் ஒத்துழைக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நமது தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் எடுத்துக்கொண்டால், போலீஸ் இலாக்காவில் “ரைட்” “லெஃப்ட்” டிரில்லுக்குக்கூட இந்தியை உபயோகிப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். இது உண்மையா, இல்லையா என்பது எனக்குத் தெரியாது. இதைப் பற்றி நிதி அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் தரவேண்டும்.

இன்றைய தினம் பள்ளிகளில் மூன்று மொழிகள் கற்க வேண்டும். ஒன்று தாய்மொழி, மற்றொன்று ஆங்கிலம், மூன்றாவதாக வேறு ஏதாவது ஒரு மொழி கற்றாக வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. மூன்றாவது மொழியாக எந்த மொழி இருக்க வேண்டுமென்றால், அது ஆங்கிலமும் அல்ல, தாய் மொழியும் அல்ல “any other Indian language other than the regional language or mother tongue என்று சொல்லி இந்தியைத்தான் பெரும் பாலான பள்ளிகளில்—தாற்றுக்கு தொண்ணூற்றென்பது பள்ளிகளில்—கட்டாயமாக்கியிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆனால் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லு கிறார்கள், “இது ஆபீஸின்தான் கட்டாயம் ஒன்று மில்லை” என்று. எது வேண்டுமானாலும் கற்கலாம் என்று சொன்னாலும் பெரும்பாலும் இந்தியை இரப்பதால் இந்தி கற்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: மாணவர்கள் இந்தி எடுக்கக்கூடாது என்று உத்திரவு போடச் சொல்லுகிறீர்களா?

SRI M. P. SUBRAMANIAM: விரும்பினால் ஒன்றல்ல, ஐந்து மொழிகள் வேண்டுமானாலும் கற்க வாய்ப்பளியுங்கள். தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம், ஜெர்மன், ரஷ்யன், ஃப்ரெஞ்ச், சைனீஸ் எல்லாம் கற்றுக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யுங்கள்—வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. இப்போது மூன்றாவது மொழியைக் கட்டாய மாகக் கற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று இருக்கிறது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இது உங்கள் கட்சியும் சேர்ந்து ஒப்புக் கொண்ட திட்டம்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM: அன்று இந்தி கற்க வேண்டு மென்பது கட்டாயமல்ல என்று வாக்குறுதி கொடுத்துவிட்டு நடைமுறையில் இந்தியைக் கட்டாயமாகப் புகுத்தப் பார்க்கிறா கள், அந்த முயற்சியில் இறங்குகிறார்கள் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

[Sri M. P. Subramaniam] [8th August 1960]

இறுதியாக, இந்திய ஆட்சி மொழியாக உண்மையாக இரு மொழிகள் தொடர்ந்து இருக்கவேண்டுமென்று நம் அரசாங்கம் சொல்லுவது உண்மையானால், மேற்கு வங்காளத்தில் செய்திருப்பதைப் போல—அங்கே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் இல்லை—இந்திய உபகண்டத்திலே இந்தி மட்டும் ஆட்சி மொழியாக வர இயலாது. முடிபுமாலால் ஆங்கிலம், இல்லையானால் தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம், வங்காளி எல்லாமே ஆட்சி மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்று இரு சட்டசபைகளிலும் ஒரு தீர்மானத்தை ஒரு மனதாக நிறைவேற்றியிருப்பதைப் போன்று சட்ட மன்றமும் தெரிவான ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி, இன்னும் சந்தேகம் ஏற்படாத வகையில் இந்திய அரசியல் சட்டத்தையே திருத்தி அமைக்க வேண்டும். அப்போது தான் இந்தி பேசாத மக்களுக்கு இருக்கக் கூடிய சந்தேகம் நீங்கும். “அஷ்யூரன்ஸ்”-ஐ மீண்டும் மீண்டும் கொடுத்தாலும், இந்திய அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தும் முயற்சியில் இறங்க வேண்டும்.

SRI C. N. ANNADURAI : அமைச்சர் அவர்கள் “நான் மாணவர்கள் இந்தி படிக்க வேண்டாம் என்று உத்திரவு போட்டோமா” என்று கேட்டார்கள். இப்போது இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலுள்ள வேறு மொழிகளைக் கற்றுக் கொள்வதற்கு வசதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நான் பதில் சொல்லும் போது சொல்லுகிறேன். அல்லது மொழிப் பிரச்சனைப்பற்றி விவாதம் நடக்கும்போது சொல்லுகிறேன். இப்போது இந்திய மொழியில் ஏதாவது ஒரு மொழி கற்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஒரு பள்ளியில் ஒரு மாணவர்தான் வருகிறார் தெலுங்கு கற்கவேண்டுமென்று. அந்த ஒருவருக்காக தனி ஆசிரியர் போட்டு சொல்லிக் கொடுக்க முடியுமா? குறைந்த அளவு இத்தனை பேர்கள் வந்தால் ஒரு வடுப்பு ஏற்படுத்தலாம் என்று இருக்கிறது. அப்படி வரக்கூடிய இடத்தில் கன்னடம், மலையாளம், குஜராத்தி இவைகளுக்குக்கூட சில இடங்களில் ஏற்பாடு செய்து சொல்லிக் கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படி குறைந்த அளவுக்கு வராத இடங்களில், பெரும்பாலான மாணவர்கள் எந்த மொழி படிக்கிறார்களோ அதையே அவர்களும் படிக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. இதுதான் இதிலே இருக்கக் கூடிய சுஷ்டமே தவிர, வேறு மொழிகளுக்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்பதல்ல.

SRI C. N. ANNADURAI : மொழிப் பிரச்சனை பற்றிய விவாதத் திற்கு முன்னால் எந்தெந்த பள்ளிகளில் இந்தியைத் தவிர வேறு மொழிகளைக் கற்றுக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற விவரங்கள் கொண்ட சூறிப்பை அரசாங்கம் மேஜை மீது வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* **SRI B. K. LINGA GOWDER :** Sir, while welcoming our revered Governor's Address, I wish to make a few observations.

The Madras State, though shrunk to a small territory after the reorganisation of the States, has been maintaining its importance.

8th August 1960] [Sri B. K. Linga Gowder]

It is a matter for profound gratification that our State has been progressing very fast in every direction. A great deal has been done and a lot remains to be done in future to achieve what is called the 'Welfare State'. At the present time our country is faced with international stresses and internal strifes and it is the duty of every patriotic citizen to come forward and strengthen the hands of the Government. I don't think there can be two opinions about this. We have removed the shackles of foreign rule and now we have to face the problems of peace which are more complicated than war. We have to ceaselessly guard the hard-won independence for which thousands of our leaders have suffered and sacrificed everything.

It is a matter for profound regret that some communal fanatics are always fanning the fire of unrest and their ultimate aim is to uproot the Government and fish in the troubled waters if they succeed. They also preach wrong ideas about democracy to illiterate people in rural parts and this had led to disastrous consequences. The misconception of democracy even has lead to some so-called independent section of the people to think that even printed faked currency is not a crime. They have taken it as a hobby. These diabolic things must be put an end to. I feel that the participation in these heinous crimes by some of the officers of our Government, can be curbed and the guilty must be severely dealt with. It won't be too much if I say that such traitors are shot dead even without trial. I also suggest that the Criminal Procedure Code must be suitably amended.

Another unsocial act to upset the peace and administration of the country was the strike by some of the Central Government employees. Thanks to the firm stand taken by the Central and State Governments and by the willing co-operation of the public, this strike fizzled out. I am very sorry to say that the kindness and lenience of our Government are always mistaken to be a weakness. In such a critical juncture, while the enemies of our country are standing at our borders, such a move must be crushed once and for all.

I am sure, Sir, that the Government will bring home to the planners the need for starting important industries in this part of the country. It is gratifying to note that there are proposals to start fertiliser, aluminium and sugar factories in our State in collaboration with the foreign firms.

We have large untapped resources and with the co-operation and collaboration of the foreign experts all latent potentials of our State can be explored.

I thank the Government, Sir, for selecting Ootacamund for the location of the film industry. There were doubts and misgivings about selecting that place and fortunately the uncertainty has ended. This is a major industry of course. When it comes to fruition, it will be supplying millions of foreign exchange. This industry by itself is not going to solve all our problems. That we must remember. There is vast scope for starting various other major industries like the manufacture of baby food. We have got

[Sri B. K. Linga Gowder] [8th August 1960]

about 1,000 acres of land in Wenlock Downs which could be developed as fine pasture land for feeding the cattle. This could be started in collaboration with some foreign firm. I understand that one of the Swiss firms is interested in this. So, I request the Government to negotiate with that firm and see that this industry is located in our district.

In this connection, I wish to tell the House with considerable feelings of regret and sorrow that the Queen of Hill Stations, Ootacamund is fast languishing in decay. I have been crying hoarse in this House and requesting the Government repeatedly to help Ootacamund regain its lost importance and glory as the Queen of Hill Stations, but it is a matter for regret that the Government have not taken any serious steps in that direction till now. Even the holding of the Legislature Session for a few days at Ootacamund has been discontinued. I take this opportunity to appeal to the House and the Government to revive it again.

Now, the new era of Panchayat Raj is drawing very soon. I am very glad that the Government have set apart large sums of money for the development of panchayats through the Panchayat Unions. I wish to impress upon the Government that if proper and effective propaganda is not carried on in the villages to educate the illiterate public about the laudable policies of the Government and the steps taken by the Government to give effect to those policies, I am afraid that the illiterate public would be subject to the exploitation of the interested few and the result will be that the existing factions in the villages would be multiplied.

The education policy of the Government is welcome and I am sure it will be implemented very shortly. Only greater and greater literacy will lead to the salvation of our country.

I am sure the acceptance of the recommendations of the Pay Commission by the Government must have dealt a severe blow to some of the leaders who have been trying to make political capital out of this issue. Our Non-gazetted Government Officers deserve more sympathy and consideration and I am sure that the Government will better their lot still further when the Government's finances improve and permit it again.

Regarding electric power, I am very glad to tell that the Kundah Project is working now. Two generators have begun to work and they are producing 40 M.Watts with the existing water levels in the dams. The second power-house will go into commission very shortly. I am sure that the Government will take up the third stage also. In this connection, I very much regret to have to bring to the notice of the Government that the people who have sacrificed their only possession in land for the sake of this project have not been cared for. The alternative lands promised to them have not been given to them. My appeal to the Government in this regard has been unheeded. I hope the Government will do the needful in the matter without further delay.

Finally, I congratulate our State Government on their abled administration of our State which is considered to be the best-administered State in the whole country. The team spirit and

8th August 1960] [Sri B. K. Linga Gowder]

the co-operation and also the efficiency exhibited by them will serve not only as an inspiration but also as an example for other States to follow. Thank you, Madam.

* SRIMATHI KOLANTHAI AMMAL: மாண்பு மிக்க அவைத் தலைவி அவர்களே, இன்று, கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவித்தும், அவர்களுடைய உரையை ஆதரித்தும் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன். நம்முடைய நாட்டிலே உள்ள பெரும்பாலான ஊழியர்கள் சார்பிலே சமர்ப்பித்த சம்பள கமிஷன் சிபாரிசை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தச் சம்பள உயர்வானது சிறப்பாக, ஆசிரியப் பெருமக்களுக்கும், என்.ஜி.ஓ-க்களுக்கும் மிகுந்த மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றன. அளித்திருக்கின்றமைக்காக நான் முதற்கண் அரசாங்கத்திற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மிக முக்கியமாக, ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்கும், உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும், கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கும் ஓரளவு அவர்கள் எதிர்பார்த்த அளவுக்குமேல் நல்ல சம்பள உயர்வைக் கொடுத்தமைக்காக நான் இந்த அமைச்சரவையைப் பாராட்டி அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய சென்னை அமைச்சரவையானது, கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவுக்குப் பயன்படக்கூடிய பரம்பிக்குளத் திட்டத்தை விரைவிலே பயன் அளிக்கின்ற அளவுக்குப் பாடுபட்டு சீக்கிரமாகக் கொண்டு வந்தமைக்காக கோவைப் பெருமக்கள் சார்பாகவும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்தப் பரம்பிக்குளத் திட்டத்தின் மூலம் வரண்ட பிரதேசம் என்று சொல்லப்படும் பல்லடம் தாலுகா பயன்பெறும் வகையில் திட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஞாபகமூட்ட விரும்புகிறேன். மிக உயரமான இடத்திலே இருக்கின்ற காரணத்தினால் தண்ணீர் அங்கே ஏறுவது என்பதினால் தடை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று அறிவிக்கப்பட்டது. அதே சமயத்தில், எவ்வளவு செலவு செய்தாலும்கூட அந்த உயர்ந்த பகுதிக்குத் தண்ணீர் கொண்டு செல்லவேண்டுமென்பதற்கான யோசனைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று நம்முடைய முதலமைச்சர் கூறியிருக்கிறார். அவர்களுடைய யோசனையை மேற்கொண்டு இந்தப் பல்லடம் தாலுகாவுக்கு இந்தத் திட்டத்தினால் ஏற்படக்கூடிய பலனை வெகு சீக்கிரத்தில் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த சபையிலே வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இந்தச் சபையிலே, ஒரு கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிடும்போது, அமைச்சரவையினுடைய சிறந்த சேவைகளுக்குப் பாராட்டுத் தெரிவித்துக் கொள்ளுவதை ஓரளவு மறுத்துப் பேசுவதுபோலக் குறிப்பிட்டார்கள். உதாரணமாக, அவர்கள் 'பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு உங்கள் கையிலே ஒப்படைக்கப்பட்ட நிலப் பரப்பின் அளவை எடுத்துப் பாருங்கள், இப்பொழுது குறைந்திருக்கிற அளவையும் எடுத்துப் பாருங்கள்'

[Srimathi Kolanthai Ammal] [8th August 1960]

என்று சொல்லி, 'இழந்துவிட்ட பன்னிரண்டாயிரம் சதுர மைலுக்கு என்ன பதில் சொல்லப் போகின்றீர்கள்?' என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், இதே சட்ட மன்றத்திலே, நாம் இழந்துவிட்டதாகக் கூறும் பன்னிரண்டாயிரம் சதுர மைல் நிலத்தைப்பற்றியே சிந்தனை இல்லாத ஒரு கட்சியும் இருக்கிறது என்பதையும் அந்த அங்கத்தினர் அவர்கள் உணர்வார்களா என்பதைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அமைச்சரவையானது எல்லா சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுடைய எண்ணத்தையும் திறம் பட ஆலோசனை செய்துதானே ஒரு காரியத்தைச் செய்யவேண்டும் என்ற நியதி இருப்பதால் அவர்களுடைய நிலைமை எந்த அளவுக்கு இருக்கும் என்பதையும் இங்கே நாம் யோசனை செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்—மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்கள் செய்த சேவை—பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப் படவேண்டுமென்று. என்ன சேவை என்று சொன்னால், அவர்கள் வேலை நிறுத்தத்தை வாபஸ் பெற்றுக்கொண்டார்கள் என்பதாகும். நான் மிக வருத்தத்தோடு அந்த அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். என்னவென்றால், இந்தச் சென்னை மாநிலத்தில் வேலை செய்யக்கூடிய சென்னை சர்க்கார் ஊழியர்களைப் பற்றி நீங்கள் என்ன கருதுகின்றீர்கள் என்றுதான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுடைய சேவை பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னால், நம்முடைய சென்னை சர்க்கார் ஊழியர்களுடைய சேவை வைர எழுத்துக்களால் அல்லவா பொறிக்கப்படவேண்டும் என்று இந்த இடத்தில் ஞாபகப்படுத்துகின்றேன். ஆகையால், ஊழியர்களை அவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்யத் தூண்டுவதோ, அவர்களுடைய வேலையில் தலையிடுவதோ ஒரு அரசியல் கட்சி யினுடைய நல்ல முற்போக்குச் சாதகமாக இருக்கும் என்று நான் கருதவில்லை என்று வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். பொதுவாக நாட்டிலே இருக்கும்படியான விவசாயத் தொழிலாளர் மக்களுடைய ஊதியம் எந்த அளவுக்குக் குறைந்திருக்கிறது என்பதை நாம் நன்றாக உணர்வோம். ஆகையால் வாழ்க்கைத் தரம் முன்னுக்கு வரவேண்டும் என்பதைச் சிந்தனையிலே கொண்டு, விலைவாசிகள் இன்னும் உயராமற்படிக்கு அதிகமான சம்பள உயர்வு கொடுக்கும்போது, இந்தப் பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வுகளை ஆலோசனை செய்ய நமக்கும் பொறுப்பு உண்டு என்பதை இந்த இடத்திலே வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

தூத்துக்குடித் துறைமுகத்தைப்பற்றி பேசும்போது, நம்முடைய வ. உ. சி. அவர்கள், கப்பல் ஓட்டிய தமிழர், தமிழ் நாட்டிலே பிறந்து, தன்மானத்தோடு இந்த நாட்டிலே தொழில் வளம் பெருக வேண்டும் என்பதற்காக, திரை கடல் ஓடியும் திரவியம் தேட வேண்டும் என்ற நிலைமையிலே பழந்தமிழ் மக்களின் பெருமையை நிலைநாட்டுவதற்காக, தானே கப்பல் ஓட்டி இந்த நாட்டினுடைய பெருமையை நிலைநாட்டின வ. உ. சிதம்பரனார் அவர்கள் ஞாபகார்த்தமாக, நம்முடைய

8th August 1960] [Srimathi Kolanthai Ammal]

நாட்டின் சரித்திரத்திலேயே பெயர் பெற்றதான அந்தத் தூத்துக்குடித் துறைமுகத்தை நல்ல முறையிலே சீக்கிரமாக வேலைகள் செய்து, அபிவிருத்திக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று இந்த இடத்திலே ஞாபகப்படுத்திக்கொள்வதோடு கூட, அதற்கு அதிகப்படியான தொகை செலவு செய்வது தமிழ்நாட்டு மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கும், தமிழனுடைய ஒரு பழமைப் பண்பாட்டின் வளர்ச்சிக்கும் அது ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கும் என்பதையும் சொல்லிக்கொண்டு, அந்தத் துறைமுகத்தின் அபிவிருத்தி வேலைகளை மிக விரைவிலும் சீக்கிரமாகவும் செய்ய வேண்டும் என்று அமைச்சரவையை மிகப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, சிறிய தொழிற்சாலைகளிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு இரும்பு, நிலக்கரி கொடுப்பது 'கோட்டா லிஸ்டட்' தின்படி இருக்கிறது. பத்து டன் 'கோட்டா' என்றால், உண்மையிலேயே அவர்களுக்குக் கிடைப்பது இரண்டு அல்லது இரண்டரை டன்தான். ஆகையால், சிறிய தொழிற்சாலைகளிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு அரசாங்கம் குறைந்த வட்டிக்கு ஏராளமான பணத்தைக் கொடுத்து அவர்களை முன்னுக்குக் கொண்டுவருகிற அதே நோத்திலே அவர்களுக்கு வேண்டிய 'ரா மெடிரியல்ஸ்' கிடைப்பது மிகக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆனால், ஒரு டன்னுக்கு 300, 350 ரூபாய் கொடுத்தால் ப்ளாக் மார்க்கெட்டிலே எத்தனை ஆயிரம் டன் வேண்டுமானாலும் எளிதாகக் கிடைக்கும் நிலைமை இருக்கிறது. அந்த நிலைமையை அமைச்சரவை சீர்தாக்கிப் பார்த்து, 50 டன் உபயோகிக்கக்கூடிய வர்களுக்குப் பாதி அளவாவது 'கோட்டா' முறையில் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்பொழுதுதான் நாம் குறைந்த வட்டிக்குக் கடன் கொடுத்த பணத்தைக் கொண்டு ஏராளமான மெஷினரி வாங்கி வைத்து, தொழிற்சாலைகளில் பர்மனென்ட் ஆட்கள் 20, 30 பேர்களை வைத்துக்கொண்டு, மாதா மாதம் சம்பளம் கொடுக்கும் சிறிய தொழில் நிறுவனத்திலே இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு மூலப் பொருள்கள் கிடைக்காத கஷ்டத்தை நிவர்த்தி செய்து நமது நாட்டிலே சிறு தொழில் அபிவிருத்தி ஏற்படுவதற்கு மிகவும் சாதகமாக இருக்கும் என்பதை இந்த இடத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய மின்சார இலாகாவிலே, மின்சாரம் உபயோகிக்காமல் இருந்தால், அவர்களுக்குக் கட்டணத்திலே சலுகை காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரைக்கும் இருந்த குறைபாடு ஓரளவு நீக்கப்படும் என்று கவர்னர் பெருமான் தம் உரையில் ஆற்றியிருக்கிறார்கள். அதற்கு நான் நன்றி செலுத்த கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதில் பத்து சத விகித விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். அந்த விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் சார்பாக, மினிமம் சார்ஜ் குறைக்கப் பட்டு, உபயோகித்ததற்கு மட்டும் மின்சாரக் கட்டணம் என்று குறிப்பிட்டிருப்பது இங்கே பாராட்டத் தக்கதாகும்.

[Srimathi Kolanthai Ammal] [8th August 1960]

அதோடு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயிகள் இரண்டு ஆண்டுகள் உபயோகித்த சராசரியை எடுத்து, அவர்கள் டெபாசித் தொகை கட்ட வேண்டும் என்ற விதி இப்பொழுது இருக்கிறது. ஆண்டுக்கு ஆண்டு அவர்கள் அதிகமாக மின்சாரம் உபயோகித்தால் இரண்டு ஆண்டு சராசரியை எடுத்து டிபாசித் கட்டியிருப்பார்கள். அடுத்த ஆண்டு சராசரியை எடுத்து மீண்டும் டிபாசித் கட்டவேண்டுமென்று மூன்றாவது ஆண்டும் விவசாயிகளிடமிருந்து டெபாசித் வசூலிக்கப்படுகிறது. ஆகையால், இது 'பிக்ஸ்ட் டெபாசித்'டாக சராசரி கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளிலே எடுத்ததை வைத்துக்கொண்டு நிர்ணயிக்க வேண்டும். மீண்டும் அந்த விவசாயிகளைத் தொல்லை செய்யாமல் இருக்கவேண்டும் என்பதை விவசாயிகள் சார்பிலே கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதற்காகப் பன்முறை அமைச்சரிடமும் அதுபற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றோம்.

நம்முடைய நாட்டிலே திட்டம் போட்டுப் பல நல்ல காரியங்கள், பெரிய திட்டங்கள், நீர்ப்பாசன வசதிக்கான திட்டங்கள் எல்லாம் நல்ல முறையிலே நிறைவேற்றியிருக்கின்றன; இது மிக மகிழ்ச்சிக்கூறியது. கீழ் பவானி வாய்க்காலிலிருந்து கழிவாக வெளியிலே செல்லும் தண்ணீர் ஏராளமாக இருக்கிறது. அதையும் ஆங்காங்கு பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புகளை அவசர அவசரமாகச் செய்யவேண்டுமென்று இந்த இடத்திலே ஞாபகப்படுத்துகின்றேன். கிராமங்களிலே நல்ல ரோடுகளைக் கழிவுநீர் கெடுத்துவிடுகிறது. அதனால் போக்குவரத்து பாதிக்கப் படுவதோடு கூட, நல்ல விவசாயம் செய்திருந்த இடத்தில் அந்த நீர் போய் அங்கும் உரம்பு எடுத்துக்கொள்ளும் அளவுக்கு அந்த வட்டார மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகையால், இந்தத் திட்டத்தை இன்னும் தீவிரமாக்கி, அதற்காக பணம் செலவழித்து, ஆங்காங்கு தண்ணீரை வாய்க்கால் மூலமாக விடுவதற்கு ஏற்ற வாய்ப்புகள் செய்யவேண்டும் என்பதை வற்புறுத்துகின்றேன்.

நம்முடைய கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றியிருக்கும் உரையில், தமிழ் ஆட்சி மொழியாவதற்கு ஆதாரபூர்வமாக கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் சில ஆசிரியப் பெருமக்களுக்குத் தமிழிலே பயிற்றுவிக்கக்கூடிய ஒரு பயிற்சியைக் கொடுப்பதற்கு முன்னுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். அதற்காகவும் எங்களுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இன்று தமிழில் பயிற்சிபெற ஆசிரியப் பெருமக்கள் முன்வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் சலுகை காட்டவேண்டும். மாணவர்களுக்குக் காட்டியிருக்கும் சலுகை ஏராளம் என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு, ஆசிரியர்கள் அந்தப் பயிற்சி பெறுகிற காலத்தில் அவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுத்து, பயிற்சி பெற ஓர் ஆண்டு அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு கொடுத்தால்தான் அவர்கள் நல்ல முறையில் பயிற்சி பெற்று, வரலாறு பொருளாதாரம் போன்ற பாடங்கள் கற்க முற்படுவார்கள். மூன்று மாதங்கள் என்று சொல்வது அனுபவமும் திறமையும் உள்ள ஆசிரியர்களுக்குப் போதுமானதாகும்; ஆனால், இளம் வயதுள்ள ஆசிரியர்களுக்குப் போதுமான

8th August 1960] [Srimathi Kolanthai Ammal]

என்று கருதுகிறேன். ஆகையால், இவற்றையெல்லாம் நல்ல முறையில் யோசனை செய்து, எடுத்துக்கொண்ட திட்டம் வெற்றி பெற ஏற்ற வாய்ப்புகளைச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

எங்களுடைய தொகுதியில் ஒரு பகுதி ப்ளாக் ஏரியா ஆகிவிட்டது; மற்றொரு பகுதி ப்ளாக் ஏரியாவாகவேண்டுமென்று பல முறை பேசப்பட்டது; அதுபற்றிக் கேட்டும் கூட, 'லோகல் டெவலப்மென்ட் ஓர்' கிலிருந்து ஏராளமான பணத்தைச் செலவழித்துவிட்டார்கள்' என்று சொல்கிறார்கள். சட்ட மன்ற உறுப்பினர் கேட்காததால்தான் அந்தப் பகுதி ப்ளாக் ஏரியாவாக வில்லை என்று அங்குள்ள மக்கள் குறை கூறுகிறார்கள். ஆகையால், அந்தக் குறையை நிவர்த்தி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன்.

SRI N. K. PALANISAMI : கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் 11-30 am.
பெருமானுடைய பிரச்சன்கம் வெள்ளிக்கிழமையன்று படிக்கப் பட்டது. பதினொரு மணிவிருந்து 12 மணி வரை ராகுகாலம் ஒரு பக்கம். (சிரிப்பு.) இன்னொரு பக்கம் மொழிப் பிரச்சனை குழப்பம். மற்றொரு பக்கம் விலைவாசி ஏற்றத்தினால் ஜனங்களுக்கு மிகவும் கஷ்டம்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கம்யூனிஸ்டுகளுக்கு ராகு காலத்தில் நம்பிக்கை இருக்கிறதா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI : 1965-க்குப் பிறகு இந்தியும் இருக்கும், ஆங்கிலமும் இந்தியோடு உபமொழியாக இருக்கும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டதுபற்றி ஜனாதிபதி அவர்களும், நேருஜி அவர்களும், திரு. பந்த் அவர்களும் விளக்கம் தந்திருப்பதின் காரணமாக மொழிப் பிரச்சனை சம்பந்தமாக ஒரு சந்தேகம் தீர்ந்திருக்கிறது. ஆனால், அதிலுள்ள முக்கியமான குறைபாடுகள் என்ன? இன்றைய தினம் ஆட்சிமொழியாக இந்தியும் ஆங்கிலமும் இருக்கும்பொழுது, அகில இந்திய உத்தியோகத் தேர்வுகளுக்கு அந்தந்த பிரதேச மொழியிலும் எழுதலாம் என்று இருந்திருந்தால் மிகவும் நன்றாக இருந்திருக்கும். ஜனாதிபதியின் உத்தரவின்படி 1965-க்குப் பிறகு இந்தியும் ஆங்கிலமும் யூனியன் மொழியாக இருக்கும்பொழுது அந்தந்த பிரதேச மொழியிலே படித்து பட்டம் பெற்றவர்கள் அந்தந்த பிரதேச மொழியிலே எழுத வேண்டும் என்று இல்லாவிட்டால் என்ன பிரயோசனம் என்று கேட்கிறேன். பிரதேச மொழியானது கல்லூரி மட்டத்திலும் போதனை மொழியாக வரும்பொழுது அந்தந்த பிரதேச மொழியிலேதான் எழுதினால் செலகரியமாக இருக்குமே தவிர, இந்தியிலோ, ஆங்கிலத்திலோ எழுதினால் என்ன பிரயோசனம்? உதாரணமாக நாம் தமிழை ஆட்சி மொழியாக ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். தமிழ் ஆட்சி மொழியாக இருக்கும்பொழுது ஆங்கிலத்திற்கு அந்த இடம் கிடையாது. 'செகண்டரி லாங்குவேஜாகத்' தான் இருக்க

[Sri N. K. Palanisami] [8th August 1960]

முடியும். ஆட்சி மொழி தமிழ் மொழியாக இருக்கும்பொழுது அந்த மாணவர்கள் பட்டம் பெற்று வரக்கூடிய காலத்தில் உத்தியோக உயர்வுக்காக பரீட்சை எழுதும்பொழுது இந்தியிலோ ஆங்கிலத்திலோதான் எழுதவேண்டுமென்றால், உண்மையாகவே இந்தி தெரிந்தவர்களுக்கும், ஆங்கிலம் தெரிந்தவர்களுக்கும்தான் சௌகரியமான நிலைமை ஏற்படும். இந்த திருத்தம் இல்லாவிட்டால் தமிழ் படித்தவர்கள் எப்பொழுதுமே அடிமையாகத் தான் இருக்கவேண்டியவரும். இதை நம் சர்க்கார் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இதை ஏன் நமது சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரிடம் வற்புறுத்தவில்லை என்று நான் இன்றைய தினம் கேட்க விரும்புகிறேன். தமிழை ஆட்சி மொழியாக ஏற்றுக் கொண்டு பிறகு அதை உடனடியாக கல்லூரி மட்டத்தில் கொண்டு வருவதற்கு சர்க்கார் ஏன் தயங்க வேண்டும்? உயர்நிலைப் பள்ளியில் படித்து வெளிவரும் மாணவர்கள் காலேஜில் ஆங்கிலத்தில்தான் படிக்கவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தம் செய்யப் படுவது நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். அதுமட்டுமல்ல, இப்பொழுது எட்டு டிபார்ட்மெண்டுகளில் மட்டும்தான் தமிழில் கடிதப்போக்கு வரத்து நடக்கிறது. 1960-க்குள் எல்லா டிபார்ட்மெண்டுகளிலும் தமிழ் வந்துவிடும் என்று சொல்லப்பட்டது. 1963-வது வருஷத்திற்குள்ளாக எல்லா கல்லூரி மட்டத்திலும் தமிழ் போதனை மொழியாக வரும் என்று சொல்லிய சர்க்கார் கோயம்புத்தூரில் இப்பொழுது ஒரு 'பைலட் ஸ்கீம்' ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம், அந்த அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு 1963-க்குப் பிறகு சில வகுப்புகளிலே தமிழை போதனை மொழியாகச் செய்யலாம் என்று சொல்லுவது முன்னுக்குப் பின் முரணாக இருக்கிறது. இதற்காக எதிர்ப்புத் தெரிவித்தவர்களைக் கண்டு சர்க்கார் ஏன் தயங்க வேண்டும்? உடனடியாக தமிழை எல்லா மட்டத்திலும் கொண்டு வரவேண்டும். இப்பொழுது ஐந்தாவது வகுப்பிலே ஆங்கிலம் சொல்லிக்கொடுக்கப்படுகிறது. 1962-ஆம் வருஷத்திற்குப் பிறகு நான்காவது வகுப்பிலேயே ஆங்கிலம் கற்றுக்கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படியானால், நம்முடைய தமிழ் மொழி என்ன ஆவது? மேலும், ஆங்கிலம்தான் ஆட்சிமொழியாக நீடிக்குமா? தமிழிலே படிக்கக்கூடிய ஒரு மாணவன் அகில இந்திய வுனியன் பரீட்சைக்குப் போகும்பொழுது எந்த மொழியிலே பரீட்சை எழுதுவது என்பதற்கு சர்க்கார் விளக்கம் கொடுக்கவேண்டும். கோயம்புத்தூரில் தமிழில் பி.ஏ. படித்து பாஸ் செய்த மாணவர்களுடைய நிலைமை என்ன ஆகும்? அவர்கள் பாக்கியிருக்கக்கூடிய காலேஜ்களில் போய் சேருவதற்கு அனுமதிக்கப்படுவார்களா? உத்தியோகத்தில் அவர்களுக்கு எந்த அந்தஸ்து கொடுக்கப்படும் என்பதையெல்லாம் தெரிவுபடுத்த வேண்டும்.

இன்றைக்கு நெருக்கடியான நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பது விடைவாசியின் உயர்வால்தான். நாம் எவ்வளவோ திட்டம் போடுகிறோம். விடை என்பது ஒரு 'காம்பொனன்டு பார்ட்'. பிளானில் அது ஒரு முக்கியமான பகுதி. உற்பத்தி ஏராளமாக ஆகிறது.

8th August 1960] [Sri N. K. Palanisami]

உற்பத்தியாகக்கூடிய பொருள்கள் அதிகப்படியான ஜனங்களுக்கு குறைவான விலையில் கிடைக்க வேண்டும். திட்டம் போடப் போட ஜனங்களுக்கு எந்த அளவுக்கு பொருள்கள் கிடைக்கின்றன, எந்த அளவுக்கு விலை ஏறுகிறது என்பதை நாம் இன்றைய தினம் பார்க்கவேண்டும். உதாரணமாக முதல் இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். மூன்றாவது திட்டம் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, ஏராளமான பொருள்கள் உற்பத்தியாகின்றன. 1,000 மூட்டை சிமெண்டு அதிகப்படியாக உற்பத்தியாகிறது என்று சொன்னால் பணம் உள்ளவர்கள் 10 பேர்கள் ஆளுக்கு 100 மூட்டைகள் வாங்கி, விலையை அதிகமாக உயர்த்திவிடுகிறார்கள். ஆகையினால் விலை அதிகமாக உயர்ந்து விடுகிறது. They push up the prices குறைவாக சம்பளம் வாங்கக்கூடியவர்களுக்கு (பிக்ஸ்ட் இன்கம் குரூப்) பொருள்கள் அதிகமான விலைக்குத்தான் கிடைக்கிறது. அவர்கள் அதிகப்படியான பணத்தைக் கொடுத்து குறைவான பொருள்கள் வாங்க வேண்டியிருப்பதால், அவர்கள் மேலும் பாபராகக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. கையில் பணம் இருக்கக்கூடியவர்கள் இம்மாதிரி பொருள்கள் வாங்கி அதிகப்படியான விலைக்கு விற்பதன் காரணமாக அவர்களுிடத்திலேயே ஏராளமான பணம் குவிக்கிறது. ஆகவே திட்டம் போடப்போட ஒரு பக்கத்தில் பொது ஜனங்களுக்கு பொருள்கள் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. அவர்கள் அதிகமான விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. இன்னொரு பக்கத்தில் வர்த்தகச் சூதாடிகளுக்கும், பெரிய வியாபாரிகளுக்கும் மேலும், மேலும் பணம் சேருகிறது. ஆகவே, இந்த இரண்டு விதமான நிலைமை ஏற்படுவதைப் பார்க்கிறோம். ஆறு சர்க்கரை மில்கள் போதாது என்பதற்காக மேலும் ஆறு மில்கள் ஏற்படுத்த திட்டம் போடப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதிகப்படியான ஜனங்களுக்கு சர்க்கரை குறைவான விலையில் கிடைப்பது கிடையாது. மூப்பு 350 கோடி கெஜம் துணி வருஷத்திற்கு உற்பத்தி செய்துகொண்டிருந்தோம். இப்பொழுது 500 கோடி கெஜம் உற்பத்தி செய்கிறோம். ஆகவே, 150 கோடி கெஜம் துணி உற்பத்தி அதிகமாயிருந்தாலும், விலை ஏன் ஏறுகிறது, எந்த அளவுக்கு ஜனங்கள் அதை வாங்கி உபயோகிக்கிறார்கள் என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். நூல் விலை ஏறிக்கொண்டே போகிறது. நூல் விலையை சர்க்கார் கட்டுப்படுத்தவில்லை. பஞ்சு விலையை கட்டுப்படுத்தியிருக்கிறார்கள், பருத்தி விலையை கட்டுப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். குறைவான விலையில் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நூல் கிடைக்கும்படிச் செய்யவேண்டும். வேஜ் போர்டு நிர்ணயித்த கூலியை ஊழியர்களுக்கு கொடுப்பதற்கு 3, 4 மாதங்களுக்கு முன்னாலேயே விலை ஏறியிருந்தது. 13 ரூபாய் விற்பனை மட்டமாக நூல் ரூ. 22½ ஆக இருக்கிறது. தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியில் நூல் விலையை குறைக்கவேண்டுமென்று 24-ம் தேதி தீர்மானம் போட்டார்கள். 26-ம் தேதி அதைப்பற்றி கேட்கும்பொழுது நூல் விலையை குறைக்க முடியாது, ஜனங்கள்தான் பார்த்து 'அட்ஜஸ்ட்' செய்துகொள்ளவேண்டும், மட்டமாக நூல்களை வாங்கு

[Sri N. K. Palanisami] [8th August 1960]

வதைவிட அதிக 'கவுண்டு' உள்ள நூல்களை வாங்கி நீங்கள் நெய்ய வேண்டும், அப்பொழுதுதான் அதற்குத் தகுந்தபடி ஊதியம் கிடைக்கும் என்ற முறையிலே பேசியிருக்கிறார்கள். கைத்தறி நெசவாளர்கள் உபயோகிக்கக்கூடிய நூல் விலையை மாத்திரமாவது ஏன் குறைக்கக்கூடாது? அவர்களுக்கு குறைந்த விலையில் நூல் கிடைக்கும்படிச் செய்வதற்கு சர்க்கார் ஏன் தயங்கவேண்டும்? சர்க்காருடைய கொள்கை என்ன? அவர்களுக்கு பொது ஜனங்களைப் பற்றி அக்கறை கிடையாது. யார் உற்பத்தி செய்கிறார்களோ அவர்கள்பேரில் அக்கறை கிடையாது, வர்த்தகச் சூதாடிகளுக்கு ஆதரவான கொள்கையான இன்று பின்பற்றப்படுகிறது. ஆகவே, பல திட்டங்கள் மூலமாக ஏராளமாக பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யப் படுகின்றன. 'ரேடபிள்' வொர்க் பெர் வொர்கர்', 'வால் யூம் ஆப் ப்ரொடக்ஷன்' ஜாஸ்தியாகியிருக்கிறது. ஆனால் ஜனங்கள் வாங்க முடியாத அளவுக்கு விலை ஏறிக்கொண்டே போகிறது. ஜூன் மாதத்தில் 10 பாயிண்டு ஏறியிருக்கிறது. ஜூலை மாதத்தில் 'லிவ்லிங் இன்டெக்ஸ்' 6.6 புள்ளி ஏறியிருக்கிறது. விலைவாசி இப்படி உயர்ந்துக்கொண்டே போகும்பொழுது ஜனங்களுடைய நிலைமை என்ன ஆகும் என்பதையும் நாம் சற்று கவனிக்கவேண்டும். ஆகவே, திட்டத்திற்காக 4,000 கோடி செலவாகிறது. 4,000 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு விலைவாசி உயர்கிறது. அதனால் ஜனங்களுடைய மனப்பான்மை என்ன? இருக்கும் பூமியை விற்றுவிட்டு ஒரு லாரி வாங்கி வைத்துக் கொண்டால் என்ன என்று தோன்றுகிறது. மணல் விலை ஆகிறது, சிமெண்டு விலை ஆகிறது, செங்கல் விலை ஆகிறது. சுதந்திரக் கட்சி சொல்லுவது போல் திட்டம்போடப் போட பொருள்களை இம் மாதிரி ஏராளமாக வாங்கி அதிக விலைக்கு விற்கவேண்டும் (go after commodity) என்ற மனப்பான்மை ஏற்படுகிறது. இந்த சர்க்கார் ஆட்சியில் தான் அம்மாதிரி பொருள்கள் கிடைக்கும். அவைகளை கண்டிரோல் செய்யக்கூடிய சக்தியும் இந்த சர்க்காருக்கு கிடையாது. இன்றைக்கு மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 10,000 கோடி ரூபாய் செலவு செய்யப்படுமென்றால், அந்த அளவுக்கு விலை உயர்கிறது. விலை உயர்வை தடுப்பதற்கு சர்க்கார் சரியான நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. திட்டத்தின்போது உற்பத்தி கணக்கிடப்படுகிறது. திட்டம்போடும்போது உற்பத்தி in relation to the mass, in relation to the price இருப்பது கிடையாது. ஆகையால், சர்க்கார் உடனடியாக விலை வாகியைக் கட்டுப்படுத்தவேண்டும். நியாயமான விலையை நிர்ணயம் செய்து 'கன்ஸியூமர் கோவாபரேடிவ் சொஸைடிகளின்' மூலம் பொருள்களை விநியோகம் செய்யவேண்டும். நாகபுரி தீர்மானத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 'நாஷனல் டெவலப் மெண்டு கவுன்சிலில்' தீர்மானம் செய்திருக்கிறார்கள். "எசென்ஷியல் கமாடிட்டி" பூராவும் "State Trading" கொண்டு வருவதாகச் சொன்னார்கள். 3 வருஷங்களில் முடியாது என்று சொல்லி விட்டார்கள். 75,000 டன் ப்ரொக்யூர்மெண்டு பாக்கியிருக்கிறது. கேஸ் நடத்தும்போது பின் வாங்கிவிட்டார்கள். சர்க்காருடைய

8th August 1960] [Sri N. K. Palanisami]

கொள்கை மக்களுக்கு குறைவான விலையில் பொருள்கள் கிடைக்க வேண்டுமென்பது இல்லை. வர்த்தகச் சூதாடிகளுக்கு இந்தத் திட்டம் போய்க் கொண்டிருந்தால், அது உருப்படாது.

சர்க்கார் நடவடிக்கை: நடவடிக்கை எடுக்காததனுடைய அம்சம் தான் மத்திய சர்க்காருடைய சிப்பந்திகளின் ஸ்ட்ரைக் குக்குக் காரணம். விலைவாசியைக் குறைப்பதற்கு சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். அவர்கள் சம்பளம் அதிகமாகக் கோரவில்லை. எந்த அளவுக்கு விலை ஏறுகிறதோ அந்த அளவுக்கு பஞ்சப்படி கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று தான் கோரினார்கள். அவர்களுக்கு அதிகப்படியான சம்பளம் கிடைக்கிறது. நிரந்தரமான உத்தியோகம் கிடைக்கிறது. அப்படியிருந்தும் அவர்கள் ஏன் வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள்? விலைவாசியைக் குறைக்கவேண்டும் என்பதற்கு மறைமுகமாக பொதுஜன ஆதரவு இருக்கிறது. சர்க்கார் அதை ஒடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக தங்களிடத்தில் இருக்கக்கூடிய போலீஸ், 'ஆர்மி', 'டெரிடோரியல் ஆர்மி', இன்னும் அவர்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லோரையும் உபயோகப்படுத்தி ஸ்ட்ரைக்கை உடைத்தார்கள். சர்க்கார் அதற்குப் பதிலாக ஒரு அவசரச் சட்டம் போட்டு விலையை யார் ஏற்றுக்கொடுக்க வேண்டுமோ அந்த நடவடிக்கை எடுத்திருக்கவேண்டும். சாதாரணமாக ஊழியம் செய்யக்கூடியவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்குப் பதிலாக வர்த்தகச் சூதாடிகள், கொள்ளை லாபம் சம்பாதிப்பவர்கள் ஆகியோர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால் உண்மையாகவே நாம் சர்க்காருக்கு ஆதரவு கொடுக்கவேண்டியது அவசியம்தான். கள்ள நோட்டு அடிக்கிறவர்களுக்கு 'ஏ' கிளாஸ் கொடுக்கப்படுகிறது.

அடுத்தபடியாக என்.ஜி.ஓக்களைப் பற்றி, சர்க்கார் அப்ரோச் சரியாக இருக்கிறது ரூ. 500-க்கு மேல் வாங்குகிறவர்களுக்கு எந்தச் சலுகைகளும் கிடையாது என்பது ஆனால் ஒரு ப்யூனுக்குக் கிடைத்திருப்பது என்ன? ரூ. 5-க்கு அதிகமில்லை. ஆசிரியர்களுக்கும் அப்படியே. ஆனால், செக்ரடேரியட் சிப்பந்திகளுக்கு மட்டும் அதிகப்படியாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. செக்ரடேரியட் சிப்பந்திகளுக்கும், மற்ற அம்மாதிரி ரகத்தில் உள்ள சிப்பந்திகளுக்கும் அதிக வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஒரு சாதாரண சிப்பந்தியை எடுத்துக் கொண்டால், அப்பர் டிவிஷன் கிளார்க் சம்பளம், செக்ரடேரியட்டில் 140-10-240. ஆனால், இதர இடங்களில் 125-5-175 தான். சூப்பிரண்டென்டை எடுத்துக் கொண்டாலும், இங்கே 250-25-500 என்றும், மற்றவர்களுக்குக் குறைவாகவும் இருக்கிறது. இவ்வளவு வித்தியாசம் வைக்கக் காரணம் என்ன?

அடுத்தபடியாக, அடிக்கடி கோரப் பட்டுவரும் 'காண்டக்ட் ரூல்ஸ்', 'பெர்ஸனல் பைல்', போன்ற இம்மாதிரி விஷயங்கள் கவனிக்கப்படவில்லை. கான்ஸ்டிடியூஷன் 309-வது பிரிவுப்படி, 'பர்ஸனல் பைல்', 'காண்டக்ட் ரூல்ஸ்' இவைகளைப் பரிசீலனை

[Sri N. K. Palanisami] [8th August 1960]

செய்ய என்று லெஜிஸ்லேசர் கமிட்டி ஒன்றைப் போட்டு அவற்றைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடிக்கிறேன்.

SRI A. VEDARATHNAM: அன்பும் ஆற்றலும் மிக்க அவைத் தலைவி அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையைப் பாராட்டி, வரவேற்று சில வார்த்தைகள் நான் கூற விரும்புகிறேன். அவர்களுடைய உரையில், மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களின் வேலை நிறுத்தம் சுமுகமாக முடிந்தது குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. அதைப் பற்றி இங்கே பேசிய எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்கள், ரொம்ப அருமையான விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டார்கள். “அவர்கள் சம்பள உயர்வு கேட்கவில்லை; பஞ்சப் படியை விலைவாசியோடு இணைக்க வேண்டும் என்றார்கள்” என்று இப்பொழுது ஒரு புது விஷயத்தைப் புகுத்தினார்கள். குறைந்த பட்ச சம்பளம் ரூ. 50 என்று ஏற்படுத்தியதை மாகாண அரசாங்க ஊழியர்கள் எல்லாம் வரவேற்று மாநாடுகளில் வரவேற்புத் தீர்மானங்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ரூ. 80 குறைந்த பட்ச சம்பளம் : அது போதாது, ரூ. 125 ஆக்க வேண்டும் என்று கூறியிருப்பது அவர்கள் கோரிக்கைகளில் முதல் அம்சம். இரண்டாவது அம்சம் தான், பஞ்சப் படியை விலைவாசியோடு இணைக்க வேண்டும் என்பது. இப்பொழுது குறிப்பிட்டார்கள் கனம் பழனிசாமியவர்கள், சென்ற மாதம் 10 புள்ளி உயர்ந்தது, அடுத்த மாதம் 6 புள்ளி உயரும் என்று. ஆமாம், ஏழுமலையான் கோவிலுக்குப் போவதுபோல்தான் உயருகிறது. ஆகவே, அதற்காக, மாதாமாதம் பட்டைக் கூட்டம் நடத்துவதா? அல்லது, ஏறினாலும், இறங்கினாலும், கூட்டியோ, குறைந்தோ கொடுக்க வேண்டும் என்று, அப்படிச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும் என்று நிதியமைச்சருக்கு உத்தரவு போடுவதா? இதையெல்லாம் சிந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

போலீசை வைத்து வேலை நிறுத்தத்தை அடக்கிவிட்டதாகக் கூறினார்கள். அறியாமையால் ஏற்பட்ட அந்த வேலை நிறுத்தக் காரர்களைப் பாதுகாக்க போலீசு பயன் பட்டதே தவிர, வேலைநிறுத்தத்தை அடக்குவதற்கில்லை என்பதை அவர்களுக்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். விசுவாச ஊழியர்களை, தேசத் துரோகிகள், ஐந்தாம்படையினர் என்று சொல்லி அவர்களைத் தடிக்கொண்டு தாக்கி நிறுத்தினார்களே, அப்படித் தாக்கப்பட்டவர்களைப் பாதுகாக்க போலீசு பயன் பட்டது. இன்னொரு அருமையான பிரச்சினையை பிரஜா-சோஷலிஸ்ட் தலைவர் அவர்கள் புகுத்தினார்கள். “உங்களிடம் ஆட்சிப் பொறுப்பிற்காக ஒப்படைக்கப்பட்டது எவ்வளவு சதுரமைல், இப்பொழுது எத்தனை சதுரமைல் நிலப் பரப்பளவு இருக்கிறது” என்று கேட்டார்கள். அவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன், ஆழ்ந்த நித்திரையில் இருந்தார்களோ என்று. அதுதான் 12,000 சதுரமைல் குறைந்து விட்டது என்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நினைவிருக்கலாம், இந்த நாட்டை வெள்ளையன் ஒப்படைத்த காலத்தில், வெள்ளைக்காரர்களின் ஆட்சியில், அவர்கள் நேர் பொறுப்பில் இருந்த பரப்பைத் தான் காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தி

8th August 1960] [Sri A. Vedarathnam]

னிடம் ஒப்படைத்தான். ஏனைய, சுதேச சமஸ்தானங்கள், அந்தந்த சுதேச அரசர்கள் கையில் ஒப்படைக்கப்பட்டன; 630 சமஸ்தானங்கள், இந்தியாவின் நிலப்பரப்பில் மூன்றில் ஒரு பாகம், இன்றைக்கு இந்திய யூனியனில் வந்திருக்கும் கனம் சின்னதுரையவர்கள் ஞாபகத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். மேலும், பிரஞ்சு ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்த பாண்டிச்சேரி, காரைக்கால், சந்தரநாகூர் முதலிய பகுதிகளும், நம்மிடம் ஒப்படைக்கப்படாதவைகள், இப்பொழுது சேர்ந்திருக்கின்றன. அந்த விஷயத்தையும் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். கோவா, டையூ, டாமன் தளிட், வேறு எந்த பாக்கெட்டும் கிடையாது, என்ற பெருமையை உன்னிப்பார்க்க ஏன் தவறியிருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. மற்ற பகுதிகளைப்போல், இவற்றையும் காந்திய முறையில் சேர்க்கக் காத்திருக்கிறேமேயல்லாமல், கையாலாகாத தனம் இல்லை என்பதை அவர்களுக்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். 22,000 அடிக்கு மேல், மலித வாசனையே இல்லாத, ஈ, காக்கை கூட பறக்காத, பூச்சி புழுக்கூட இல்லாத இடத்தில் அவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களும் பழையகால நண்பர்கள் தானே தவிர வேறென்றும் இல்லை. அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் புதிய உறவு காரணமாக சினர்களிடமிருந்து இந்த பீதி வந்திருக்கிறதோ என்று நினைக்கிறேன். அந்த நாட்டின் தலைவன் இந்த நாட்டுக்குத் தருவிக்கப் பட்டு அரசாங்க அவையில் சமமாகப் பேசும் வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டு இருந்தது உலக சரித்திரத்திலேயே இம்மாதிரிப் பார்த்திருக்க மாட்டார்கள், கேள்விப் பட்டிருக்க மாட்டார்கள் என்பதை நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த வேலை நிறுத்தம் இந்த நாட்டிற்கு வந்ததற்கு முக்கிய காரணம் வாஸ்தவத்தில் கனம் சின்னதுரை போன்ற பிரஜா சோஷலிஸ்ட் கட்சிக்காரர்களைச் சார்ந்ததுதான். அவர்கள் தான் முக்கியமாக இந்த வேலை நிறுத்தத்திற்குக் காரணம். அவர்கள் செய்த தவறை உணர்ந்து அவர்கள் கன்னத்தில் போட்டுக்கொள்ளாது போனாலும் அவர்கள் மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொண்டு இந்த மாதிரியான தவறுகளை இனிமேல் புரியாமல் இருப்போம் என்றாவது சொல்ல வேண்டும். தவறைச் செய்து விட்டு அதன் பிறகு வீராப்புப் பேசுவதில் என்ன பிரயோசனம் இருக்கிறது அவர்களுக்கு என்பது எனக்குப் புரியவில்லை.

அவர்கள் விலைவாசியைப்பற்றி கூறினார்கள். விலைவாசி இறங்கவில்லை இறங்கவில்லை என்று கூறினார்கள். ஒன்று அவர்களுக்கு நான் சொல்வேன். இம்மாதிரியான அரசியல் வாதிகள், அரசியல் தலைவர்கள் இந்தத் தொழில் சங்கங்களில் தலையிடாமல் தனித்து இருந்தால் அன்றி இந்த விலைவாசிகள் இறங்கவே இறங்காது. அவர்கள் தலையிடாமல் இருந்தால் தான் இந்த நாடு தன்னுடைய நிலைக்கு வரும். எல்லா விலைவாசிகளும் அதன்அதன் விலைக்கு வரும். இந்தப் பாடத்தை அவர்கள் அறிந்து கொண்டு இனிமேலாவது அவர்கள் தலையிடாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதை உணர்ந்து கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இப்பொழுது

[Sri A. Vedarathnam] [8th August 1960]

கற்றுக்கொண்ட பாடத்திலிருந்து அவர்கள் இனிமேலாவது தலையிடாமல் இருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அப்படி அவர்கள் இருந்தால் தான் நாட்டில் விளையக்கூடிய அத்தனை பொருள்களும் அதன் அதன் விலைக்கு விற்கப்படும்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

உற்பத்தியாகக்கூடிய பொருள்கள் அதன் அதன் விற்பனை இடத்திற்கு வரும் என்பதை அவர்களுக்கு நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக மொழிப் பிரச்சனை இதில் இடம் பெற்றிருக்கிறது. அதில் நான் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களைத்தான் குறை கூற வேண்டியதாக இருக்கிறது, எதிர்க் கட்சிக்காரர்களை அல்ல. நமது அரசியல் சட்டத்தில் 344-வது பிரிவில் இதைப்பற்றி ஸ்பெஷலாக கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி ஏகமனதாக முடிவு செய்த விஷயம். நம்முடைய எதிர்கால தேசிய மொழி ஹிந்தி என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஆங்கிலம் என்று குறிப்பிடவில்லை. அது அமுலுக்கு வரவேண்டியது 1965 என்று இருக்கிறது. இந்தச் சபையிலுள்ள 152 அங்கத்தினர்களைத் தேர்ந்தெடுத்த கோடிக்கணக்கான மக்களுடைய கொள்கையை நிறைவேற்ற வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கோடிக்கணக்கான மக்கள் நிற்கிறார்கள், என்ற விஷயத்தை நினைவூட்டுகிறேன். இப்படிப்பட்ட கொள்கை இருக்கும்போது அதை நிறைவேற்றக்கூடாது என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு சிலருடன் காம்ப்ரமைஸ் பண்ண வேண்டிய அவசியம் என்ன என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. அதற்கு என்ன அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது? அதைப்பற்றி விளக்கமாகக் கூற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அகில இந்தியாவிலுள்ள அத்தனை மக்களும் இதனை ஆதரித்து நிற்கிறார்கள். இந்த மாகாணத்திலுள்ள பெரும்பாலான மக்களும் இதை ஆதரித்து நிற்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பக்க பலமாகத்தான் நாம் இருக்க வேண்டும். அந்த நிலைமையில் ஒரு சிலருக்கு ஏன் நாம் விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறேன். அதற்கு என்ன அவசியம் வந்தது என்பதை அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். ஒரு சிலர் ஹிந்தி திணிக்கப்படுகிறது என்று அவர்கள் ஒருதரம் சொன்னால் நம் தலைவர்கள் பத்துதரம் பதில் சொல்லுகிறார்கள். அப்படி பதில் சொல்லும்போது காம்ப்ரமைஸ் பண்ணும் முறையில் பதில் சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு அவசியம் என்ன? (சிரிப்பு). இந்த நிலைமையில் போய்க்கொண்டிருந்தால் வரப்போகும் மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டக் காலத்தில் நாம் எப்படி கட்டாயக் கல்வி திட்டத்தை அமுல் நடத்தப்போகிறோம் என்பது தெரியவில்லை. இதைப்பற்றி கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். கல்வியில் விருப்பம் இல்லாதவர்கள் அதைக்கண்டு எதிர்ப்பார்கள். “கல்லாத பேர்களே நல்லவர்கள், நல்லவர்கள்” என்று பாடியிருப்பதை மேற்கோளாகக் காட்டி பள்ளிக்குச் செல்லாமல் இருக்கிற வர்களிடம் கல்வியை திணிக்கக்கூடாது என்று சொல்வதற்கும் முன் வருவார்கள். அப்பொழுது நம்முடைய ஐந்தாண்டு

8th August 1960] [Sri A. Vedarathnam]

திட்டத்தில் கட்டாயக் கல்வியை எப்படிப் புகுத்துவது என்பதைப் பற்றியும் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அப்படி அவர்களுக்காக நாம் காம்ப்ரமைஸ் செய்வது என்றால் அது நியாயமா? எதிர்காலத்தில் ஹிந்திதான் தேசிய மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையை நாம் ஏற்கவே கடைப் பிடித்து வருகிறோம். மாணவர்களும் அதைக் கட்டாயமாகத்தான் படிக்கப்போகிறார்கள். அதைக் கட்டாயமாகச் சொல்லிக் கொடுத்தாலும் சரி கட்டாயமாக சொல்லிக்கொடுக்கா விட்டாலும் சரி, மாணவர்கள் அதைப் படிக்கத்தான் போகிறார்கள். ஹிந்தி வேண்டாம் என்று சொல்லக்கூடியவர்களுக்குக்கூட அநேகருக்கு ஹிந்தி நன்றாகத் தெரியும். அவர்களுடைய பிள்ளைகள் கூட ஹிந்தி படித்துக்கொண்டுதான் வருகிறார்கள். இப்படி ஹிந்தி வேண்டாம் என்று சொன்னால் யார் ஏமாந்து போகப்போகிறார்கள் என்றால் இதனுடைய அருமை உணராதவர்களும், சும்மா இருக்கிறவர்களும் கல்வியில் அக்கரை இல்லாமல் ரொம்பவும் பின்தங்கிய மக்களும்தான். அவர்கள்தான் இதனால் மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஹிந்தியை பயன்படுத்திக்கொள்ளக் கூடியவர்கள்தான் முன்னுக்கு வருவார்கள். தேசிய மொழியான ஹிந்தியைக் கற்றுக்கொள்ளக் கூடியவர்களுக்கு நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது எதிர்காலத்தில், கட்டாயம் அவர்கள் முன்னுக்கு வருவார்கள். மற்றொரு விஷயத்தையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கறுப்புக்கொடியைக் காட்டுவார்களாம், நமது ஜனாதிபதி ராஜன் பாபுவுக்கு. இப்படிக் கறுப்புக்கொடி காட்டுவது என்பது நம்மிடமிருந்து அவர்கள் கற்றுக்கொண்டது. அதையே நம்மிடம் காட்டுகிறார்கள். ஸர் ஜான் சைமன் இந்நாட்டிற்கு விஜயம் செய்தபோது அவர்களுக்குக் கறுப்புக்கொடி காட்டுவது என்று முதலில் நாம் ஆரம்பித்தோம். அதை நம்மிடமிருந்து கற்றுக் கொண்டு நமக்கே காட்ட ஆரம்பிக்கிறார்கள். வெள்ளைக்காரன் போக வேண்டும் என்று நாம் காட்டினோம். அவர்கள் நமது ஜனாதிபதி வரவேண்டாம் என்று கறுப்புக்கொடி காட்டுகிறார்கள். இது என்ன ஆச்சரியம்! இது நம் நாட்டிற்கு அவசியம்தானா என்பதை கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே ஹிந்தி விஷயத்தில் காம்ப்ரமைஸ் எதற்கு என்பதுதான் புரியவில்லை. காம்ப்ரமைஸ் அவசியம்தானா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன். அதில இந்தியாவிலும் இதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பல முறை சிந்தித்துப்பார்த்தும் இதை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்மை விட்டுப் பிரிந்து சென்ற கேரளம் இதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. கன்னடம் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது, ஆந்திரா கூட ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த நிலைமையில் நம் ராஜ்யத்தில் மட்டும் ஏன் இதற்கு இவ்வளவு எதிர்ப்பு? மொழிப் பிரச்சனைக்கு எதிர்ப்பு எதற்கு? இது அரசாங்கத்தின் கொள்கை. இதற்கு ஆட்சேபணை செய்கிறவர்கள் நாளைக்கு ஏன் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு ஆட்சேபணை செய்யமாட்டார்கள்? இன்றைக்கு ஒரு சிலர் தேசத்திற்கு விரோதமான பணி செய்து வருகிறார்கள். அதனால் இதற்கெல்லாம் ஆட்சேபிக்கிறார்கள். இதற்காக அவர்களுடன்

[Sri A. Vedarathnam]

[8th August 1960]

காம்பரமைஸ் செய்துகொள்ள வேண்டுமா என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அது அவசியம்தானா என்பதை மறுமுறையும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

முன்றாவதாக

(மணி அடிக்கப்பட்டு பேச்சு நிறுத்தப்பட்டது.)

* SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் நிகழ்த்திய விரிவான உரைமீது, சில வார்த்தைகள் மூலம் அதை ஆதரித்துப் பேசுவதற்கு சபையின் அனுமதி கோருகிறேன். குறிப்பாக அவர் இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய எல்லா நிலைமையையும் ஆராய்ந்து சாலச் சிறந்து விளங்க வைத்து இருக்கிறார் என்று நான் எண்ணுகிறேன். அதில் பல பிரச்சனைகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார், அதில் முக்கியமானது விலைவாசி உயர்வுப் பிரச்சினை. இப்பொழுது நாட்டில் தேவையான எல்லாப் பொருள்களுடைய விலையும் உயர்ந்து இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி யாரும் மறுக்க முடியாது. மறுக்கவும் மாட்டார்கள். அதனாலேயே கவர்னர் பெருமான் அதற்கு தன்னுடைய உரையில் முக்கிய கவனம் செலுத்தி இருக்கிறார். இந்த விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்களோ அதைச் சீக்கிரத்தில் கையாள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இன்றைக்கு வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பொருள்களின் விலையை கவனித்தால் அவைகளின் விலைகள் எல்லாம் விஷம் போல் உயர்ந்து கொண்டே போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. இப்படி விலைவாசிகள் உயர்ந்து கொண்டிருப்பதால் மக்கள் அமைதியான நிலைமையில் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் மூலமாக நாட்டிற்கு எவ்வளவு நல்ல வேலைகளைச் செய்தாலும் அதிகப்படியாக ஆண்டுதோறும் மக்களுக்கு செலவு செய்து கொண்டு வந்தாலும் அவர்களுடைய அன்றாட வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பொருள்களின் விலைகள் உயர்ந்துகொண்டே போய்க் கொண்டிருப்பதால் அவர்களால் அமைதியான வாழ்க்கையை நடத்த முடியவில்லை, அவர்கள் திருப்தி அடையாமல் இருக்கிறார்கள் என்பதை கவர்னர் அவர்கள் உரை எடுத்துக்காட்டுகிறது. இப்பொழுது விலைவாசிகளைப் பார்த்தால் ஒரு படி அரிசி ரூ. 1-6-0 என்றும், துவரம் பருப்பு ஒரு படி ரூ. 1-7-0 என்றும், எண்ணெய் வீசை ஒன்று ரூ. 3-4-0 என்றும் விற்கப்படுகிறது. இப்படி விலை விற்பனை எத்தனை 'பே கமிஷன்' போட்டாலும் திருப்தி அடைய முடியாது என்பதை நாம் உரை வேண்டும். இதைக் குறைப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதற்கு என்று பல குழுக்களை அமைக்கலாம். அந்தக் குழுக்கள் அவற்றை ஆராய்ந்து அறிவதற்கு பல ஆண்டுகளாகும். பல ஆலோசனை செய்து நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கும். அந்த முறையில் போனால் முன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில்கூட சகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள முடியாமல் போய்விடும். ஆகவே தேவைக்கு அவசியமாக உள்ள பண்டங்களின் விலைவாசி குறைவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை

8th August 1960] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவசியமான பொருள்களை அதிகப் படியாக உற்பத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். வாழ்க்கைக்குத் தேவையான அத்தியாவசிய பொருள்களாகிய அரிசி, பருப்பு, மிளகாய், எண்ணெய் வித்துக்கள் போன்றவைகளை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு அதிகப் படியான செலவு ஆகாமல் அவர்களுடைய 'காஸ்ட் ஆப் 'ப்ரொடக்ஷன்' எவ்வளவு குறைவாக இருக்க வேண்டுமோ அவ்வளவு குறைவாக இருக்கும் அளவில் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். அதைச் செய்யாமல் விலையை மட்டும் கட்டுப்படுத்துவதில் பிரயோசனம் இல்லை. ஆகவே விவசாயிகளுக்கு மானியத் தொகையாவது கொடுத்து உற்பத்திச் செலவு அதிகமாகாமல் பார்த்துக்கொண்டு அதன் பிறகு விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அப்படி விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்தும்போது அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் லாபம் கிடைக்கும் அளவில் அமைக்க வேண்டும். இது மிக மிக முக்கியம். அப்பொழுதுதான் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய விவசாயிகளால் குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்க முடியும். அதுதான் நியாயம். அத்துடன் சர்க்காருடைய இறக்குமதி, ஏற்றுமதிக் கொள்கையையும் கொஞ்சம் தளர்த்த வேண்டும். ஜாவாவிலிருந்து சர்க்கரை வந்து கொண்டிருந்தபோது எந்த அளவில் விற்கப் பட்டது? இப்பொழுது வீசை ஒன்றுக்கு ரூ. 1-11-0 கொடுத்தாலும் கிடைக்கவில்லை. எவ்வளவோ ஆலைகளை அமைத்தும் 24 லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்தும் இன்னும் வீசை ஒன்றுக்கு ரூ. 1-11-0 தான் விற்கப்படுகிறது. ஆகவே காலம் சரியாகும் வரையிலாவது இறக்குமதி ஏற்றுமதிக் கொள்கைகளைக் கொஞ்சம் கொஞ்சம் தளர்த்த வேண்டும். அந்த முறையில் இந்தச் சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்குச் சிபாரிசு செய்ய வேண்டும். இதைச் செய்யாமல் எத்தனை சம்பளம் கொடுத்தாலும் திருப்தி அடைய முடியாது. விலைவாசிகளைச் சமாளிக்க முடியாது. முன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் வெற்றி காண முடியாது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதற்கப்புறம் வரும்போது குறிப்பாக திருத்தணிப் பகுதியை 12-00
சேர்த்துக் கொண்டோம் என்ற மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்திருக்கிறோம். (noon.)
ஆனால் சேர்க்கப்பட்ட திருத்தணிப் பகுதியைச் சென்று பார்த்தால் அப்படிப்பட்ட ஒரு பகுதி இன்னுமா இருக்கிறது என்று வியப்பு அடைவோம். அவ்வளவு பின்தங்கியவையாக இருக்கிறது. ரோடுகள் கிடையாது. விளக்குகள் கிடையாது. திருவாலங்காட்டுக்குப் போய்விட்டு வந்தால் பத்து நாள் படுக்கையைவிட்டு எழுந்திருக்க முடியாது போய்விடும். ரோடுகள் அப்படியிருக்கின்றன. "இவை தமிழ் மாகாணத்தோடு சேர்த்தானே போகின்றன" என்று அவர்கள் இப்படி அந்தப் பகுதியைப் புறக்கணித்து வந்தார்களோ என்னமோ நமக்குத் தெரியாது. ஆனால் காரைக்கால் அம்மையாருக்கு வீடு கொடுத்த திருத்தலம் இன்று அக்கறை காட்டப்படாமல் சீரழிந்து இருக்கிறது. உடனடியாக பணத்தை ஒதுக்கிவைத்து திருவாலங்காட்டுக்கு ரோடு போடவேண்டும். அந்தமாதிரி இன்னும்

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [8th August 1960]

எத்தனை ரோடுகள் இருக்கின்றனவோ, நமக்குத் தெரியவில்லை. உடனடியாக இப்பிரதேசத்திற்கு ஒரு முக்கியத்துவத்தைக் கொடுத்து அங்கே ரோடு வசதி, விளக்கு வசதி, ஆகிய எல்லா வசதிகளையும் அளிக்கவேண்டும். அப்போதுதான் திருத்தணிப் பகுதி நம்மோடு சேர்ந்தது என்ற மகிழ்ச்சி பூர்த்தியாகும்.

மூன்றாவதாக எங்களைப் போன்ற சென்னை நகர பிரதிநிதிகளுக்குத் தலைவலி பிரச்சினையாக இருப்பது சேரிப் பிரச்சனை. சேரிகளை எல்லாம் சிங்காரத் தோட்டங்களாகச் செய்துவிடுவோம் என்று வாயடி அடித்து உள்ளே சென்ற கட்சிக்காரர்கள் எப்படித் தான் தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்களோ நமக்குத் தெரியவில்லை. சேரிக்கும் வரி போடுவதை கண்டார்களே தவிர சேரி ஒழிப்புக்காக நான்கு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி வைத்து கூவத்திற்கு வடக்கே கார்ப்பரேஷன், தெற்கே ஸி.ஐ.டி என்று பிரித்து வைத்தும் எவ்விதமான நடவடிக்கையும் சேரி ஒழிப்பில் அக்கறையோடு எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அடுக்குமொழியில் பேசி அவர்கள் வோட்டுக்களை எல்லாம் பெற்று அதிகாரத்தைப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கிற அந்த கட்சியார் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கிறபோது பெரிய கேள்வி ஒன்றைத்தான் போடவேண்டியிருக்கிறது. ஒரு சேரியும் சீர்திருத்தப்படவில்லை. அதற்காக மாநில அரசாங்கமே அதை எடுத்து தாரிதமாக நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பதற்குச் சட்டம் போட வேண்டுமென்று கவர்னர் பெருமான் குறிப்பிட்டிருப்பதை வரவேற்கிறேன். ஏற்கெனவே இருக்கிற சட்டத்தை அமல் நடத்தினாலே போதும். புதிதாக ஒரு சட்டம் அவசியம் இல்லை. இருந்தாலும் புதிதாக வருகின்ற சட்டத்தையும் வரவேற்கிறோம். எப்படியாவது சேரிகள் அபிவிருத்தி செய்யப்பட வேண்டும். என் தொகுதிக்குச் சென்றால்—கண்ணில் தண்ணீர் அல்ல—ரத்தம் சொட்டும். அவ்வளவு மோசமான நிலைமையில் சேரிகள் இருக்கின்றன. தனியார் தோட்டங்களில் இருந்தாலும், பொதுவிடத்தில் இருந்தாலும் அந்தச் சேரிகளை எல்லாம் உடனடியாக சீர்திருத்தம் செய்வதற்கு முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதற்குப் பின்னர் வரும்போது நம்முடைய மாகாணத்தில் தொழில் வளம் நாளுக்கு நாள் பெருகிக்கொண்டு போவதுபற்றி மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். கவர்னர் பெருமான் உரையில் இரும்பு உருக்குவதிலிருந்து, அலுமினியத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தும் வரையில் இதாலி, ரஷியா, மேற்கு ஜெர்மனி போன்ற நாடுகளில் இருந்து பல தொழில் நிபுணர்களை வரவழைத்து நடவடிக்கை எடுத்திருப்பது மிகமிக போற்றத்தக்கது. முக்கியமாக இன்று நம்மை எதிர்நோக்கி இருக்கும் பிரச்சனை வேலையில்லாத திண்டாட்டம். அதிகமான மாணவர்கள் இன்றையதினம் படித்து விட்டு வேலை கிடைக்காமல் திண்டாடுகிற நிலைமை பரிதாபமாக இருக்கிறது. இந்தப் பரிதாபகரமான நிலைமையைப் போக்குவதற்கு அவசரமாக, அவசியமாக தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டாகவேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவர்கள் எத்தகைய

8th August 1960] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

அபாயகரமான பாதையில் செல்வார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. நாட்டுக்கே இந்தப் பிரச்சனை ஆபத்தாக முடியும். ஆகவே மிக அதிகமான அளவில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கு தொழிற்சாலைகள் பெருக வேண்டும். தொழில் வாய்ப்புகள் அதிகரிக்க வேண்டும். அதற்காக வேண்டிய பல தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்துவதற்காக நடவடிக்கையை மேற்கொண்டிருப்பதற்கு நான் பாராட்டமல் இருக்க முடியாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இரும்புத் தொழிற்சாலை, அலுமினியத் தொழிற்சாலை எல்லாம் நம் நாட்டில் ஏற்பட்டு விட்டால் வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது என்று சொல்லி வந்தவர்களுக்கு வேலையில்லாமல் போய்விடும், தெற்கு இதர பகுதிகளுக்கு வழிகாட்டியாகிவிடும் என்று நம்புகிறேன்.

தொழிலை வளர்த்துவிட்டால் போதாது. தொழிலாளர்களுடைய நிலைமையை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டிய சூழ்நிலை வளர்ந்து வருகிறது. இன்றைக்கு தொழிலாளர்களுடைய நிலைமையைச் சீர்குலைத்து, தொழில் துறையில் நிலவவேண்டிய அமைதியைக் குலைத்து வருகிறவர்கள் தன்னலம் படைத்த அரசியல் கட்சிகளின் தலைவர்கள்தான். இனி மத்திய சர்க்காருடைய தொழில் நிலையங்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை அங்கு உள்ள தொழிற்சங்கங்களுக்குத் தலைவராகவும், காரியதரிசியாகவும் தொழிலாளர்களைச் சேர்ந்தவர்களேதான் வரவேண்டும். இதர தன்னல அரசியல் கட்சிக்காரர்கள்—வெளியாராக இருப்பவர்கள்—வரக்கூடாது என்று செய்கிறார்கள். அது மிக மிக வரவேற்கத் தக்கதாகும். அது எந்த தொழிற்சங்கமாக இருந்தாலும், சர்க்கார் தொழில் ஸ்தாபனத்தைச் சேர்ந்ததாக இருந்தாலும், தனியார் தொழில் ஸ்தாபனத்தைச் சேர்ந்ததாக இருந்தாலும் இனிமேல் அந்த அந்த ஸ்தாபனத்தில் வேலை செய்யக் கூடியவர்களே தலைவராகவும், காரியதரிசியாகவும் வரவேண்டும் என்பதாகச் செய்ய வேண்டும். இதைச் செய்து பிற ராஜ்யங்களுக்கே நாம் வழிகாட்டியாக இருக்கவேண்டும். ஏனென்றால் தொழிலாளர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயரவேண்டும், அவர்களுடைய குறைகள் நிவர்த்தி செய்யப்படவேண்டும் என்பதை நாம் ஆதரிக்கிறோம். ஆனால் தொழிலாளர்களுடைய வோட்டு வாங்கும் பகடையாகக்கொண்டு சில தன்னல அரசியல் கட்சிகள் அவர்களிடையே புகுந்துகொண்டு அமைதியைக் குலைத்து வருவதை அனுமதிக்கக்கூடாது. தேர்தல் வருகிறது என்றால் உடனே வேலைநிறுத்தம் என்றும், கோரிக்கை மகஜர் என்றும் தொழிலாளர்களை இந்தத் தலைவர்கள் கிளப்பிவிட்டு தங்கள் சாதனைகளாகச் சொல்லிக்கொள்வதற்காக 'எலெக்ஷன் ஸ்டண்டு' நடத்துவதற்கு அனுமதிக்கக்கூடாது. இதனால் தொழில் அமைதி பெரிதும் பாதிக்கப்படும். ஆகவே தொழில் துறையில் அமைதி நிலவுவதற்கும், அதே சமயத்தில் தொழிலாளர்களுடைய நிலைமை சீராக உயர்வதற்கும் தொழிற்சங்கங்கள் நல்ல முறையில் இயங்க தொழிலாளர்களுடைய பிரதிநிதிகளைத் தவிர வெளி ஆட்கள் தொழிற்சங்கங்களுக்குள் புகுவதற்கு அனுமதிக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [8th August 1960]

பீடித் தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சனையைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு சுமுகமாக ஏற்பாட்டுக்கு வந்திருப்பதாகப் பாராட்டுகிறேன். மேலும் அச் சட்டத்தில் உள்ள சில நிபந்தனைகளை வற்புறுத்தக்கூடாது. காரணம் அப்படி வற்புறுத்துவது என்றால் மைசூர், ஆந்திரா போன்ற மாகாணங்களுக்கு இந்தத் தொழிலே போய்விடக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். அப்படிப்பட்ட அச்சத் திற்கு இடம் அளிக்காத வகையில் அதில் உள்ள நிபந்தனைகளை வற்புறுத்தக்கூடாது.

அடுத்தபடியாக மின்சாரத் துறையில் நாம் அதிகமாக முன்னேறி வருகிறோம். ஓரளவுக்கு தொழில், விவசாயப் பெருக்கத் திற்காக மினிமம் சார்ஜை தளர்த்தியிருக்கிறோம். இருந்தும் இன்னும் எட்டு லைசென்சுதாரர்கள் இருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவேயே அவர்கள் சரியான முறையில் அந்தப் பகுதிகளில் மின்சாரத்தை விஸ்தரிப்பது இல்லை என்ற புகார்கள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அப்படி இருக்க இன்னும் அந்தக் கம்பெனிகளைத் தேசியமயமாக்காது தனியார் கையிலேயே அந்த எட்டு வினியோகக் கம்பெனிகளையும் இருக்கும்படியாக விட்டு வைத்திருப்பதன் காரணம் தெரியவில்லை. காரணம் மினிமம் சார்ஜ் அதிகம் கேட்கிறார்கள். அரசாங்கம் கேட்பதைவிட அதிகச் சதமானம் கேட்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்வது, நாளையே அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டுவிடும், ஆகவே, எங்களுக்கு அதனால் லாபம் என்று. அதோடு, நாங்கள் அரசாங்கத்தினிடம் கடன் கேட்டிருக்கிறோம், அவர்கள் கொடுத்தால் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்கிறார்கள். இதனால் கிராம மக்கள் விவசாயத் துறையிலும் மற்ற வகைகளிலும் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆகவே, அரசாங்கம் துரிதமாக இந்தக் கம்பெனிகளை தேசியமயமாக்க வேண்டும். இல்லாவிடில் லைசென்சுதாரர்கள் மின்சாரம் கொடுக்காத இடங்களில் அரசாங்கமே நேரடியாக கொடுக்கும் அதிகாரத்தை அவர்களே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். எல்லாக் கிராமங்களும் அழகாக மின் ஒளியோடு திகழும்போது ஒரு சில கிராமங்கள் மட்டும் வாடி வதங்கிக் கொண்டிருக்க வேண்டிய சூழ்நிலை நமக்குத் தேவையில்லை. ஆகவே, அதிலும் முற்போக்கு காட்டினால் நல்லது, காட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இறுதியாக தூத்துக்குடி துறைமுகத்தைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை. செய்தித்தாள்களில், தூத்துக்குடி துறைமுகத்தையும், மங்களுர் துறைமுகத்தையும் இப்பொழுது எடுத்துக் கொள்ளப் பட மாட்டாது, ஒதுக்கியிருக்கக்கூடிய பணத்திற்குள் அவை வர முடியாது என்ற செய்தியை பார்த்தோம். அதை நாம் விடக் கூடாது. எப்படியாவது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அதைச் சேர்த்தேயாக வேண்டும். தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டத்தை எப்படியாவது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்ப்பதற்கு வேண்டியதைச் செய்ய வேண்டும். நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக்

8th August 1960] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

கொண்டிருப்பார்கள் என்றாலும் இன்னும் விடாப்பிடியாக நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டு அதை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்க வேண்டும். இதுபற்றி எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்ல வேண்டியதில்லை. நமக்கே அதில் விருப்பம் இருக்கிறது. அதை செய்தே தீரப் போகிறோம். ஆகவே, கனம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டத்தை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்ப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதனால் வேறு மாகாணங்களில் அதிகத் தொகை போட்டுச் செய்ததைக் குறைத்தாவது தூத்துக்குடி துறைமுகத்தை விரிவு படுத்த வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்த வேண்டும். அதனால் நமது மாநிலத்தின் வியாபார வசதிகளை அதிகப்படுத்த முடியும். ஆகவே, இதில் கவனம் செலுத்துவது மிக முக்கிய தேவையாகும். அதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டு மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அதைக் கட்டாயம் சேர்த்துக் கொள்ளும் என்று நினைக்கிறேன்.

* SRI V. SUBBIAH : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையில் பல நல்ல திட்டங்கள் இருந்தாலும் கூட நமது ராஜ்யத்தில் பெருமளவில் விவசாய மக்களுக்கு அடுத்த படியாக இருக்கக் கூடிய கைத்தறி நெசவாளர்களின் நிலை பற்றி, அவர்களுக்கு ஓரளவாவது முக்யத்துவம் கொடுத்து அவர்கள் நிலை பற்றி கூறாமல் இருப்பது குறித்து வருந்தாமல் இருக்க முடியவில்லை. இன்று நம் ராஜ்யத்தில் லட்சக்கணக்கான தறியாளர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். புராதனமான இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் இன்று மிகவும் கஷ்டப்படக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். விசைத்தறி கதரோடு இணைக்கப் பட்டு அவர்களை நாம் காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம். அவர்களைக் காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம், ரிபேட் என்ற முறையில். இந்நிலை மாறவேண்டும். அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக் கூடிய மக்களுக்கு நாம் ஒரு வகையை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். இல்லாவிடில் அவர்களுக்காக அரசாங்கம் பல கோடி ரூபாய் செலவழித்துக் கொண்டிருக்கும் நிலைதான் இருக்கும். அடுத்தபடியாக, விவசாயம் பற்றி கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிடும்போது குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், பல ஜில்லாக்களில் மழை பெய்யாது, ஏரி, குளங்கள், கண்மாய் இவைகள் நிரம்பாது, அதன் காரணமாக உற்பத்தி குறைந்து விட்டது என்று. உண்மையிலேயே, மழை பெய்யாததன் காரணமாகத்தான் கண்மாய்கள் நிறையவில்லையா? அதற்குக் காரணம், சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களில் நாம் கவனம் செலுத்தாத குறைதான். இன்று உணவுப் பொருள்களின் விலைவாசி ஏறுகிறது என்றால் அதற்குக் காரணம் பணப் புழக்கம் மட்டுமல்ல. அது ஓரளவு இருக்கலாம். உணவுப் பொருள் உற்பத்தி குறைந்திருப்பதுதான் அதற்கு முக்கிய காரணம். எங்கள் பகுதியை எடுத்துக் கொண்டால், திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் வட கோடியில் உள்ள இரண்டு மூன்று

[Sri V. Subbiah]

[8th August 1960]

தாலுகாக்கள் இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் தென் பகுதியில் உள்ள இரண்டு மூன்று தாலுகாக்கள் இன்று மிகவும் வறண்ட பிரதேசங்களாக, மக்கள் தண்ணீர் ஓடுவதை மாதக்கணக்கில் கண்ணாலேயே பார்க்கமுடியாதிருக்கும் தாலுகாக்கள். அவை, மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைப்பக்கத்தில் இருக்கக்கூடியவை. கேரளாவில் ஏராளமான ஜீவநதிகள் உற்பத்தியாகி அதன் தண்ணீர் அரபிக் கடலில் போய்க் கொண்டிருக்கிறது, வினாக. அப்படியிருந்தும் அந்தத் தண்ணீரை கேரள மக்கள் நமக்குக் கொடுக்கத் தயாராயில்லை. நமது தூதருஷ்டவசமாக, அதிகப் பற்றாக்குறை இருக்கிற காரணத்தால், கேரளத்திற்கு அரிசி அனுப்பக் கூடிய நிலையில் இல்லாதிருக்கிறோம். ஆகவே, அவர்கள் நமக்கு தண்ணீர் கொடுக்க மாட்டேன் என்று சொன்னால் அதற்கு நாம் ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை. அது மட்டுமல்ல. இன்று கோவை ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால், கவர்னர் அவர்களே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், பரம்பிக்குளத் திட்டத்தைப் பற்றி. பரம்பிக்குளம் அல்ல, அமராவதி அல்ல, பவாணி அல்ல, இது போன்ற 90 % -க்கு மேல் கோவை ஜில்லாவில் நீர்ப் பாசன வசதிகள் இருக்கின்றன. அதற்கு நமது அமைச்சர்கள் பொறுப்பாளிகளாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே இனி மேலாவது எங்கள் ஜில்லாவைப்பற்றி கவனிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். கவனிக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்கள் பகுதியில் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் இல்லையென்று 50 வருடங்களாகவே சொல்லிக் கொண்டு வருகிறோம். கேரளா தண்ணீர் கொடுக்கவில்லை என்றால், எங்கள் பகுதியில் ஒடுகிறது, சித்ரா நதி. அதில் அணையிலலை. அங்கு ஒரு அணை கட்டி தண்ணீரைத் தேக்கினால் பல மைல்களுக்கு அது பலன் அளிக்கும். வைப்பார் எங்கள் பகுதியில் ஒடுகிறது. அது மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையிலிருந்து ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. அதில் ஒரு தேக்கம் கட்டினால் பல கண்மாய்களில் தண்ணீர் நிரப்ப முடியும். அந்தத் தண்ணீர் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. எங்கள் பகுதியில் பல சிற்றேடைகள் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆக, பல சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலும் சேர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் விட்டு விட்டார்கள் என்று சொல்ல முடியும். இன்று அரிசிப் பற்றாக்குறை, நவ தான்யப் பற்றாக்குறை இவையெல்லாம் இருக்கத்தான் செய்யும். அரசாங்கமும் அதை ஒப்புக் கொள்ளத்தான் செய்கிறார்கள். அடுத்தபடியாக, வைகைத் திட்டம் வந்த பிற்பாடு அங்கு தண்ணீர் நிரம்ப ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. வரண்ட பிரதேசங்கள் எல்லாம் இன்று குளுமையான பிரதேசங்களாக மாறியிருக்கின்றன. அதேபோன்று, சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களையும் உடனடியாக கவனிக்க வேண்டும். அரசாங்கத்தின் வருவாயிலிருந்தே அதைச் செய்ய முடியும். அவைகளை, கேரள அல்லது மற்ற மாகாணங்களை எதிர்பார்க்காமலேயே செய்ய முடியும்.

அடுத்தபடியாக, இன்று கிராமங்களிலிருந்து மக்கள் நகரங்களுக்குக் குடியேறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மதிப்பிற்குரிய ஒரு

8th August 1960]

[Sri V. Subbiah]

மெம்பர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், நகரங்களில் வீடு கட்டும் திட்டங்கள், சேரித்திட்டங்கள் எல்லாம் பயங்கரமாக இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். எந்த அரசாங்கம் வந்தாலும் இதற்கு ஒன்றும் செய்யமுடியாது. கிராமப் பொருளாதாரம், நகரப் பொருளாதாரம் இவைகளை எடுத்துக் கொண்டால் இன்னும் ஒரு சில வருடங்களில் கிராமங்களே அழிந்து எல்லோரும் நகரங்களுக்கு குடியேறி விடுவார்கள். அப்படிப்பட்டதொரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைத் தடுக்க முடியவில்லை. காரணம், பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள்தான். இதற்குக் காரணம் என்னவென்று சிந்திக்க வேண்டும். தொழிற் சாலைகள் எல்லாம் பரவல் முறையில் அல்லாது, குவியல் முறையில் நகரங்களில் அமைக்கப்பட்டு வருகிறது. கிராமங்களில் தொழில் பேட்டைகள், எஸ்டேட்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன, கிண்டியில் இருப்பதைப் போன்று. அன்றே காந்தியடிகள் சொன்னார்கள், பரவல் முறையில்லாதிருந்தால் இந்த நாட்டில் சேரிப் பிரச்சனை அதிகரிக்கும் என்று. பல கோடி செலவு செய்தும் கூட, அரசாங்கம் மான்யங்கள் கொடுத்தும் கூட இப்பிரச்சனையைத் தீர்க்கமுடியவில்லை. ஆகவே, நாம் செய்ய வேண்டியது என்னவென்றால், கிராமப் பொருளாதாரத்தை உயர்த்த வேண்டும். கிராமங்களில் மக்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும். கிராமங்களில் இயந்திரத் தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். அப்பொழுது மக்கள் கிராமங்களிலேயே தங்குவார்கள். அதில்லாமல் நகரங்களில் கூடுதல் வசதி செய்து கொடுக்கக் கொடுக்க கிராம மக்கள் நகரங்களில் குடியேறிக் கொண்டேயிருப்பார்கள். இன்று கிராமங்களில், கிராம மக்கள் தண்ணீர்ற்ற நிலையில், வருமானமற்ற நிலையில், வீடற்ற நிலையில் வாழ்கிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. கவர்னர் பெருமான் அவர்களே பரவல் முறை வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். அவர்களை வாழ்த்துகிறேன்.

அடுத்தபடியாக மின்சாரத்தைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதைப்பற்றி விரிவாகப் பேசுவதற்கு மின்சார பட்ஜெட் வரும்போது சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் என்று நம்புகிறேன். இப்போது கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் அதிர்ஷ்ட வசமாக இங்கு வீற்றிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, எடுக்காத மின்சாரத்திற்கு மினிமம் சார்ஜை எடுத்து விட்டதற்காக அவர்களைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. விவசாயிகளுக்கு ஒரு பெரும் பாரமாக இருந்து வந்ததை நீக்கி விட்டார்கள், அதோடு மேலும் விவசாயிகளுக்கு இருந்து கொண்டிருக்கும் சில கஷ்டங்களை கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய ஞாபகத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். கிராமங்களில் விவசாயிகள் உபயோகிக்கும் மின்சாரத்திற்குக் கொடுக்கப்படும் கட்டணத்தைப் பார்த்தால், நகரங்களில் பெரிய தொழிற்சாலைக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் கட்டணத்தை விடக் கூடுதலாகவே இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

[Sri V. Subbiah]

[8th August 1960]

இதில் பெரிய ஏற்றத்தாழ்வு இருக்கிறது என்பது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். கிராமங்களில் விவசாயத்திற்கு துணிபிட்டு ஒன்று 1½ அணவுக்கு கொடுக்கப் படுகிறது என்றால், நகரங்களில் பெரிய தொழிற்சாலைகளுக்கு ½ அணவுக்குத்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. அதை நாம் கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம். இது தவிர டெப்பாசிட் கட்டுகிறார்கள், வருஷாந்திர மினிமம் சார்ஜ் கொடுக்கிறார்கள், சர்சார்ஜ் கட்டுகிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, இன்றைக்கு 'க்ரூப்பிங் லிஸ்டம்' என்ற லிஸ்டத்தின் கீழ் விவசாயிகள் படுகிற கஷ்டங்களைச் சொல்லி முடியாது. விவசாயிகளில் சிலர் ஒரே ஒரு கிணறுதான் வைத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். அவர்களுக்கு இரண்டு ஏக்கர் களுக்கு நடவு போட வேண்டுமானால் 20 கூலி ஆட்களையும் வேலைக்கு அமர்த்தி 12 மணிக்கு வேலையை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றிருந்தால், நடவு ஆரம்பிக்கும் போது ஃப்யூஸ்-ஸை எடுத்து விடுகிறார்கள். இதனால் வேலை தடைபடுகிறது. அதே சமயத்தில் 20 கூலிகளுக்கும் முழுக் கூலியும் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. விவசாயக் கூலிகள் கிடைப்பதே கஷ்டமாயிருக்கிறது, அப்பேர்ப்பட்ட நிலையில் பாதி நாட்கள் வேலை செய்தாலும் முழு நாட்களுக்குள்ள கூலி கொடுத்தாக வேண்டும். அதுமட்டுமல்ல, ஃப்யூஸ் அடிக்கடி மாற்றப்படும் போது மோட்டார் பர்க்கி எரிந்து போகிறது. எங்கள் பகுதியில் பல இடங்களில் இவ்விதம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றியுள்ள விவரங்கள் அமைச்சர் அவர்களுக்கு வராமல் இருக்கலாம், அல்லது இதைப்பற்றி அறியாமல் இருந்திருக்கலாம். ஆகவே இதை உடனடியாக நேரில் பார்வையிட்டு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுப்பார்களானால் இன்னும் நமது மின்சார அமைச்சர் அவர்களை பாராட்ட முடியும், வாழ்த்த முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் கல்வித் துறையைப் பொறுத்த மட்டில் ஆதாரக் கல்வியை பரப்புவதற்காக எவ்வளவோ திட்டம் போட்டிருக்கின்றோம். ஆனால் பல லட்சக்கணக்கான கிராமங்களிலுள்ள குழந்தைகளுக்கு படிப்பதற்கு எந்தவிதமான வசதியும் இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. பல வசதியற்ற குழந்தைகள் படிப்பதற்கு எந்த விதமான வசதியுமில்லாமல் மாடு மேய்க்கின்ற தொழிலைத்தான் முக்கியமாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரிப் பட்ட குழந்தைகளை எல்லாம் கட்டாயக் கல்வியின் கீழ் கொண்டு வர வேண்டும். கட்டாயக் கல்வியைப்பற்றி கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவற்றை சில இடங்களிலாவது முன் மாதிரியாகக் கொண்டு வந்து கிராமப் பகுதியிலுள்ள எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் படிப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI S. RANGANATHA MUDALIAR: Mr. Speaker, Sir, while supporting the motion of the hon. Mr. Lazar, I wish to make a few observations. His Excellency the Governor's Address is a remarkable statement, remarkable in the sense that it is modestly

8th August 1960] [Sri S. Ranganatha Mudaliar]

worded and free from bombast. The nature of the statement cannot be better described than in the words "Much has been done for the improvement of the living conditions of the people of this State and much more remains to be done." That means our Government takes credit for what has been achieved but does not claim credit for what it proposed to do or what it meant to do.

I wish to express my grateful thanks to His Excellency for according welcome to my constituents. The addition of Tiruttani area is important not only from geographical and economic aspects but also from a political aspect. The addition of Tiruttani taluk is not merely an augmentation of area of this State or its population; its political significance is important. It is acquisition of strength to the Congress Party. I may tell without exaggeration that 90 per cent of the population of Tiruttani taluk are either full-fledged Congress members or Congress-minded people. It is no exaggeration to state that these people are not aware of the existence of any other party and their genuine sympathy with that great organisation must have become manifest to the Hon. Ministers who happened to tour my area during the recent weeks.

Another contribution, of which I feel proud, which the Tiruttani people have made is the creation of the Pataskar formula. We have been responsible for this formula, the best formula for the solution of the border troubles in future. This has been so acclaimed on more than one platform by the present Congress President and we are glad to say that it is the outcome of the collaboration of our present Congress President and our doughty Chief Minister.

His Excellency in his Address referred to the settlement of the much vexed question of official language. We are glad that the formula of prolonged bi-linguism, i.e., both Hindi and English, has been accepted at the Government of India level, and at the State Government level the regional language has been adopted as the medium in Government institutions and other institutions. Tamil has become the State language and similarly in Andhra Pradesh, efforts are being made to make Telugu as the State language. This is what it ought to be.

The achievements of our State have been many. So far as I am able to see with my short experience, the benefits derived by our people have been manifold. Particularly in the field of education we are given to understand that a sum amounting to Re. 1 out of every income of Rs. 5 is set apart for education, an achievement which no other State has been capable of. Free and compulsory education has been introduced and we are told in the Governor's Address that a start has been given to it. We are also glad to be told that the ambition of our Chief Minister is to extend this compulsory free education so as to cover all High School classes. The mid-day meal scheme, I observe, has become very popular and panchayats vie with one another for working it on a voluntary basis.

[Sri S. Ranganatha Mudaliar] [8th August 1960]

12-30
P.M.

Talking of education in our Tiruttani taluk, though it is not even four months since its addition to our State, we are glad to say that three High Schools, one Basic Training School and a Girls' High School have been started, not to mention a number of Elementary Schools that have come into existence owing to the very liberal policy of the Government and owing to the particular attention which this Government has been pleased to devote to our area considering the fact that it has been an undeveloped area and that it was no man's land all these years. That itself will show the amount of interest that our State Government have been taking in the matter of education. I must say that education is being imparted at great speed. I should say that the spread of education has been going on at electric speed in the Tiruttani taluk. Having said that, I do not know how to compare the extension of electricity in that taluk, especially the speed at which power is being extended to our neglected area. You will be glad to know that 50 per cent of the area has already been electrified and we are told by the Government that steps will be taken to electrify the other parts also. We are indeed pleased to note that the departmental heads and authorities from top to bottom have been taking very lively interest in our welfare and they were pleased to promise us that by the end of this year, the whole of the benighted taluk of Tiruttani will be electrified. Another great achievement—for which we are thankful to the Government—is the abolition of the levy of the unconnected minimum charges and the promised liberalised rules on the minimum guarantee. These will really be a boon to the rural population and will give no small encouragement to the extension of electricity and power in rural areas.

Still another great achievement for which we must all feel proud is the plan for decentralisation of administration. Such decentralisation, we are told, is working very well in Rajasthan and it has been recently started in Andhra Pradesh. How it is being worked out, is being watched by us. We are told that the National Extension Services and the Community Development schemes will come under the charge of the Village Panchayat Unions, with the village panchayats as agencies of the State for administering the schemes relating to village sanitation, rural health, village roads, etc., and with the Panchayat Councils entrusted with schemes relating to agriculture, rural communications, rural industries, rural education. We shall be deemed to have travelled far on the road of decentralisation.

One other great and important achievement by which our Government have endeared themselves to their employees is the ready and outright implementation of the recommendations of the Pay Commission. The implementation has been given effect to from 1st June, I am told. I think it has given universal satisfaction to all the employees. I know the State employees in Andhra Pradesh are feeling envious about the treatment, the much better treatment given to our Government employees on account of this liberal implementation.

8th August 1960] [Sri S. Ranganatha Mudaliar]

The great industrial projects adumbrated in the Governor's Address, viz., the Neiveli Lignite Project, a Steel Unit in Salem, Fertiliser Factory under construction in Neiveli, the Paper Industry Project in Mettur area, the proposed Aluminium Factory at Salem, the Raw Film Plant at Ootacamund, a Surgical Instruments Plant and an earth-moving machinery plant near Madras, the grant of licence to three sugar mills, the starting of more and more sugar mills are really very grand schemes in the public sector. When they reach fruition, they will be achievements, they will be record achievements over which any Government may take justifiable pride. Thank you, Sir.

* SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய கவர்னர் பெருமானின் உரையை வரவேற்கும் முறையில் சுற்சில் விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாகாணத்திலே பெருமைப் படக் கூடிய முறையிலே இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நடத்தி பல துறைகளிலும் நாம் அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறோம். அதை எடுத்துக்காட்டாக வைத்து மேற்கொண்டு மூன்றாவது திட்டத்திலே நாம் செலவழிக்கக் கூடிய ரூபாயை எந்த முறையிலே, எந்த அளவிலே செலவு செய்தால் நம்முடைய நாட்டுக்கு நல்லதொரு பணி செய்ய முடியும் என்ற நம்பிக்கையை இரண்டாவது திட்டத்தின் செயலிலிருந்து புரிந்துகொண்டோம் என்று கவர்னர் பெருமானின் உரையில் சொல்லியிருப்பதானது மிகவும் மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயம்—போற்றுதற்குரிய விஷயம். காரணம், முதலில் 152 கோடி ரூபாய் செலவழிப்பது என்று திட்டமிட்டிருந்தோம். அதிலே பற்பல துறைகளில் எவ்வளவோ அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டிய வேலைகள் திடீரென்று ஏற்பட்ட காரணத்தினால், 152 கோடி ரூபாய் போதாமல் 181 கோடி ரூபாய் வரையில் திட்டங்களைப் போட்டு இரண்டாவது திட்டத்தில் வேலைகளைச் செய்து வந்திருக்கிறோம். அந்த அளவில் நமது ராஜ்யத்தில் நல்ல முறையில் அமைச்சர்களெல்லாம் பணி புரிந்த காரணத்தினால் பல துறைகளிலும் முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறோம். அதிலே உணவு விஷயத்தில் முக்கியமான முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறோம் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஏற்கனவே இரண்டாவது திட்ட ஆரம்பத்தில் 10 லட்சம் டன் தானியம் உற்பத்தியாகிக் கொண்டிருந்ததானது இப்போது 15 லட்சம் டன் அளவுக்கு உற்பத்தியாகக் கூடிய வகையில் திட்டங்களைப் போட்டு நிறைவேற்றி வந்திருக்கிறோம். அதிலே நாம் போடக் கூடிய திட்டங்களை நிறைவேற்றக் கூடிய வகைகளிலே பல அரசியல் கட்சிகள் குறுக்கிட்ட காரணத்தினால், குறுக்கிட்டுக்கொண்டு இருக்கின்ற காரணத்தினால்தான் பல நல்ல காரியங்களைக்கூட நல்ல முறையில்—சுமுகமான முறையில்—நடத்தி வைக்க முடியாமல் இருக்கிறது. அந்த முறையில் பலவிதமான இன்னல்களைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை மறுக்க முடியாது. அந்தக் காரணத்தினால்தான் நம் கவர்னர் பெருமான் கூட தன்னுடைய உரையில் இதைப்பற்றி முதலிலேயே குறிப்பிட்டிருக்கிறார். நாட்டுக்குக்

[Sri M. R. Kandaswami Mudaliyar] [8th August 1960]

கெடுதலை உண்டாக்கக் கூடிய—சூழ்நிலையை உண்டாக்கக் கூடிய—வேலை நிறுத்தம் தீர்ந்து விட்டது என்று அவர் மகிழ்ச்சியடைந்திருக்கிறார் என்று சொன்னால் வேலை நிறுத்தத்தின் பலனாக நம் முடைய நாட்டில் எவ்வளவு கெடுதியை உண்டு பண்ணக் கூடிய முறையில் அரசியல் கட்சிகள் தொழிலாளர்களையும், மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களையும் ஊக்குவித்து வருகிறார்கள், ஊக்குவித்து நல்ல காரியங்களைச் செய்வதில் இடையூறுக இருக்கிறார்கள் என்பதை மனதில் கொண்டு உரையிலே மிகவும் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த வேலை நிறுத்தம் நின்று போனது பெருமைப்படக் கூடியது. இந்த வேலை நிறுத்தத்தினால் வரக் கூடிய இன்னல்கள் சில அரசியல் கட்சிகளின் தூண்டுதல்களால் ஊதிய உயர்வு, ஊதிய உயர்வு என்று சொல்லி ஒரு பக்கத்தில் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் ஊதியம் உயரவும், அதே நேரத்தில் கால் வயிற்று கஞ்சிக்குக் கூட வழி இல்லாமல் இருக்கக் கூடியவர்களும் இருக்கும்படியான ஒரு பொருளாதார அமைப்பு இருக்கிறது. இதைப் பார்க்கும்மனவில் இது மிகவும் வருத்தப்படக் கூடிய விஷயம். அரசியல் கட்சிகள் தொழிலாளர் பேரில் கருணை கூர்ந்து, எல்லா தொழிலாளர்களுக்கும் நன்மை செய்கிறோம் என்று பேசக் கூடிய காலத்தில் மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களின் ஸ்டிரைக்கை எந்த வகையில் ஆதரித்தார்கள் என்று நினைக்கக் கூடிய நேரத்தில் மிகவும் வெட்கப்படக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறோம். ஒரு உதாரணத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். தூல் மில்லில் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகள் தினசரி ரூ. 3 கூலி வாங்குகிறார்கள். ஆனால் அந்த தூலை வாங்கி நெய்யும் நெசவாளிக்குத் தினம் ஒன்றுக்கு ரூ. 1 கூலி கிடைக்கிறது. இந்த ஒரு ரூபாய் கூலி வாங்கும் தொழிலாளிக்கும் 3 ரூபாய் கூலிவாங்கும் தொழிலாளிக்கும் விலைவாசி ஒன்றுதான். உணவு தானிய விலை இருவருக்கும் ஒன்றேதான், என்பதை அறியவேண்டும். ஆகையால் அதிகச் சம்பளம் வாங்கும் மத்திய சர்க்காரின் ஊழியரை வேலை நிறுத்தம் செய்யத் தூண்டுவது சரியல்ல என்று சொல்லுகிறேன்.

SRI C. N. ANNADURAI: வேலை நிறுத்தம் சட்டப்படி ஒப்புக் கொள்ளப் பட்டிருக்கும் ஒரு உரிமை என்ற முறையில் அரசியல் கட்சிகள் ஆதரிக்கும்போது அங்கத்தினர் அவர்கள் அரசியல் கட்சிகளை எல்லாம் பொதுவாக இழித்துப் பேசுவது முறைதான் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR: சட்டப்படி அவரவர்களுடைய உரிமையைக் கேட்க அவரவர்களுக்கு உரிமை உண்டு. ஆயினும் பொருளாதாரத் துறையில் ஏற்றத்தாழ்வு இருக்கக் கூடிய நிலைமையில், மற்ற ஏழைத் தொழிலாளர்களைப் பாதிக்கக் கூடிய வகையில் இருப்பதால் மக்களின் பிரதிநிதி என்ற முறையில் கண்டிக்கிறேன். மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களும் வேலை நிறுத்தத்தில் இறங்கினால் அதனால் பொதுவாக நம்முடைய நாட்டின் முன்னேற்றம் பெரிதும் பாதிக்கப்படும் என்பதை உணரவேண்டும். இன்றைக்கு உயர்ந்த சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டு நல்ல நிலைமையில் வாழ்கிற மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களை

8th August 1960] [Sri M. R. Kandaswami Mudaliar]

நீங்கள் தூண்டிவிட்டு அவர்கள் ஸ்ட்ரைக் செய்வதனால் ஏழைத் தொழிலாளர்களும், நெசவாளர்களும், விவசாயிகளும் பாதிக்கப் படக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது.

SRI C. N. ANNADURAI : 'தொழிலாளர்களைத் தூண்டி விட்டு' என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறுகிறார். இதிலே யாரும் தூண்டவில்லை. "தூண்டி விட்டது" என்பதற்கும் "ஆதரித்தது" என்பதற்கும் இடையில் இருக்கும் வித்தியாசத்தைக் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : தூண்டி விட்டவர்களைப் பற்றித்தான் அவர் சொல்லுகிறாரே தவிர, தூண்டாதவர்களைப் பற்றியல்ல.

SRI C. N. ANNADURAI : பொதுவாக, அரசியல் கட்சிகளைப் பற்றிப் பேசுவதால் தான்

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : தூண்டிவிட்ட அரசியல் கட்சிகளைப் பற்றி.

SRI A. MARIAPPAN : அங்கத்தினருக்கு உத்தரவு போடுவது தலைவரா அல்லது வேறு ஒரு அங்கத்தினரா?

MR. SPEAKER : சபாநாயகர் மூலமாகப் போடுகிறார் அந்தக் கேள்வியை.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : சபைத் தலைவர் அவர்களே, நான் இன்ன அரசியல் கட்சி என்று சொல்லவில்லை. பொதுப் பட்டயாகத்தான் அரசியல் கட்சிகள் என்று சொன்னால் அவர்கள் ஏன் தங்களைப் பற்றித்தான் சொல்லப்படுகிறது என்று எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்? நாம், மக்களுடைய பிரதி நிதிகளாக, மக்களுக்கு நன்மை செய்யக்கூடியவர்களாக இங்கே அமர்ந்து இருக்கிறோம். இன்று இந்த நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வை ஒழித்து, சோஷலிச சமுதாயத்தை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று பாடுபட்டு வருகிறோம். இன்று விலைவாசி உயர்ந்து கொண்டே போகப் போக சம்பளத்தை மேலும் மேலும் உயர்த்திக் கொண்டே போனால் விலைவாசியும் மேலும் மேலும் உயர்ந்து கொண்டேதான் இருக்கும். இந்த மாதிரி வேலை நிறுத்தங்கள் அரசாங்கத்துக்கு தொல்லை கொடுக்கக் கூடிய முறையிலே ஏற்பட்டுக்கொண்டே இருக்குமானால் நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சி பெரிதும் பாதிக்கப்படும். இந்த விலைவாசி உயர்வை இவர்களே சமாளிக்க முடியவில்லையானால் ஒரு நாளைக்கு பண்ணிரண்டு அணை ஒரு ரூபாய் கூலி பெறுகின்ற விவசாயிகளும், நெசவாளர்களும் எப்படிச் சமாளிப்பார்கள்? ஏழு லட்சம் நெசவாளர்களும் இந்த நாட்டின் பிரஜைகள் அல்லவா? இன்றைக்கு மில்கனிலே வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்கள் எட்டு மணி நேரம் வேலை செய்துவிட்டு ஒரு நாளைக்கு மூன்று ரூபாய் கூலி பெறுகிறார்கள். இவர்களெல்லாம் தங்களுக்குக் கூலி உயர்வு வேண்டுமென்று வேலை நிறுத்தம் செய்தால் அவர்களுடைய கூலியை உயர்த்தி விடுவதில் முதலாளிக்கு

[Sri M. R. Kandaswami Mudaliyar] [8th August 1960]

ஒன்றும் கஷ்டமில்லை. முதலாளி அந்தக்கூலி உயர்வைச் சரிக் கட்ட நூல் விலையை ஏற்றிவிடுகிறார். அதனால் நெசவாளிகள்தான் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இந்த மாதிரி ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் வேலை செய்து அதிகக் கூலி பெறுகிறவர்களைத் தூண்டிவிட்டு வேலை நிறுத்தம் செய்யத் தூண்டினால், அதிக நேரம், 16 மணி நேரம் உழைத்து ஒரு நாளைக்கு ஒரு ரூபாய் கூலி பெருகிற நெசவாளர்களையும், விவசாயிகளையும் அரசாங்கத்திற்கு எதிராகத் தூண்டிவிடுவது எங்களுக்குச் சலபமானதுதான். அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு இருப்பது போன்று எங்களுக்கும் இன்ஷூரன்ஸ் வசதி, சுகாதார வசதி, கூலி உயர்வு வேண்டுமென்று இவர்களைத் தூண்டிவிடுவதில் கஷ்டம் ஒன்றுமில்லை. ஆனால் அதன் விளைவு என்ன என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதனால்தான் அந்த நெசவாளர்களும், விவசாயிகளும் அரசாங்கத்துக்கு உள்ள சிரமங்களையெல்லாம் தங்களுடையதாக ஏற்றுக் கொண்டு இன்றைக்கு அரசாங்கத்தோடு ஒத்துழைத்து வருகிறார்கள். மத்திய அரசாங்க ஊழியர்கள் ஸ்ட்ரைக்கை அரசாங்கம் போலீஸ் படையை வைத்து அடக்கினார்கள் என்று கனம் மெம்பர்கள் பேசினார்கள். அரசாங்கம் பலாத்கார முறையிலே அடக்கினார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவ்வாறு நிச்சயமாக அடக்கித்தான் ஆகவேண்டும். அவ்வாறு அடக்கியது நல்லது என்று கூற விரும்புகிறேன். இந்த மாதிரி செய்யா விட்டால் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர் தலைவர்கள் எல்லாம் இந்த நாட்டில்.....

SRI P. S. CHINNADURAI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நானும் கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுடைய பேச்சைக் கவனித்துக் கொண்டே வருகிறேன். அவர் பேசும்போது அடிக்கடி என்னைச் சுட்டிக் காட்டியே, என்னை நோக்கியே பேசுகிறாரோ என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : இந்தச் சபையில் சபாநாயகரைப் பார்த்துத்தான் பேசவேண்டும். கனம் அங்கத்தினருக்கும் பொதுக்கூட்டத்தில் பேசிப் பழக்கம்போல் தெரிகிறது.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : கனம் மெம்பரைப் பார்த்துப் பேசினாலும் பேசக்கூடிய விஷயங்களைச் சபாநாயகர் மூலமாகத்தான் எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். “கோழி திருடியவனுக்குக் கொண்டையில் மயிரிருக்கும்” என்று சொன்னவுடன் கோழி திருடியவன் தன் குடுமியைத் தடவிக்கொண்டாலும். அது போல் நான் பொதுவாகப் பேசினாலும் எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் “என்னைக் குறித்துப் பேசுகிறீர்களே” என்று கேட்கிறார்கள். இந்த மாதிரித் தவறான பாதையில் நீங்கள் போகாமல் நாட்டின் நலன்களில் அக்கறை காட்டவேண்டுமென்ற முறையிலேதான் இதைப் பற்றிக் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் தம்முடைய உரையின் முதல் பகுதியிலேயே குறிப்பிட்டிருக்கிறார் என்று கூற விரும்புகிறேன். இப்பொழுது மூன்றாவது திட்டத்திலே நம்முடைய தேசத்திலுள்ள பல பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கக்கூடிய வகையிலே தொழிற்சாலைகளுக்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள்.

8th August 1960] [Sri M. R. Kandaswami Mudaliyar]

அதை வரவேற்கிறேன். சேலத்திலே இரும்புத் தொழிற்சாலை, அலுமினியத் தொழிற்சாலை, காகிதத் தொழிற்சாலை, தூப்பு ஆலை, சர்க்கரை ஆலை முதலியவைகளை ஏற்படுத்தப் போவதற்காகப் பெருமிதம் கொள்ளுகிறேன். அதற்காக கவர்னர் பெருமானுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI P. U. SHANMUGAM : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் உரையின்மீது எனது கருத்தினைத் தெரிவிக்கின்ற இந்த வாய்ப்பின்போது நான் எடுத்து விவாதிக்கத் துவக்கக்கூடிய பிரச்சினை—இந்த மன்றத்தில் முன்பு ஒரு நாள் நிதி அமைச்சரைப் பார்த்து, மிக வேண்டிக் கேட்டுக்கொண்ட தற்குப் பதில் சொல்லும்போது சொன்னார்கள்—‘நீங்கள் கேட்ட தற்காக இந்த நாட்டுக்குத் தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்க வில்லை; நீங்கள் கேட்பதை கொஞ்ச நாட்களாவது நிறுத்தி வைத்துக்கொள்ளுங்கள்; நான் வைக்கிறேன்’ என்று அப்பொழுது பெருந்தன்மையோடு சொன்னார். ஓரண்டுக் காலம் பொறுக் திருந்து பார்த்தோம். அப்பொழுதாவது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தமது வாக்கைக் காப்பாற்றுகிற வகையிலே இந்த நாட்டுக்கு அந்தப் பெயரை வைப்பார் என்று எதிர்பார்த்தேன். அதற்கு மாறாக, ஒரு அங்கத்தினர் பேசும்போது, ‘தமிழகம், தமிழகம், தமிழகம்’, என்று சொல்லி நா மணக்கச் சொன்னாரே தவிர, இந்த நாட்டுக்கு அந்த நல்ல பெயர் இடப்படவில்லை; எங்கோ நீலகிரியில் இருக்கும் வீட்டுக்கு இட்டிருக்கிறார்கள் என்று வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொண்டு என்று உரையைத் துவக்கு கின்றேன்.

மொழியைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தனது வாதத் திறமையைக் காட்டி, ‘இந்தியக் குடியரசின் தலைவருடைய உத்தரவில் பண்டித நேருவினுடைய வாக்குறுதி இருக்கிறது’ என்று சொன்னார்கள். பண்டித நேருவின் வாக்குறுதி இந்தியக் குடியரசுத் தலைவரின் உத்தரவில் இருக்கிறதா, இல்லையா என்று இறங்கி விவாதிப்பதைவிட, இத்தகைய பெருந்தன்மை வாய்ந்த பெருந் தலைவர்கள் சொல்லு கிறார்களே என்ற காரணத்திற்காக, ‘இருக்கிறது’ என்றே ஒத்துக்கொள்வோம். ஆனால், அப்படியிருக்கும் உத்தரவாதத்தை உடைத்தெறியும் வகையில் சென்னை அரசியலார் நடக்கிறார்கள் என்று வருத்தத்தோடு என்னால் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது.

சென்னை அரசியலார் போலீஸ் இலாகாவில் ‘இடது பக்கம் திரும்பு’, ‘வலது பக்கம் திரும்பு’, என்று சொல்வதற்கும்கூட இந்தி வார்த்தைகளை உபயோகிக்கும் நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. இந்த நிலையில் எங்கே அந்த உத்தரவாதத்தைக் காப்பாற்றப் போகிறார்கள் என்ற ஐயம் என் போன்றவர்களுக்கு நிச்சயம் எழத்தான் செய்கிறது.

பாடசாலையில் சென்ற ஆண்டும் இந்த ஆண்டும் கட்டாயமாக இந்தியைப்—பிராந்திய மொழியானத் தமிழ் அல்லாத இன்னொரு மொழியைப்—படித்துத் தேர்ச்சி பெற்றால்தான் வெற்றி

[Sri P. U. Shanmugam] [8th August 1960]

பெற்றவர்கள் ஆவார்கள் என்ற நிபந்தனையை ஏற்படுத்தியிருக்கும் போது, அந்த உத்தரவாதம் எங்கே நிலைக்கிறது என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர், “இந்தியை 1965-ம் ஆண்டுக்குள் கற்றுக்கொண்டு, 1965-க்குப் பிறகு இந்தியை நாட்டின் அரசியல் மொழியாக ஆக்கவேண்டும்; எதற்காக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தாரிடம் போய் நீங்கள் ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ளுகிறீர்கள்?”, என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களோடு ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ளுவதற்குப் பெருமை கொள்ளவில்லை. அவ்வளவு அவசரப்பட்டு இந்தியைப் புகுத்தியாகவேண்டுமென்று துடித்துக்கின்ற அந்த முது கிழவரின் வாதத்தைப் பார்த்துத்தான், தங்கள் மூலம் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். பீகார் மாநிலத்தில், இந்தியை ஜூலை 1-ந்தேதி முதற்கொண்டு எல்லாத் துறைகளிலும் கையாளவேண்டும் என்று அந்த அரசாங்கம் உத்தரவு பிறப்பித்த பதினைந்து நாட்களுக்கெல்லாம் பல இலாகாக்களில் அந்த உத்தரவு வாபஸ் பெறப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பத்திரிகையிலே அந்த முது கிழவர் படித்திருப்பார் என்று நம்புகிறேன். அப்படி, பிறந்த இடத்திலேயே, இந்தியைக் கொண்டுவந்து அரசியல் மொழியாக ஆக்க முடியவில்லை என்றால், இந்திய உபகண்டத்தில் இந்தியைக் கற்றறியாத மாநிலங்களில் எப்படிக் கொண்டுவந்து அரசியல் மொழியாகத் திணிக்கப்படுகிறது என்று நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

நான் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தங்கள் மூலம் தெரிவித்துக்கொள்வேன்—தமிழ் மீது எங்களுக்கு இருக்கும் பற்றைவிட, பாசத்தைவிட தங்களுக்குத்தான் அதிகம் இருக்கிறது என்று அடிக்கடி பேசிக் கொள்ளுகிற அவரை நான் கேட்டுக்கொள்ளுவேன்—தமிழ் நாட்டின் மானத்தைக் காப்பாற்றும் வகையிலாவது இந்தியை அரசாங்க மொழியாகத் திணிக்க முயற்சி செய்யாதீர்கள் என்று போடப்பட்டிருக்கும் உத்தரவைக் கட்டாயம் திருப்பிப் பெற்றாக வேண்டுமென்ற உத்தரவாதத்தை தயவு செய்து அமைச்சர் அவர்கள் பெற முயற்சிக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் இந்தியக் குடியரசின் தலைவர் உத்தரவில் பண்டித நேருவின் வாக்கு இருக்கிறது என்று நாம் நம்புவது சாத்தியமாகும். பண்டித நேருவின் வாக்குறுதியை நம்புங்கள், நம்புங்கள் என்று சொல்லும் அரசியலார், உண்மையிலேயே வாக்குறுதிக்கு மதிப்பு வைக்கிறவர்களானால், உள்ளபடியே தாங்கள் பின்பற்றி வழி நடக்க வேண்டுமென்று தங்கள் மூலம் நிதி அமைச்சரை மிக மிகப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த உரையில் மற்றொன்று சிறப்பாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. நெய்வேலி நிலக்கரியைப் பற்றியும், சேலத்து இரும்பைப் பற்றியும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பொறுப்புள்ள பாராளுமன்ற உறுப்பினரைக் குறித்து மற்றொரு உறுப்பினர் இந்த மன்றத்தில் கேலி செய்து பேசியதும், அந்தக் கேலிக்கு ஒப்ப உத்தரவு பிறப்பிக்கும் வகையில் இந்த மாநில மந்திரி ஒருவர் பேசிய பேச்சு தங்களுக்கு நினைவு இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ‘சேலத்து

8th August 1960] [Sri P. U. Shanmugam]

இரும்பு கவைக்கு உதவாது; கெட்டியானது அல்ல' என்று சொல்லி, பாராளுமன்ற உறுப்பினர் சொன்னதை எள்ளி நகையாடித் தூக்கி எறிந்துவிட்ட பிரச்சினையை மீண்டும் கொண்டுவருகிறோம் என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதை உன்னிப் பார்க்கும்போது, இது கண்துடைப்போ என்று ஐயுறுகிறேன். காரணம், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட நகல் எல்லோர் கையிலும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே சேலத்து இரும்பு பற்றி சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் நிச்சயமாகக் கிடையாது. சேலம் இரும்பைப்பற்றி ஒரு வார்த்தையும் இல்லாத போது, இனி சேர்க்க முயற்சிக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இதற்கு நாங்கள் எந்தவித ஆதரவும் தரத் தயாராயிருக்கிறோம். கட்டாயம் சேர்க்க வேண்டுமென்று நிதி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : படித்துப் பாருங்கள்.

SRI P. U. SHANMUGAM : இப்பொழுது தரப்பட்டிருக்கும் அறிக்கையில் இருக்கிறது என்று சூசகமாகச் சொல்கிறார்கள். இருந்திருந்தால் தலைவனாங்கி ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராயிருக்கிறேன். சேலத்தில் இரும்பு உருக்குவதுபற்றி நிதி அமைச்சர் அவர்கள் முன்பு ஒரு முறை சொன்னார்கள். நெய்வேலி நிலக்கரியைக் கொண்டு உருக்க முடியுமா என்று ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்த பிறகுதான் முடிவு காணவேண்டுமென்று சென்ற சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரில் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள் அப்பொழுது, 'நெய்வேலி நிலக்கரி எப்பொழுது கிடைக்கும்?' என்ற ஒரு கிளைக் கேள்வி கேட்டபோது, "1965-இல்தான் சாத்தியம் ஆகும்; இப்பொழுது சாத்தியம் இல்லை" என்று சொன்னார்கள். அதைப் பார்க்கும்போது . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : 1961-இல் என்றேன்.

SRI P. U. SHANMUGAM : 1961-இல் என்று சொல்கிறார். 1961-இல் நெய்வேலி நிலக்கரியைக்கொண்டு சேலத்து இரும்பை உருக்க முடியுமா என்று ஆராய்ச்சி செய்துபார்த்து, அதன் பிறகு, சேலத்தில் இரும்பு உருக்குத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த முடியுமா என்று தீர்மானிக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் விந்தையாக இருக்கிறது. சேலத்து இரும்பை உருக்கி இருக்கிறார்கள் என்பதற்கு நல்ல ஆதாரங்கள் பல பொதுக்கூட்டங்களிலும், இந்த மாமன்றத்திலும்கூட எடுத்துச் சொல்லியாகி விட்டது. சேலத்தில் இரும்பு உருக்குத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்றதற்கு அவர்கள் மனம் உருகும் வண்ணம் எடுத்துச் சொல்லியும், அவர்கள் ஏனோ தங்கள் மனதை இரும்பாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. சேலத்தில் இரும்பை எடுப்பதில் இந்த அரசியலார் முழுக்கவளம் செலுத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கவர்னர் உரையில் நான் படித்த ஒரு வாசகம் உள்ளபடியே உள்ளத்தைக் கவர்ந்ததாகும். ஒரே ஒரு உண்மையைப் பட்டவர்த்தனமாகக் காண்கிறேன். முன்பு ஒரு முறை கவர்னர் உரையைப்பற்றிச் சொல்லும்போது—நிதி அமைச்சர் சொல்லியதாக

[Sri P. U. Shanmugam] [8th August 1960]

நினைவு இருக்கிறது, 'கவர்னர் உரையை தாங்கள்தான் தயாரித்துக் கொடுக்கிறோம்'; எனவே எங்கள் கருத்துத்தான்' என்று சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்துப்படிப் பார்த்தால், பச்சை உண்மையை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்காக நிதி அமைச்சருக்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். "நாட்டு மக்களின் ஒற்றுமையை முன்னிட்டாவது தொழில்களைப் பரவலாக அமைக்கவேண்டும் என்ற கொள்கையை விவேகமாகவும் பரிவுடனும் அமுலுக்குக் கொண்டுவருவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்" என்ற வாசகத்தைக் கவர்னர் உரையிலே காண்கிறேன். 'நாட்டு மக்களின் ஒற்றுமையைச் சீர்குலைக்கும் வகையிலே தென்னாடு சதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது' என்பதைத் தான் வேறு வார்த்தையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். தென்னாடு வஞ்சிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கு இதைவிட நல்ல ஆதாரம் வேறு எதைக் காட்ட முடியும்? தென்னாட்டைப் பிடித்திருக்கும் வறுமையையும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தையும் வேறு எந்த வகையில் போக்க முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது புரியவில்லை.

விலைவாசி ஏற்றத்தைக் கண்டு வருத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். எப்பொழுது விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு இந்த அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப் போகிறது? 'விலைவாசிகள் ஏற்றத்தைக் குறித்து வருந்துகிறேன்' 'கண்டுகடாகக் காண்கிறேன்', 'கவனித்து வருகிறேன்' என்று சொல்லிவிட்டால் விலைவாசி குறைந்துவிடுமா? விலைவாசி ஏற்றத்தால் பாதிக்கப்படுகிற ஏழைகளுக்கு நன்மை ஏற்படுமா? பலன் ஏற்படுமா என்று தங்கள் மூலமாக இந்த அரசியலாசைக் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். எப்படி விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்தப் போகின்றார்கள்? விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்துகிறோம் என்று சொல்கிற இந்த சர்க்காரின் நாணயத்தில் நம்பிக்கை குறைந்திருக்கிறது மக்களுக்கு. இப்பொழுது சமீபத்தில் நடைபெறுகின்ற கள்ள நோட்டுச் சம்பவங்களைச் சேர்த்தே சொல்கிறேன். நல்ல நோட்டு எது, கள்ள நோட்டு எது என்று புரிந்துகொள்ள முடியாத அளவு நாட்டிலே பீதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பரிதாபமான நிலைமைக்கு என்ன காரணம்?

பல அங்கத்தினர்கள், தூத்துக்குடி துறைமுகத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். தூத்துக்குடித் துறைமுகத்தைப்பற்றி விவாதிக்காத திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர் கிடையாது. பெருவாரியான காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களும் இதை வலியுறுத்திப் பேசியிருக்கிறார்கள். தூத்துக்குடியில் நடைபெற்ற இடைத்தேர்தலின்போதும், ஒவ்வொரு தேர்தலின் போதும், அங்கு சென்று வந்த மாநில அமைச்சர்களும், மத்திய அரசாங்க அமைச்சர்களும் உறுதி கொடுக்கும் வகையிலே பேசியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்க அமைச்சர் டாக்டர் சுப்பராயன் முதற்கொண்டு, தேர்தலுக்காகப் பேசிய அத்தனை அமைச்சர்களும் அங்கு பேசும்போது உறுதி சொன்னார்கள். அப்பொழுது மட்டும் சொல்வானேன்? சமீபத்தில் சென்று வந்த முதல்

8th August 1960] [Sri P. U. Shanmugam]

அமைச்சர் காமராஜர் தூத்துக்குடியில் பேசும்போது, 'தூத்துக்குடி துறைமுகத்தைப்பற்றி நிச்சயமாக உறுதியாக எடுத்துக் கொள்ளுவோம்' என்று சொல்லி வந்தார்கள். ஆனால், சென்னை திரும்புவதற்குள்ளாக பத்திரிகைச் செய்தியைப் படிக்கும்போது வயிற்றெரிச்சலாக இருக்கிறது. 'தூத்துக்குடித் துறைமுகத்தை விரிவுப்படுத்த முடியாது; பண வருவாயைப் பொறுத்திருக்கிறது, என்று சொல்லப்படுகிறது. இன்னொரு இடத்தில், 'பண வருவாய் விலைவாசி ஏற்றத்தைப் பொறுத்திருக்கிறது; விலைவாசி குறைந்தால் பணம் வரும்' என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்படி ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பு இல்லாமல் சொல்லிக்கொண்டு போவதால் பொதுமக்களிடையே குழப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

தூத்துக்குடி துறைமுகத்தைப் பற்றி சர்க்காரின் திட்டவட்டமான கொள்கை என்ன? இந்த மாநிலத்து முதலமைச்சர் பேசும் பொழுது தூத்துக்குடி துறைமுகத்தை எடுத்துக்கொண்டு விரிவுபடுத்தப் போகிறோம் என்று சொல்கிறார். அவர் பேசி வெளிவருவதற்குள்ளாக மாநில முதலமைச்சரை அவமானம் பண்ணுகிற வகையிலே மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து ஒரு அறிக்கை வெளியே அனுப்பப்படுகிறது என்று சொன்னால், உண்மையிலேயே நான் அது பற்றி வெட்கப்படுகிறேன். மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் செல்வாக்கு பெற்றிருக்கிற அரசு என்று சொல்லக்கூடிய சென்னை அரசியலாராலேயே இதை சாதிக்க முடியவில்லை என்றால், வேறு யாரால் சாதிக்க முடியும்?

1-00
p.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: விஷயத்தை இன்னும் கொஞ்சம் தெரிந்து கொண்டு பேசவேண்டும். மத்திய அரசாங்கம் தூத்துக்குடி, மங்கலூர் ஆகிய துறைமுகங்களை விரிபடுத்துவதற்காக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று பிளானிங் கமிஷனுக்கு எழுதி அனுப்பியிருக்கிறார்கள். பிளானிங் கமிஷன் இரண்டையும் எடுத்துக்கொள்ளுவதற்கு போதுமான பணம் இல்லை, என்ன செய்கிறது என்று திருப்பி அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆகையினாலே இது பற்றி இன்னும் ஒரு முடிவு எடுக்கப்படவில்லை. ஆனாலும் இதுபற்றி விரிவாகப் பேசுவதை நான் வரவேற்கிறேன்.

SRI P. U. SHANMUGAM: மத்திய அரசாங்கத்திடம் திட்டக் குழு பணம் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார்களாம். இங்கு போடுவதற்குத் தான் பணம் இல்லாமல் போய்விட்டதா? பம்பாயில் கண்ட்லா துறைமுகத்திற்கு எப்படி பணம் கிடைத்தது? இல்லாத ஒரு துறைமுகத்திற்கு துணிந்து பணத்தை செலவழித்து, பணம் பாழாகிறது. மேற்கொண்டு பணம் செலவழித்தால் தான் அதி விரிந்து பலன் கிடைக்கும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. கண்ட்லா துறைமுகத்திற்கு பணம் கிடைக்கும்பொழுது தூத்துக்குடி துறைமுகத்திற்குத் தான் பணம் இல்லாமல் போய்விட்டதா? அங்கு பணத்தைப் போட்டால் பாழாகிறது. அப்படியிருக்கும் பொழுது பலன் அடைவதற்கு ஏன் இங்கு பணம் போடக்கூடாது என்று அவர்களை சர்க்கார் ஏன் கேட்கக்கூடாது? கண்ட்லா துறைமுகத்திற்கு பணம் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கும்பொழுது தூத்துக்குடி துறைமுகத்திற்கு பணம் செலவழிப்பதற்கு ஏன்

[Sri P. U. Shanmugam] [8th August 1960]

தயங்கவேண்டும் என்று ஏன் இந்த சர்க்கார் கேட்கக்கூடாது. இந்த சர்க்கார் கேட்காத காரணத்தினால்தான், பணம் இல்லை என்று அவர்கள் சொல்லும்பொழுது பேசாமல் வாய்மூடி மௌனியாக இருந்து, மத்திய சர்க்காருக்கு நல்ல பிள்ளையாக இருக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இந்த சர்க்கார் இருக்கிற காரணத்தினால்தான், எதைச் சொன்னாலும் அவர்கள் கேட்டுக் கொள்ளுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை அவர்களுக்கு பிறந்திருக்கிறது. அதனால்தான் நாம் சொல்லுவது அத்தனையும் புறக்கணிக்கிறார்கள். தூத்துக்குடி துறைமுகம் சம்பந்தமாகச் சந்தேகத்தைக் கிளப்பி அது வலியுமாக ஒரு முற்றுப் புள்ளியும் வைக்கப்பட்டுவிட்டது.

தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டத்தோடு இணைக்கப்பட்ட சேது சமுத்திரத் திட்டத்தைப்பற்றி திரு. கருணாநிதி அவர்கள் இந்த மாமன்றத்தில் விவாதித்திருக்கிறார். புள்ளிவிவரங்களோடு அழகாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் முன்றாவது ஐந்தாவது திட்டத்தைப்பற்றி கருத்துக்களை சொல்லுங்கள் என்று கூறியிருக்கிறார். ஆனால், அம்மாதிரி கருத்துக்களைச் சொல்லி என்ன பயன்? அவர்கள் அவைகளை எடுத்துக்கொள்ளப் போகிறார்களா?

மற்றொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மொழியைப் பற்றி எடுத்துக்காட்டும்பொழுது, அடிப்படை ஒற்றுமை எப்போதும் காப்பாற்றப்படுமென்று எதிர்பார்ப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த ஒற்றுமை நிலைக்குமா? நிலைக்கின்ற வகையிலே சென்னை அரசியலார் நடந்துக்கொள்ளுவார்களா என்பதை தங்கள் மூலம் சென்னை அரசியலாரை கேட்டுக்கொண்டு, கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் இவ்வளவு குறைகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லிக்கொண்டு, முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

SRI P. S. K. LAKSHMIPATHI RAJ :

தலைவரவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையை வரவேற்று, எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல முற்படுகிறேன். கவர்னர் அவர்களுடைய கருத்துக்களை ஆதரித்தும், எதிர்த்தும் பல அங்கத்தினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கூறிய பலவற்றையும் அதிகப்படுத்தியும், குறைத்தும் கூட பேசியிருக்கிறார்கள். எனக்கு முன்பு பேசிய ஒரு சிலர் தமிழகத்திலே உள்ள ஆர்வத்தை எடுத்துக்காட்டி தாங்கள் தமிழகக் பிறந்தவர்கள் என்னல்லாம் பேசியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் தங்களுடைய கட்சியின் பெயரை முதலில் மாற்றிக் கொள்ள முன்வராமல், அடுத்தவர்களை குறை கூறுவது வேடிக்கையாக இருக்கிறது.

மத்திய அரசாங்கத்தைப்பற்றிப் பேசவேண்டிய வார்த்தைகளை இங்கு பல பேர்கள் திரும்பத் திரும்பப் பேசியிருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்கள் சம்பத்தில் அனுஷ்டித்த வேலை நிறுத்தத்தைப் பற்றித் தான் அவர்கள் இங்கு விவாதித்திருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி இங்கு பேசி இருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. தொழிற்

8th August 1960] [Sri P. S. K. Lakshminpathi Raj]

சங்கத்தில் நானும் ஒரு சில ஊழியம் புரிந்திருக்கிற காரணத்தினால் அது பற்றி சில விஷயங்களைக் கூற பிரியப்படுகிறேன். ஏதோ ஒரு கதை சொல்லுவார்கள். அண்ணன், தம்பி ஒரு ஆற்றங்கரையில் நின்று கொண்டு, ஆற்று வெள்ளத்தில் மிதந்து வரும் ஒரு கறுப்பு சாமானை நீந்திச் சென்று எடுத்துவர அண்ணன், தம்பிக்கு கட்டளையிட்டான். தம்பி நீந்திச் சென்று அந்தக் கறுப்பு கம்பளியை எடுக்கும்பொழுது, கம்பளி அவனைப் பிடித்துக்கொண்டு விடுகிறது. அப்பொழுது ஆற்றங்கரையில் நிற்கும் அண்ணன் தம்பியைக் கூலி அழைக்கிறான். நான் கம்பளியை விட்டுவிட்டேன், அது என்னை விடமாட்டேன் என்கிறது என்று தம்பி சொல்லியது போல, பி.சோ. கட்சிக் காரர்கள் ஆரம்பித்த வேலை நிறுத்தத்தை கம்யூனிஸ்டுகள் கையாள ஆரம்பித்தார்கள். இதன் காரணமாக ஏற்பட்ட நிலைமையை பிரஜா சோஷலிஸ்ட் கட்சிக்காரர்கள் நன்றாக உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். இந்த ஸ்ட்ரைக் ஏற்பட்ட பொழுது பொது மக்கள் மத்தியிலே ஒரு நல்லவித உணர்ச்சி ஏற்பட்டது. நல்ல நிலைமையிலேயே இருக்கிறவர்கள்கூட மீண்டும் சர்க்காரிடம் பேராடிக்கொண்டிருப்பதை மற்றவர்கள் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிற நிலைமை மாறி, அதை எதிர்த்து நிற்கின்ற ஒரு நிலையைத்தான் இந்த ஸ்ட்ரைக் முடிவு எடுத்துக் காட்டுகிறது. இந்த ஸ்ட்ரைக்கை அரசாங்கம் சட்டப்படி தடை செய்யாவிட்டால் மக்களே எழுந்து திரண்டு அதை ஒழித்துக் கட்டியிருக்கும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கும். சர்க்கார் ஒரு அவசர சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து இந்த வேலை நிறுத்தத்தை நடுத்தது பற்றி நான் அவர்களை பாராட்டுகிறேன். கிராமங்களிலே பயிரிடுகின்ற விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு போதிய வருமானம் கிடையாது. அவர்கள் கட்டியிருக்கிற கௌபினத்தைத் தவிர அவர்களுக்கு வேறு கதியில்லை. அவர்கள் வாடி வதங்கி, ஒட்டிய வயிற்றோடு திரிகிறார்கள். தலையை சீவிக்கொள்ள எண்ணெய் வாங்கக்கூட அவர்களிடம் துட்டு இல்லை. படுப்பதற்குப் பாய் கிடையாது. இம்மாதிரி அவல நிலைமையில் இருக்கும் பல கோடிக்கணக்கான விவசாயத் தொழிலாளிகள் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்பொழுது, தங்களுக்கு மேலும் மேலும் வசதி வேண்டும் என்று கோருவது சரியல்ல. அம்மாதிரி கோருகிறவர்கள் தரப்பில் அரசாங்கம் இருந்தால் ஜனங்களே அந்த அரசாங்கத்தைத் தூக்கி எறிந்து இருப்பார்கள். நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய நிலைமையைப் புரிந்துகொண்டு சில தொழிற் சங்கங்கள் நடந்துகொண்டிருந்தால் இந்த அவல நிலைமை ஏற்பட்டிருக்காது. ஸ்ட்ரைக்குக் காரணம் அவர்கள் அல்ல என்று நான் ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். சில தலைவர்கள் தங்களுடைய ஜப்பர்தஸ்துக்காக, தொழிலாளர்கள் மீது தங்களுக்குள்ள அதிக கத்தை வெளி உலகத்திற்குக் காட்டுவதற்காக, பலப் பரிச்சை செய்வதற்காக இந்த ஸ்ட்ரைக் நடந்ததே தவிர, மத்திய சர்க்காருடைய சிப்பந்திகள் தங்களுடைய குடும்பச் செலவுக்குப் பணம் போதாது என்ற காரணத்திற்காக இந்த ஸ்ட்ரைக் நடத்தவில்லை என்பதை ரூபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். தங்கள் சுய நலத்தை மட்டும் கருதக்கூடாது. நாட்டில் உள்ள மற்ற தொழிலாளர்களுடைய வாழ்க்கையை பற்றி கொஞ்சம் சிந்தித்துப்

[Sri P. S. K. Lakshmipathi Raj] [8th August 1960]

பார்க்க வேண்டும். இந்த நிலையினால் எதிர்காலத்தில் வரக்கூடிய பலன்களை தொழிலாளர்கள் நன்கு புரிந்துகொள்ளுவதற்கு இந்த ஸ்ட்டைக் முடிவு ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். அரசாங்கத்தில் வேலை செய்பவர்களுக்கு, அதுவும் முக்கியமாக அத்தியாவசியமான சர்வீசில் வேலை செய்பவர்களுக்கு இதுபோன்று தொழிற் சங்க உரிமைகள் அளிக்கப்பட்டால் என்ன நிலைமை ஆவது என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இந்த நிலைமால் தான் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு கண் திறக்கப்பட்டிருக்கிறது. முக்கியமாக உள்ள சர்வீஸ்களில் ஸ்ட்டைக் செய்யும் உரிமையை ரத்து செய்தால் அதை நாடு வரவேற்கும். இன்று நாட்டிலுள்ள நிலைமையில் அவர்களுக்கு தொழிற்சங்க உரிமைகள் கொடுக்கப்படக்கூடாது. அவர்கள் வேறு தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யும் ஊழியர்களைப் போல் அல்ல. தந்தி, தபால், ரயில்வே நிலையங்களில் ஸ்ட்டைக் செய்வதன் காரணமாக அரசாங்கத்திற்கு பல கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இந்த நெருக்கடியை நல்ல முறையில் ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டு வந்த மத்திய சர்க்காரை, துணிகரமாக ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து ஒரு நல்ல முடிவை ஏற்படுத்தியதற்கு நான் மனமார பாராட்டுகிறேன்.

கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் மொழி விஷயத்தைப் பற்றி, விவசாயத்தைப் பற்றி, தொழில் வளர்ச்சியைப் பற்றி, குறிப்பாக நமது சென்னை ராஜ்யத்தில் நிலவுகிற நிலைமைகளையெல்லாம் பற்றி நல்ல முறையில் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த ராஜ்யத்திற்குள்ள ஒரு தனித் தன்மை மற்ற ராஜ்யங்களுக்கு இல்லை என்பதை நாம் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். ஒரு சிலர் இங்கு பேசுகிறபொழுது இந்த மாகாண சர்க்காருடைய திறமையைப் பற்றி கூட சந்தேகமாகப் பேசினார்கள். இந்தியாவில் உள்ள மாகாணங்களிலே சென்னை ராஜ்யம் முதன்மையாக இருக்கிறது என்பதைக் குறித்து நமக்கு மிக்க சந்தோஷமாக இருக்கிறது. ஆனால், எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு அது வேண்டா வெறுப்பாக இருக்கிறது. சென்னை ராஜ்யத்தில் எந்தத் துறையை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, எந்தத் துறையில் அது தாழ்ந்திருக்கிறது என்று அவர்கள் புள்ளிவிவரத்தோடு கணக்குப்போட்டு கூறுவார்களா என்று சவால் விடுகிறேன். கல்வித் துறையை எடுத்துக்கொண்டால், அவர்களுக்கு விவரம் தெரிந்திருந்தால் சொல்லட்டும். இந்தியாவிலேயே முதன்மையாக கல்வித் துறையில் மதிய உணவுத் திட்டத்தை புரட்சிகரமான அப்புதிய திட்டத்தை அமுல் செய்ததுபற்றி மத்திய சர்க்கார் அமைச்சர்கள் சிலர் கூட வெகுவாக பாராட்டியிருப்பதை சிலர் காதாலேயே கேட்டிருக்கலாம். அது மட்டுமல்ல. கல்வியை நல்ல அடிப்படையிலே அமைத்து, கிராமம் கிராமமாக தமிழகத்திலே பரவச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். தொழில் கொள்கையிலும், நம் ராஜ்யத்தில் தான், இந்தியாவிலேயே முன்மாதிரியாக செய்திருக்கிறார்கள். நீர்ப் பாசன இலாகாவிலும் சரி, ரோடு போக்குவரத்திலும் சரி,

8th August 1960] [Sri P. S. K. Lakshmiapathi Raj]

சென்னை ராஜ்யம் முன்னணியில் இருக்கிறது. சென்னையிலே ஓடும் ஆற்றின் மீதெல்லாம், அணைகள் கட்டியாகி விட்டது, எல்லா வற்றிலும் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் அபிவிருத்தி செய்திருக்கிறார்கள். இவ்வளவு செய்திருந்தும், இவற்றை மனதாரப் பாரட்ட முடிவதில்லை; மனம் வருவதில்லை. எதிர்க்கட்சி யானாலும், நியாயம், சம்மத்தைப் பார்த்துப் பேசவேண்டும். எப்படிப் பக்கத்திலே கொடுக்க வேண்டும் என்று எண்ணம். அதைத்தான் சபையிலே பார்க்கிறோம். சென்னை ராஜ்யம் முன்னணியில் இருக்கிறது என்று மத்திய சர்க்கார், பாராளுமன்ற அங்கத்தினர்கள், மந்திரிகள் சொல்கிறார்கள். இன்று நம் ராஜ்யத்திலே, கனம் காமராஜ், மற்ற மாகாண முதல் அமைச்சர்களுக்கு முன் மாதிரியாக இருக்கிறார்; கிராம மக்கள் மத்தியில் சென்று, அவர்கள் பணிகளை எடுத்துக் கூறி, நல்ல பல காரியங்களைச் செய்து வருகிறார். இந்த மாதிரி துணிச்சலான காரியங்கள் எந்த மாகாணத்திலும் செய்யப்படவில்லை. எம்.ஏ., பி.ஏ., படித்தவராக இல்லையென்று எண்ணமோ என்னவோ. படிக்காத மேதைக்கு மரியாதை கொடுக்கக் கூடாது என்று கருதுகிறார்களோ என்னவோ. இந்த மந்திரி சபை காலத்தில், இங்கே எந்த சண்டை பூசலும் கிடையாது. சமாதானமாக, சுட்டுப்பாடோடு, திட்டங்களை அமுலாக்கி வருகிறார்கள் என்பதை ரூபகத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்ததாக மொழிப் பிரச்சினை. இதிலே அவர்கள் பத்திரிகைகளிலே, உருவங்கள் போட்டு, யாரோ படையெடுத்து வருவதுபோலும், அந்தக் காலத்தில் திரண்டு வந்து அடையுங்கள் என்பது போல் கையைத் தூக்குவதும், உடனே அடிப்பது போலும், ஹிட்லர் ஸ்வஸ்திகாவையும் போட்டு, சொல்வதற்கே சங்கோசமாக இருக்கிறது. அம்மாதிரியெல்லாம் சித்தரிக்கிறார்கள். அங்கே ஒரு வெடி குண்டு வெடிப்பது போலும், உடனே சட்டசபை பிளப்பது போலும் போட்டிருந்தார்கள். இதையெல்லாம் அரசாங்கம் ஏன் கவனிக்கவில்லை? அரசாங்கத்திற்குக் காது செவிடாகி, பேசக்கூட சக்தியில்லை. இப்படியெல்லாம் பேச்சுக்கள் வருகின்றன. பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய காலத்தில், நாங்களும் எதிர்க் கட்சியில் இருந்திருக்கிறோம். ஆனால், இம்மாதிரியான அவல நிலையில் பேசியதாக ரூபகம் இல்லை. திராவிட நாடு ஏற்பட்டால், ஹிந்தியை அப்படிச் செய்து விடுவோம் இப்படிச் செய்து விடுவோம் என்கிறார்கள். இந்தியா விடுவாள் எந்த மாகாணமும் நீங்கள் சொல்லும் திராவிடத்திலேயும், உங்கள் தமிழகம் தவிர, யாரும் உங்களை ஆதரிக்க வில்லை. மலையாளி ஆதரிக்கவில்லை; கன்னடியன் ஆதரிக்கவில்லை; ஆந்திரன் உங்களை அலட்சியமாகத் தூக்கி எறிகிறான். மொழிப் பிரச்சினையில், நாங்கள் அப்படிச் செய்வோம், இப்படிச் செய்வோம் என்கிறீர்கள். உங்கள் பலம் உங்களுக்கே தெரியவில்லையென்ற வினோதமான எண்ணம் வருகிறது.

தமிழகத்திலே பார்ப்பது என்ன? ஜனாதிபதி ஏதோ புழுத்தவனு போலும், நேரு வாக்கை காற்றிலே பறக்க விடுவது போலும் பேசுகிறவர்களுக்கு, ஏன் இவ்வளவு பரிவு காட்டவேண்டும்

[Sri P. S. K. Lakshminpathi Raj]

[8th August 1960]

என்பது என்போன்ற ஊழியர்களுக்குத் தெரியவில்லை. அவர்களுக்குப் பரிவு காட்டி, விளக்கம் கூறி, ஏதோ தாஜா செய்வது போல் அவர்களுக்குப் பரிவு காட்டிச் செய்ய வேண்டியதில்லையென்பதுதான் என்போன்றவர்களின் எண்ணம். நாம் நல்ல திட்டங்களை எடுத்திருக்கிறோம். நல்ல முறையிலே செய்து வருகிறோம். மூடியிலே கனம் இல்லை, வழியிலே பயமும் இல்லை. இதற்கு ஒரு எல்லை கட்டவேண்டும் என்று அரசாங்கத்திற்குக் கூறிக்கொண்டு முடிக்கிறேன்.

SRI C. N. ANNADURAI: கனம் அங்கத்தினரவர்கள், இந்தியத் துணைக்கண்ட குடியரசுத் தலைவர் அறிக்கை கொடுத்திருப்பதால், அவர்களுடைய காரம் இறங்கிவிட்டது என்று நினைக்கிறார்களா?

MR. SPEAKER: “நீங்கள்”, “நீங்கள்” என்று சொன்னதில், என்னைப்பற்றி சொல்கிறார்களோ என்ற சந்தேகம் எனக்கு.

SRI P. S. ELLAPPAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் உரையைப்பற்றி, அதில் ரொம்ப அற்புதங்கள் இருக்கிறது என்றும், இதைப் போற்றவேண்டுமென்றும் அந்தப் பக்கம் இருக்கும் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். இந்தப் பக்கத்திலே ஒன்றையும் காணோம். இன்னிக்கு முதல் நாள் இப்பவே சட்டசபையிலே ஸீட்டுகள் எல்லாம் காலியாக இருக்கிறது. குறை நாளுக்கு என்ன கதியோ என்று சந்தேகமாக இருக்கிறது. இந்த நிலையிலே, நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால், கடைசியில் பேசுவான் இப்பவே பேசுகிறேன். உணவுப் பிரச்சினை பற்றி எல்லோரும் படி அரிசி ஆறு அணை என்று கூறினார்கள். (சுறுக்கீடு: ஒரு ரூபாய், அறு அணை.) ஆமாம், ஒரு ரூபாய், அறு அணை தான். அறு அணைக்கு வந்தால், நாமெல்லாம் இங்கிருக்க வேண்டாமே. திட்டங்களிலே கோடி, கோடியாகச் செலவழிக்கிறீர்கள். கஷ்டம் என்ன நிவர்த்தியாகி இருக்கிறது? யார் உமைக்கா பயிர் செய்கிறானோ, அவனுக்கு சுகம் இல்லாமல் இருக்கிறது. மந்திரியவர்கள் எங்கள் புறத்திலே சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தபோது, கஷ்டங்களைச் சொல்லிக் காட்டினோம். இரண்டு வருஷம், மூன்று வருஷம் புறம்போக்கு நிலத்தைப் பயிர் செய்கிறான். பிற்பாடு ‘அப்புறப்போ’ என்கிறார்கள். எரிக்கரை உடைந்து போச்சு, அது, இது என்று தகராறு செய்கிறார்கள். 1945-க்கு முந்தி ஏரி உடைந்தது. இப்பத்தான் ஏரியிலேயே தண்ணி இல்லையே, கரை உடையாது ஏது? அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள்தான் நம்மிடம் இருக்கிறார்கள். 5-க்கு 15 ரூபாய் அபராதம் போட்டு விடுகிறார்கள். எங்கள் தொகுதியில் 500 கிராமம், அங்கு 85 மாடு கொடுப்பதாக வெல்பேர் ஆபீசர் பிரசாரம் செய்தார்கள். மாடும் வேண்டாம், ஒண்ணும் வேண்டாம். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் கண்ணுக்கு எட்டிய தூரம் காணுகின்ற பயிரிடக்கூடிய நிலங்கள் தரிசாக இருக்கிறது. அது எவருடைய நிலமாக இருந்தாலும், உடனே அவைகளை ட்ராப்டர் போட்டு, உழுது, விவசாயிகளுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கவேண்டும். இருக்கும் புறம்போக்கை, தலா ஒரு ஏக்கர், அரை ஏக்கர் என்று

8th August 1960] [Sri P. S. Ellappan]

எடுத்து உழுது பயிர் செய், பின்னால் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னால் போதும். அப்படிச் செய்தால், இந்தப் பஞ்சமும் இருக்காது, கஷ்டமும் இருக்காது. டிராக்டர் போட்டு, உழுது, தலா இவ்வளவு என்று கொடுத்து, ஆறில் ஒண்ணே, நாலில் ஒண்ணே, உங்கள் சட்டப்படி செய்து, அபிவிருத்தி பண்ணுங்கள். அப்பத்தான் விவசாயம் பெருகும். அப்படி ஏதாவது செய்து நிரந்தரமாக ஏதாவது செய்யுங்கள். உச்ச வரம்புதான் உச்சவரம்பாகி விட்டாப்போல் இருக்கிறது. அது தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி பின்னால் எடுத்துப் பேசுகிறேன். சட்டம் செல்லுபடியாகும், ஆகாது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதைத்தான் நாங்கள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இன்னும் எத்தனையோ காரியங்களை இந்தச் சபையில் செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதையெல்லாம் செய்யவேண்டும் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அப்பொழுது மற்றவைகளைப்பற்றி பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI K. R. NALLASIVAM : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைக்கு

SRI P. S. K. LAKSHMIPATHI RAJ : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். கனம் அங்கத்தினர் எல்லப்பன் அவர்கள் பேசும்போது இந்தச் சட்டசபையில் என்னென்னமோ பண்ணப்போவதாகச் சொன்னாரே அது சரியா என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : என்ன பண்ணப்போகிறேன் என்று சொல்வதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை. கனம் அங்கத்தினர் நல்ல சிவம் பேசலாம்.

SRI K. R. NALLASIVAM : இந்தச் சட்டமன்றத்தின் முன்னால் பல விஷயங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளில் விலை வாசிப் பிரச்சனைக்கு ரொம்பவும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம், விவசாயிகள், பொது மக்கள், தொழிலாளர்கள், எல்லோரும் அதனால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதுதான். அதன் காரணமாகத்தான் ராஜ்ய சர்க்கார் ஊழியர்களும், மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களும் தங்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்தவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அத்துடன் கிராக்கிப் படியையும் சம்பளத்துடன் சேர்க்கவேண்டும் என்றும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் இதையே தான் கவர்னர் அவர்களும் தன்னுடைய உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இந்த விலைவாசி உயர்வைத் தடுக்க சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இப்படி விலைவாசி உயர்வுக்குக் காரணம் பல உண்டு. நாட்டில் தேவைக்குத் தக்க பண்டம் உற்பத்தியாகவில்லை. அத்துடன் சர்க்காருடைய பற்றாக்குறை பட்ஜெட் வேறு. அவர்கள் அடிக்கடி நோட்டு அடிக்கும் கொள்கைகூட ஓரளவு இதற்குக் காரணமாக இருக்கிறது. இப்படி அவர்கள் அடிக்கடி நோட்டுகள் அச்சடிக்கும் காரணமாக கள்ள

[Sri K. R. Nallasivam] [8th August 1960]

நோட்டு அச்சடிக்கும் முயற்சிகள் பல நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதனால் விலைவாசிகள் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. இப்படி அச்சடிக்கக்கூடிய தொகை அதிகப்படியாக ஜனங்கரிடத்தில் போவதால் விலைவாசிகள் அதிகரிக்கிறது. இது ஒரு காரணமும், பற்றுக்குறை பட்ஜெட் ஒரு காரணமாக இருக்கிறது. கடந்த நான்கு வருஷ காலமாக நானும் சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். கள்ள நோட்டுகள் அதிகமாக அச்சடிக்கப்பட்டு புழக்கத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்று. அது இப்பொழுது தேசம் பூராவும் இருக்கிறது. இப்பொழுது குறிப்பாக நமது மாகாணத்தில் பெரிய அளவில் நடைபெற்று வருகிறது. இதற்குக் காரணம் சர்க்கார் நோட்டு அச்சடிக்கும் கொள்கையின் காரணம் தான். கடந்த பத்து வருஷகாலமாக இந்நாடு சுதந்திரம் அடைந்தது முதற்கொண்டு இப்படி கள்ள நோட்டு அச்சடிக்கக்கூடியது அதிகரித்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறது. அதை அப்பொழுது தடை செய்யாமல் இருந்துவிட்டார்கள். ஆனால் இப்பொழுது தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். இப்படி அதிகப்படியான நோட்டுகள் புழக்கத்தில் இருப்பதால் விலைவாசிகள் அதிகாரித்துக் கொண்டே இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்குத் தேவையான பொருள்களின் விலைகள் உயர்ந்து இருக்கிறது. அதனால் உற்பத்திச் செலவு அதிகமாகி இருக்கிறது. இதற்கு முட்டுவழி விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய புண்ணைக்கு விலை உயர்ந்திருக்கிறது. பதினாறு அல்லது பதினேழு ரூபாய் என்று விற்பதுகொண்டிருந்த புண்ணைக்கு இப்பொழுது மூப்பது ரூபாயாக விற்கப்படுகிறது. அதைப்போலவே உப்பும் விற்கப்படுகிறது. ஒரு பக்கத்தில் அதிகச் செலவு செய்து உற்பத்தி செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. மறு பக்கத்தில் விலைவாசி அதிகமாகிக்கொண்டே இருக்கிறது. ஆகவே, நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால் மொழிப் பிரச்சனைக்கு எவ்வளவு கவனம் செலுத்துகிறார்களோ அந்த அளவு இதற்கும் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு வேண்டிய முயற்சியும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும், விலைவாசிகள் உயர்வதால் சம்பளத்தை மட்டும் உயர்த்திவிட்டால் போதாது. கடந்த வருஷம் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் சம்பளத்தை உயர்த்தும்போது விலைவாசியும் உயர்ந்துகொண்டே போகிறது. ஆகவே சர்க்கார் இதற்குத் தக்க பரிகாரம் காண வேண்டும். நோட் அச்சடிப்பதை குறைத்துக்கொள்ள வேண்டும். நோட்டுகள் அதிகப்படியாக புழக்கத்தில் இருப்பதைக் குறைத்துக் கொள்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். சர்க்கார் அதற்கு வேண்டிய கவனம் செலுத்தவேண்டும். ஆனால் அமைச்சர் சொல்லுகிறார், திட்டங்கள் முடிந்தவுடன் நோட்டுக்களின் புழக்கத்தைக் குறைத்துக்கொள்ளலாம் என்று. ஆகவே கள்ள நோட்டுகள் அதிகமாகப் புழக்கத்தில் இருப்பதும் விலைவாசிகளின் உயர்வுக்குக் காரணமாக இருக்கிறது. ஆகவே இதில் சர்க்கார் தீவிர கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

8th August 1960] [Sri K. R. Nallasivam]

அடுத்தபடியாக பல்லடம் அங்கத்தினர் பேசும்போது நமது தேசப்பகுதியில் நிலத்தை அந்நியர் எடுத்துக்கொண்டதைப் பற்றி குறிப்பிட்டதைப்பற்றி சொன்னார். இப்படி ஒரு காங்கிரஸ் அங்கத்தினர் சொன்னார். நாடு சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு எத்தனை சமஸ்தானங்கள் கொண்டு வரப்பட்டன. அதைப்பற்றி கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதனால் பல்லடம் அங்கத்தினர் சொன்னதில் என்ன தவறு இருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். வெள்ளைக்காரன் பிரெஞ்சு பகுதிகளை இங்கு விட்டுவிட்டு போனபோது அவைகளை திருப்பி எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று விட்டு விட்டு போகவில்லை என்பதை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக மொழிப் பிரச்சனை. இதில் சர்க்காருக்கு திட்ட வட்டமான கொள்கை இல்லை என்றுதான் நான் சொல்லுவேன். மொழித் துறையிலும் சரி, தொழில் துறையிலும் சரி, பொருளாதாரத் துறையிலும் சரி சர்க்காருக்கு திட்டவட்டமான கொள்கை கிடையாது என்றுதான் நான் சொல்லுவேன். இன்றைக்கு இங்கிலாந்தில் இருக்கக்கூடிய நிலைமையைப் பார்த்தால் தொழில் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, கன்சர்வேடிவ் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி அவர்கள் தங்கள் தங்கள் கொள்கையைத்தான் கடைப்பிடிக்கிறார்கள். அதைக் கடைப்பிடிக்கும்போது அவர்கள் தொற்றாலும் சரி, ஜெயித்தாலும் சரி, அதைப்பற்றி அவர்கள் கவலைப்படுவது இல்லை. அவர்கள் தங்கள் கொள்கை அடிப்படையில்தான் வேலை செய்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே என்ன நடக்கிறது? காங்கிரஸ் அரசாங்கம் ஆட்சியைப் பிடித்துக்கொண்டு விட்டது. அதை விடாமல் இருப்பதற்கு எந்தந்த கொள்கைகளை கடைப்பிடிக்க வேண்டுமோ அதைத்தான் கடைப்பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சிதான் ஆள வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் கொள்கையில் மாறுதல் இருக்கிறது. சுதந்திரம் பெற்று 13 வருடங்கள் ஆகியும் சர்க்காருக்கு திட்ட வட்டமாக மொழிக் கொள்கை கிடையாது. வருஷா வருஷம் குறைபடி செய்து கொண்டே இருக்கிறார்கள். எந்த மொழி அகில இந்திய ரீதியில் பொதுவாக இருக்கவேண்டும் என்றும், எந்த மொழி ராஜ்ய ரீதியில் பொதுவாக இருக்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றி திட்டவட்டமான ஒரு முடிவு எடுக்கவேண்டும். அகில இந்திய ரீதியில் ஹிந்தி இருக்கவேண்டுமானால் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆங்கிலம் போக வேண்டும் என்றால் அதற்கும் திட்டம் வகுக்க வேண்டும். ஆங்கிலம் போக வேண்டும், அதன் இடத்தில் தமிழ் வரவேண்டும் என்று கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கையைக் கண்டு நான் அவரைப் பாராட்டுகிறேன். அதற்கு பரிட்சார்த்தமாக முதன் முதலாக கோவையில் ஒரு திட்டத்தை ஆரம்பித்து வைத்திருக்கிறார். அதைக்கண்டு நான் அவரைப் பாராட்டுகிறேன். ஆங்கிலப் பற்றுள்ளவர்கள் ஆங்கிலம் இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னாலும் அதற்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது. ஆங்கிலத்திற்குப் பதிலாக தமிழில் வார்த்தைகள் கிடையாது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏன் கிடையாது என்று நான்

[Sri K. R. Nallasivam] [8th August 1960]

கேட்கிறேன். மனம் இருந்தால் எல்லாம் இருக்கும் என்று சொல்லுவார்கள். அதைப்போலவே ஆங்கிலம் வேண்டாம் என்று சொல்லி விட்டால் எப்படியாவது அதன் இடத்தில் தமிழ் வார்த்தைகள் வந்து விடும். வார்த்தைகள் இல்லாமல் இல்லை. ஆட்சி மொழி தமிழ் என்று சட்டம் இயற்றப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது அதைக் கொண்டு வருவதற்கு தயக்கம் எதற்கு? உண்மையிலேயே எந்த அளவுக்கு வேகமாக தமிழ் ஆட்சிமொழியாக வரவேண்டுமோ அந்த அளவுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். தொழில் துறையிலும், விஞ்ஞான துறையிலும், பொருளாதாரத் துறையிலும் பொறியியல் துறையிலும் வேண்டிய தமிழ் வார்த்தைகள் இல்லாமல் இல்லை. மனது இருந்தால் எல்லாம் இருக்கும். ஏராளமான தமிழ் வார்த்தைகள் இருக்கின்றன. ஒன்றை மட்டும் நான் உதாரணமாக்கக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியும். நமது முதல் அமைச்சர் கனம் காமராஜர் இருக்கிறார். அவர் ஏழு வருஷமாக ஆட்சி நடத்திக்கொண்டு வரவில்லையா? குழப்பம் இல்லாமல் எவ்வளவோ நன்றாகத்தான் நடத்திக் கொண்டு வருகிறார் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அவர் என்ன ஆங்கிலம் படித்த பேரறிஞர்? பெரிய பட்டதாரியா? அவர் நடத்தவில்லையா ராஜ்யத்தை? அதைப்போலவே தமிழைக் கொண்டு வந்தால் தானாகவே நடக்கும். ஆகவே தமிழைப் புகுத்துவதன் மூலமாக நாம் ஆங்கிலத்தை விரட்ட முடியும். அதை விரட்டுவதற்கு என்று தனியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆகவே தமிழைக் கொண்டு வருவதற்குக் காலதாமதம் அவசியம் இல்லை. ஆகவே ஆங்கிலம் தான் நமது முதல் விரோதி என்று முதலில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இது எப்படி இருக்கிறது என்று சொன்னால் இந்த நாட்டில் ஆங்கிலம் இருக்கும்போது நம்முடைய கலாசாரத்தை, நம்முடைய பண்பாட்டை நம்மால் எவ்வாறு நிர்ணயித்துக் கொள்ளமுடியும்? இந்தப் பகுதியில் உள்ள நாங்கள் எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்கிறோம். அந்தப்படி பார்த்தால் இந்தி பொதுமொழியாக இங்கே வரலாம். ஆனால் சட்டசபைக்கோ, நீதிமன்றத்திற்கோ, சர்வீஸ் கமிஷன் பகுதிக்கோ வருவதை நாங்கள் விரும்புவது கிடையாது. அரசாங்கமும் அப்படித்தான் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கொள்கையைத்தான் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதைப் பயந்து கொண்டு, பயந்து கொண்டு சொல்லி வருகிறார்கள். ஆனால் வெகுவேகமாக இந்தியை எந்திணிக்கக்கூடாது என்பதைப்பற்றி முன்னால் ஒரு அங்கத்தினர் பேசினார். இப்படிப் பலர் பலவிதமாகப் பேசுவதற்குக் காரணம் தெளிவான ஒரு கொள்கை வகுக்கப்படாததுதான். ஆகவே தான் இன்றைய தினம் தெளிவான ஒரு கொள்கை அறிவிப்பை நமது அமைச்சர்களிடம் இருந்து நான் எதிர்பார்க்கிறேன். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பதிலளிப்பார்கள் என்றும் ஆவலோடு எதிர்பார்க்கிறேன். இன்றைக்கோ, நாளைக்கோ ஏற்படுத்தாவிட்டாலும் கூட—நமது கல்லூரிகள் பூராலும் தமிழ் போதனாமொழியாக என்றைக்கு வரும் என்று சொல்ல வேண்டும். இரண்டாவது, இன்றைக்கு பெரும்பாலான இலாகாக்களில் இருந்து வருகிற பதில்கள் எல்லாம் இன்னமும் ஆங்கிலத்திலேயே இருக்கின்றன. ஆங்கிலத்திலேயே பதில் அனுப்பவேண்டிய அவசியம் என்ன?

5th August 1960] [Sri K. R. Nallasivam]

என்றைக்கு எல்லா இலாகாக்களிலும் தமிழ் நிர்வாக மொழியாக புகுத்தப்பட்டு எல்லாக் கடிதங்களுக்கும் தமிழிலேயே பதில் அனுப்பி வைக்கப்படும்? தெளிவாக இந்த இரண்டு கேள்விக்கும் பதில் கொள்கை அடிப்படையில் அளிக்கப்படவேண்டும்.

MR. SPEAKER: “இப்போது நேரம் 1½ மணிக்கு மேலாகி விட்டது. ஆகவே நாளைக் காலை எட்டரை மணி வரையில் சபையை ஒத்தி வைக்கிறேன்.”

சபை 9—8—1960 அன்று காலை 8½ மணி வரையில் ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.

The House then adjourned.

IX. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A.—Statutory Rules and Orders.

* 1. Notification issued with G.O. Ms. No. 1142, Revenue, dated 26th February 1960, regarding the setting up of check posts in Kanyakumari, Tirunelveli, Madurai, Coimbatore and the Nilgiris districts under the Madras General Sales Tax Act, 1959. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act I of 1959).]

* 2. Amendment to rule 8 (b) of the Madras Denatured Spirit, Methyl Alcohol and Varnish (French Polish) Rules, 1959, issued in G.O. Ms. No. 676, Home, dated 2nd March 1960, under the Madras Prohibition Act, 1937. [Laid on the table of the House under section 54 (3) of the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937).]

* 3. Notification issued with G.O. Ms. No. 329, Local Administration, dated 27th February 1960, extending the term of office of the members of Andanapettai Panchayat (Thanjavur district) under section 10 (1) of the Madras Village Panchayats Act, 1950. [Laid on the table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950).]

* 4. Notification under section 22 of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, regarding the Ryotwari Settlement of Sendangudi Zamin Estate in Pattukkottai taluk of Thanjavur district issued with Memo. No. 17069-J-3/60-2, Revenue, dated 15th March 1960. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

* 5. Amendment to rules 5 and 6 of the Madras Shops and Establishments Rules, 1948, issued in G.O. Ms. No. 4966, Industries, Labour and Co-operation (Co-operation), dated 23rd December 1959. [Laid on the table of the House under section 49 of the Madras Shops and Establishments Act, 1947 (Madras Act XXXVI of 1947).]